

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๔
วันพุธที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๕
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๒๐๒ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีท่านสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุม
แล้ว ผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ รับทราบรายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่

พร้อมข้อสังเกตของคณะกรรมการองค์กรอิสระต่าง ๆ นะครับ มีทั้งหมด ๓๕ องค์กร
ที่ส่งมานะครับ กระผมจะไม่อ่านรายชื่อละครับ เพื่อให้ที่ประชุมรับทราบ ถ้าท่านสมาชิกฯ
ท่านใดประสงค์จะพุดจาทถึงรายงานการประชุม รายงานกิจการขององค์กรใด ก็มีสิทธิที่จะ
ลุกขึ้นพุดได้นะครับ ใน ๓๕ ฉบับนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดตั้งใจในฉบับหนึ่งฉบับใด
ไหมครับ เชิญครับ

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม อาริยา
ผมอยากจะขอเรียนปรึกษาท่านประธานฯ เกี่ยวกับรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ คือที่เรียนปรึกษาอย่างนี้เพราะว่ามีกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติบางคนนะครับ
มาถามว่าตามมาตราเข้าใจว่า มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ ของกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในกรณีที่คณะกรรมการเสนอเรื่องแล้วรัฐบาลไม่เห็นด้วย
หรือไม่ดำเนินการตามข้อเสนอแนะให้ส่งเรื่องมาให้สภาเป็นผู้พิจารณา ไม่ใช่รับทราบ
ก็เลยอยากจะขอปรึกษาวางจะดำเนินการตามนัยของกฎหมายของคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนฯ ในส่วนนั้นหรือไม่อย่างไร และถ้าหากว่าเป็นเรื่องเพื่อพิจารณาควรที่จะเชิญ
ตัวแทนจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมาเป็นผู้เสนอเรื่องราวในรายละเอียด
เพื่อจะได้พิจารณาในส่วนนั้น ๆ และขณะเดียวกันถ้าเป็นเช่นนั้นก็จะขอยกเรื่องนี้ไป
จากเรื่องเพื่อทราบในคราวนี้จะได้หรือไม่ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีหนังสือขอมาชี้แจงเป็นการเฉพาะในที่ประชุมนี้อยู่แล้วนะครับ
ไม่ทราบท่านมาหรือเปล่า ยังไม่มาใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นก็ขอความกรุณาวัน ๑.๔ ๑.๕
๑.๖ เอาไว้ก่อนนะครับ นอกนั้นมีท่านผู้ใดมีติดใจสงสัยอะไรไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ติดใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดติดใจสงสัย
ก็ถือว่าที่ประชุมรับทราบทั้งหมดนะครับ ยกเว้น ๑.๔ ๑.๕ ๑.๖ ซึ่งจะขอยกไปเป็น
วันพรุ่งนี้ซึ่งเราจะมีประชุมกันอยู่แล้วนะครับ แล้วเราจะได้เรียนเชิญประธานคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนฯ มาชี้แจง

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนนะครับ พิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ได้ยื่นขอรับทราบร่างข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการพร้อม เชิญแถลงครับ
พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ (รองประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะรองประธานคณะกรรมการสามัญกร่างข้อบังคับ
การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ขอเสนอรายงานการกร่างข้อบังคับ
การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติของคณะกรรมการสามัญ ดังนี้

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ วันศุกร์ที่ ๒๗
ตุลาคม ๒๕๔๕ ได้มีมติตั้งกรรมการสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อทำหน้าที่
ยกร่างข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งกรรมการสามัญคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. พลเอก จรัล ภูถะวณิชย์
๒. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๓. พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน
๔. นายประพันธ์ คุณมี
๕. พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์
๖. นายพชร ยุติธรรมดำรง
๗. คุณพรทิพย์ จาละ
๘. นายไพศาล พีชมงคล
๙. นายวรเชษฐ์ อมรรวพพัฒน์
๑๐. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
๑๑. นายวิษณุ เครืองาม
๑๒. นายแวมาฮาดี แวดาโอะ
๑๓. นายสังคีต พิริยะรังสรรค์
๑๔. นายโสภณ สุภาพงษ์

LIART

๑๕. นายอรรถพล สรสุชาติ

บัดนี้คณะกรรมการการสามัญฯ ได้พิจารณาร่างข้อบังคับการประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติเสร็จแล้ว โดยมีรายละเอียดผลการดำเนินงาน ซึ่งท่านเลขานุการ
คณะกรรมการการสามัญฯ จะนำเสนอที่ประชุมในลำดับต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ โดยที่ข้อบังคับฯ
ที่เราใช้อยู่ในปัจจุบัน ข้อ ๑๑๕ กำหนดให้การพิจารณาข้อบังคับฯ ที่อนุโลมใช้บังคับ
ว่าด้วยการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉะนั้นการพิจารณาข้อบังคับฯ นี้จึงใช้เป็น ๓ วาระ
นะครับ ในวาระต่อไปนี้เป็นวาระขั้นรับหลักการ ท่านสมาชิกฯ จะต้องพิจารณาว่าจะ
เห็นควรรับหลักการร่างข้อบังคับฯ นี้หรือไม่ครับ มีท่านผู้ใดประสงค์จะอภิปราย
เชิญท่านเลขานุการ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะเลขานุการ
คณะกรรมการการสามัญฯ ร่างข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาต
เรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายใน ๓ ประเด็นสั้น ๆ ดังต่อไปนี้
นะครับ

ประเด็นที่ ๑ ที่ประชุมได้มีมติเลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการ
โดยท่าน พลเอก จรัส กุลละวณิชย์ เป็นประธานคณะกรรมการ ท่าน พลเอก ปานเทพ
ภูวนารถนุรักษ์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง ท่านสังคีต พิริยะรังสรรค์
เป็นรองประธานคณะกรรมการสามัญฯ คนที่สอง ท่านประพันธ์ คุณมี เป็นโฆษก
คณะกรรมการ และผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการสามัญฯ
นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าอยากจะเรียนว่าวิธีการทำงานของคณะกรรมการนี้ เริ่มด้วยการตั้งคณะทำงานขึ้นมาคณะหนึ่ง โดยมีผม นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ เป็นประธาน คณะทำงาน และคณะทำงานประกอบไปด้วยนายประพันธ์ คุณมี และนายอรรคพล สรสุชาติ

ประเด็นที่ ๓ ขอเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ว่า วิธีการทำงานของคณะกรรมการจะดำเนินการดังต่อไปนี้ครับ วิธีที่ ๑ ก็คือเราใช้ ข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา ปี ๒๕๔๔ เป็นฉบับที่ ๑ ใช้ข้อบังคับการประชุมของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปี ๒๕๔๔ เป็นฉบับที่ ๒ แล้วก็ใช้ข้อบังคับของสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ปี ๒๕๓๔ เป็นฉบับที่ ๓ ใช้ร่าง ๓ ฉบับนี้มาประกอบการพิจารณา โดยใช้ ร่างข้อบังคับของวุฒิสภาปี ๒๕๔๔ เป็นตัวตั้ง ประเด็นที่ ๒ เราอาศัยรายละเอียดที่มี สมาชิกฯ บางท่าน ได้ทำเรื่องส่งมายังคณะกรรมการ ประเด็นที่ ๓ เราได้นำข้ออภิปราย ของสมาชิกฯ ที่ได้อภิปรายในวันที่เราพูดเรื่องข้อบังคับฯ เข้าไปสู่การพิจารณา และประเด็นที่ ๔ เรามีบุคคลทั่วไปและกลุ่มองค์กรต่าง ๆ เข้ามายื่นจดหมายถึงกรรมการ โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรรมการสามัญว่าควรจะมีกี่คณะ คณะอะไรบ้าง ประเด็นสุดท้ายที่ขออนุญาตเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ก็คือว่า ร่างข้อบังคับฯ ฉบับนี้มี ๑๒ หมวด กับ ๑ บทเฉพาะกาล ส่วนที่ ๑ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้อง คำนิยามซึ่งได้ปรากฏอยู่ในเอกสารข้อบังคับฯ ฉบับนี้แล้ว ว่าเราให้คำนิยามต่าง ๆ ไว้ใน เบื้องต้นเช่นไรเพื่อการร่างข้อบังคับฯ จะได้อาศัยคำนิยามเหล่านี้ประกอบการพิจารณา ไปตลอดทั้งเล่ม สำหรับหมวดที่ ๑ เป็นหมวดที่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งประธาน และรองประธาน นายของข้อนี้มีข้อสำคัญที่ควรแก่การพิจารณามี ๒ ประเด็น ก็คือ ๑. ประธานจะต้องแสดงวิสัยทัศน์ต่อที่ประชุม และบุคคลที่ได้เป็นประธานนั้นจะต้องได้ คะแนนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้ที่มาประชุม นี่เป็นสาระสำคัญในหมวดที่ ๑ หมวดที่ ๒ เป็นอำนาจหน้าที่ของประธานและรองประธาน ซึ่งท่านทั้งหลายก็คุ้นเคยอยู่แล้วนะครับ หมวดที่ ๓ เป็นการประชุมสภา ในนี้จะมีรายละเอียดว่าวิธีการประชุมประชุมเช่นไร การเสนอญัตติเสนอเช่นไร การอภิปรายจะอภิปรายได้อย่างไร และการลงมติจะลงไว้เช่นไร หมวดที่ ๔ เป็นหมวดที่ว่าด้วยกรรมการ ในนี้มีรายละเอียดว่าเราให้มีกรรมการสามัญ

๒๖ คณะ มีวิสามัญที่ต้องบังคับให้มีอยู่ ๓ คณะ และสมาชิกฯ แต่ละท่านเป็นได้ ๑ คณะ ยกเว้นท่านที่ไปสมัครเป็นคณะกรรมการติดตามมติของวุฒิสภาและตรวจรายงานการประชุมสามารถเป็นได้ ๒ คณะ องค์ประกอบของแต่ละคณะจะมีตัวเลขอยู่ประมาณ ๗ – ๑๓ ท่าน ต่ำสุดคือ ๗ ท่าน และสูงสุดไม่เกิน ๑๓ ท่าน หมวดที่ ๕ เป็นหมวดว่าด้วยการสรรหาและการตรวจสอบประวัติของบุคคลที่มาตามกฎหมาย หมวดที่ ๖ เป็นเรื่องการเสนอและพิจารณาพระราชบัญญัติว่าจะมีขั้นตอนการเสนออย่างไร ในวาระที่ ๑ รับหลักการ วาระที่ ๒ ตั้งกรรมการ วาระที่ ๓ จะลงมติในที่ประชุมอย่างไร อย่างนี้เป็นต้น หมวดที่ ๗ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวได้บัญญัติเอาไว้ที่จะให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นเราต้องบัญญัติหมวดนี้เอาไว้เพื่อรองรับรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวฉบับนี้ หมวดที่ ๘ เป็นเรื่องกระตุก มีนัยสำคัญก็คือว่าจะมีการตั้งกระตุกได้และมีการตั้งกระตุกทั่วไป อันนี้ใช้วิธีการเดียวกับสภาผู้แทนราษฎร หมวดที่ ๙ เป็นเรื่องการเปิดอภิปรายซักถามคณะมนตรีตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๑ วรรคสองของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ซึ่งจะมีสมาชิกฯ ต้องร่วมกันลงชื่อ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ท่าน หมวดที่ ๑๐ เป็นหมวดเรื่องการขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกฯ อันนี้เป็นฝ่ายรัฐบาลขอเปิดมาเองนะครับ หมวดที่ ๑๑ เป็นเรื่องของการรักษาระเบียบและความเรียบร้อยในสภาและหมวดสุดท้ายเป็นบทสุดท้าย เป็นเรื่องของการขอคำปรึกษา การขอแก้ไขข้อบังคับฯ การตีความข้อบังคับฯ การแก้ไขข้อบังคับฯ อันนี้จะมีส่วนนี้ทั้งสิ้น และ ๑ บทเฉพาะกาลจะพูดเป็นเรื่องหลักทั่วไป โดยเฉพาะการขอให้นำประมวลจริยธรรมของวุฒิสภามาบังคับใช้ไปพลางก่อน จนกว่าสมาชิกฯ เราจะร่างประมวลจริยธรรมเสร็จ จึงเรียนมาเพื่อทราบ ขอขอบคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณอรรถพลครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะกรรมการ ขอเรียนเสริมสั้น ๆ นิดเดียวก่อนที่ท่านสมาชิกฯ จะแสดงความเห็นนะครับ เนื่องด้วยมีข้อกำหนดไว้ ทั้งตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็โดยอำนาจหน้าที่ว่าข้อบังคับฯ ที่เรากำลังร่างและก็จะเสนอต่อ

สภาในวันนี้ เมื่อได้รับการบังคับใช้แล้วสภาร่างรัฐธรรมนูญจะนำไปบังคับใช้โดยอนุโลม เพราะฉะนั้นในหลายส่วนที่มีการแก้ไขในนี้ เช่น เรื่องของการแสดงวิสัยทัศน์ตอนในการที่จะมีการเลือกตั้งประธาน หรือว่ากระบวนการต่าง ๆ ในการพิจารณา หรือแม้กระทั่งว่า การใช้เสียงที่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ซึ่งเราได้ขอความเห็นชอบข้อบังคับฯ ในตอนที่ได้เลือก ท่านประธานฯ ก็ได้ถูกกำหนดไว้ในข้อบังคับฯ นี้เพื่อเอาไปใช้ในสภาร่างรัฐธรรมนูญไว้ โดยอนุโลม เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนสถานิติบัญญัติแห่งชาติไว้เบื้องต้นก่อนที่ท่านจะพิจารณา ในรายมาตราครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดแสดงความเห็นในชั้นรับ
หลักการใหม่ครับ เชิญอาจารย์วิริยะครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินะครับ ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จะถูกยกเลิกไปแล้วนะครับ แต่ผม
คิดว่ามีหลักการดี ๆ ที่ข้อบังคับฯ นี้ควรจะคำนึงถึงนะครับท่านประธานฯ ครับ อย่างเช่น
ในเรื่องที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับนั้นก็คือ กระบวนการที่จะพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก สตรี คนพิการและที่ผู้สูงอายุต้องมีตัวแทนของกลุ่มต่าง ๆ เข้ามา
มีส่วนร่วมอย่างน้อย ๑ ใน ๓ นะครับ ผมก็ไม่ทราบว่ารัฐธรรมนูญอาจจะมีเรื่องอื่น ๆ อีก
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถึงรัฐธรรมนูญฉบับนั้นจะถูกยกเลิกไปแล้วแต่ก็เป็นรัฐธรรมนูญที่
ประชาชนยอมรับกันมาโดยตลอดนะครับ ผมคิดว่าข้อบังคับของสภาฯ ก็ควรจะอยู่ภายใต้
หลักการของรัฐธรรมนูญฉบับนั้นด้วยนะครับ ถึงไม่มีก็ควรจะนำหลักการในรัฐธรรมนูญ
ฉบับนั้นมาใส่ไว้ด้วย อย่างเช่น ในข้อ ๘๐ ก็เพียงแต่พูดถึงในส่วนของรัฐบาลที่จะเสนอได้
แต่ในส่วนของภาคประชาชนว่า ถ้าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ
ควรมีตัวแทนของกลุ่มบุคคลเหล่านั้นเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณากฎหมายด้วย
มันขาดไป ผมก็เลยขอเรียนท่านประธานฯ ว่า ถ้ากรรมการจะรับหลักการว่าข้อบังคับฯ นี้
ถ้ามีอะไรดี ๆ ในรัฐธรรมนูญฉบับที่ถูกยกเลิกไปแล้วควรจะนำมาใส่ไว้ได้ก็ขอความกรุณา
ได้นำมาใส่ไว้ด้วยครับท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายทวี สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม ทวี สุรฤทธิกุล
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินะครับ ผมมีเรื่องกราบเรียนท่านประธานฯ ไปถึง
คณะกรรมการที่ทำการร่างนะครับว่า เนื่องจากผมเป็นคนหนึ่งซึ่งได้เสนอแนวคิด
เรื่องกรรมการเข้าไปด้วยนะครับ เมื่อสักครู่นี้ที่ท่านกรรมการ ต้องขออนุญาตเอ่ยนาม
คือ ท่านวัลลภ ตังคณานุรักษ์ นั้นได้บอกว่าได้นำส่วนของผู้ที่แสดงความคิดเห็นหรือ
นำเสนอเข้ามา นะครับ เพราะเห็นว่ามีการเปิดเว็บไซต์ (Web site) หรือว่าให้มีการแสดง
ความคิดเห็นเข้าไปตรงนั้นด้วย ส่วนผมนะครับก็ได้ทราบว่ามีการประชุมนัดแรก

เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม นะครับ ผมก็ได้แฟกซ์ (Fax) มาส่วนหนึ่งและก็ส่งจดหมายอีเอ็มเอส (EMS) ผ่านท่านเลขาธิการมาอีกฉบับหนึ่งเป็นฉบับเดียวกันนั้นนะครับ ใจความก็คือว่า กระทบอยากเห็นความคิดใหม่ ๆ ในสถานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้นะครับ เพราะผมมีเหตุผลว่า เนื่องจากแม้ว่าเราจะทำหน้าที่เป็นทั้งสภาผู้แทนราษฎรและก็วุฒิสภาในคราวเดียวกัน นะครับ แต่ว่าเราก็มีข้อจำกัดอยู่ด้วยกัน ๓ เรื่อง เรื่องแรก ก็คือเวลาซึ่งเรามีเวลาประมาณ ๑ ปี ๒. ก็คือเราอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นสถานการณ์ไม่ปกติ เราไม่ใช่สภาที่มาจากการเลือกตั้ง และที่ ๓. ก็คือเรามีภารกิจเร่งด่วนอย่างน้อยก็ตามเหตุผลของคณะปฏิรูปการปกครองฯ ที่ได้ทำการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน นะครับ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ผมจึงมองว่า เราน่าจะทำงานให้ฉับไวรวดเร็ว คณะกรรมาธิการตามที่กระทบติดตามข่าว นะครับ อย่างในข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชนขออนุญาตนะครับ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ บอกว่าทางโฆษกกรรมาธิการแถลงว่า เราจะมีคณะกรรมาธิการสามัญทั้งหมด ๒๖ คณะ ยึดตามกระทรวงต่าง ๆ ซึ่งผมเห็นว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่ไม่ได้มีแนวคิดใหม่ ๆ ในการที่เราจะทำ เพราะว่าจากการศึกษาของพวกผม นะครับ หมายถึงนักรัฐศาสตร์ที่เราศึกษาปัญหาการเมือง มา ในส่วนหนึ่งประชาชนก็จับตามอง นะครับว่า การทำงานของสมาชิกสถานิติบัญญัติ แห่งชาตินั้น มักจะเป็นการเข้าไปควบคุมหรือกะเกณฑ์บรรดาข้าราชการประจำค่อนข้างมาก นะครับ -----

ซึ่งตรงนี้อาจจะเป็นการยืนยันได้ชัดเจนว่าเรากำลังมีเจตนาอย่างนั้น ซึ่งผมไม่เชื่อนะครับ แต่อย่างไรก็ตามครับ ในสิ่งที่ผมเสนอไปเราจะมีกรรมการสามัญแบ่งเป็น ๒ พวก พวกหนึ่ง ๑๒ คณะ ซึ่งจะเป็นการรวมกลุ่มกิจกรรมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เข้าไว้ด้วยกัน ผมไม่พูดในรายละเอียดนะครับ แล้วอีกอันหนึ่งก็คือกรรมการซึ่งผมคิดว่า น่าจะเป็นการทำให้สมาชิกฯ พวกเราได้ทำงานเพื่อประชาชนได้อย่างแท้จริง ก็คือ คณะกรรมการเขตพื้นที่ ซึ่งอันนี้ก็เป็นจินตนาการของผม ผมคิดว่าก็อาจจะไม่เคยมีมา แต่เห็นว่าเมื่อเราทำหน้าที่เป็นทั้งผู้แทนฯ เป็นทั้งวุฒิสภา เราก็ต้องสัมผัสประชาชน เรียกว่า เป็นการประสานระหว่างสภานี้กับประชาชน รวมทั้งรัฐบาลเข้าด้วยกันด้วย เพราะฉะนั้น ผมก็มีคำถามจะเรียนถามตรงนี้ว่า ข้อ ๑ ทางกรรมการยกร่าง ได้มีหลักการหรือแนวคิด อะไรใหม่ ๆ ไว้บ้างนอกจากเรื่องของการแสดงวิสัยทัศน์ หรือเรื่องของกรรมการวิสามัญ ๓ คณะที่มีอยู่ ข้อ ๒ ในเรื่องของการที่เราจะจัดสรรตำแหน่งของกรรมการ ซึ่งทราบว่า มีสามัญ ๒๖ คณะ วิสามัญอีก ๓ คณะนั้น หมายถึงว่ารวมเป็น ๒๙ คณะนี้จะเป็นคณะละ ๑ คนเท่านั้นใช่หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการนะครับ ขออนุญาตตอบ คำถามทั้ง ๒ ท่านไปเลยนะครับ ของท่านอาจารย์วิริยะอ้างอิงมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่บัญญัติว่าถ้าหากมีกฎหมายใดที่เกี่ยวข้องกับผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ เด็ก และสตรีจะต้องอาศัยบุคคลจากองค์กรเหล่านั้นเข้ามาเกี่ยวข้องกับการร่างกฎหมายจำนวน ๑ ใน ๓ ตรงนี้ตรงกับ ข้อ ๘๐ ของข้อบังคับฯ นี้ะครับ เพียงแต่ว่าข้อบังคับฯ นี้เดิมเราก็ ถกเถียงกันว่าเราควรมีบุคคลภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องกับการวิสามัญนี้ในลักษณะ ใดบ้าง ขออธิบายว่าวิสามัญในข้อบังคับฯ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ประเภทที่ ๑ ก็คือ วิสามัญที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายโดยตรง ซึ่งตรงกับที่ท่านอาจารย์วิริยะพูดนะครับ ส่วนนี้เรา พูดยืดกว้างไว้ พูดเพียงแต่ให้สิทธิของคณะมนตรีที่จะเสนอรายชื่อได้ไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของ กรรมการทั้งหมด แต่ที่เหลือจะเป็นบุคคลภายในเท่าไร ภายนอกเท่าไรแล้วแต่มติของสภา อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑ นะครับส่วนกรรมการประเภทที่ ๒ เป็นกรรมการวิสามัญที่ศึกษา

หรือกระทำกิจอื่น ๆ ใด ๆ ทั้งสิ้นอันนี้เราก้บัญญัติไว้ว่าจะต้องมีบุคคลภายนอกไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ และถ้ามีมากกว่านั้นต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมาธิการ ที่นี้ของที ท่านอาจารย์วิริยะพูดหาหรือไว้ก็มืทางออก ๒ ทาง ทางออกที่ ๑ ก็คือว่าให้ร้อถึงข้อ ๘๐ แล้วก็บัญญัติถ้อยคำเข้ามาให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งตรงนี้สภาว่าอย่างไรเราก้ว่าตามนั้นไม่มีปัญหา ส่วนที่ ๒ ก็คือถ้าคงไว้ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๘๐ แบบนี้แต่เขียนข้อสังเกตเอาไว้ว่าอย่าลืมว่า เมื่อถึงเรื่องแบบนี้แล้วจะต้องคำนึงถึงข้อนี้ด้วย ซึ่งตรงนี้ผมก็ไมรับประกันว่าจะเกิดขึ้นจริง ฉะนั้นท่านอาจารย์วิริยะจะช่วยเตรียมถ้อยคำเอาไว้ไว้ถึงข้อ ๘๐ ก็ให้นำเสนอที่จะเป็น ประโยชน์ยิ่งนะครับ ส่วนของอาจารย์ทวิณะครับขออนุญาตอธิบายก่อนว่าตอนที่เร อดกเถียงกันเรื่องกรรมาธิการสามัญมันมีความเป็นมาอย่างไร กรรมาธิการบางท่านก็เสนอว่า ๑. ให้ยึดกระทรงเป็นหลักไว้ก่อนซึ่งมี ๑๕ กระทรงกับ ๑ สำนัก ก็ยึดเป็น ๑๕ กรรมาธิการ ส่วนที่ ๒ ก็ให้ดูว่าในข้อบังคับของผู้แทนราษฎรที่ดี ของสมาชิกวุฒิสภาก็ดี มีกรรมาธิการ ะไรบ้างที่เหมือนกันและที่เด่น ๆ ที่พอจะดึงเอามาได้ นี้เป็นส่วนที่ ๒ ของที่มากกรรมาธิการ ส่วนที่ ๓ ก็มาจากสมาชิกฯ ที่มีจดหมายมา รวมทั้งท่านทวีด้วย เช่น ของท่านสมหมาย ปาริจฉัตต์ บอกว่าขอเสนอให้มีคณะกรรมาธิการคุ้มครองผู้บริโภค อันนี้ก็ตรงกับที่ ผู้แทนราษฎรมี ก็ไม่มีปัญหาใส่เข้ามาได้ ของอาจารย์วิริยะเสนอว่าอยากให้อำว่า พิจาร ปรากฏชัดเจนในกรรมาธิการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ เดิมคำว่า ผู้พิการ เข้าไป จะได้ไม่ลืมคนเหล่านี้ซึ่งก็ตรงก็เอามาใส่ให้ ของท่านเสถียรพงษ์ก็เสนอมาว่าอยากให้อแยก ให้ชัดเจนการศึกษากับศาสนาออกเป็นสัก ๒ กรรมาธิการ ได้หรือไม่ คณะกรรมาธิการ อดกเถียงกันแล้วก็เห็นว่าควรตามนั้นก็แยกให้-----

ที่นี้ของท่านอาจารย์ทวีนี้ ท่านกรู๊ป (Group) มา เป็นกรู๊ปใหญ่ ๆ เราก็ถกกันเราเห็นว่า ถ้ากรู๊ปใหญ่แบบนี้จะเหลือน้อยมากนะครับ จะเหลือน้อยมาก เราก็เลยบอกว่าพักเอาไว้ก่อน เราก็ยึดตามฐานอันนี้คือหลักที่เรียนท่านอาจารย์ทวีให้เข้าใจในเบื้องต้นก่อน ที่ถามว่ามีอะไรใหม่ ก็เรียนท่านว่าเรายึดจาก ๓ ร่าง คือร่างของวุฒิสภา ปี ๒๕๔๔ ซึ่งเขาก็แก้ไขกันมาใหม่กันมาตลอดครับ ก็เดียวกันในสภาแห่งนี้มานาน ของผู้แทนฯ ปี ๒๕๔๔ ก็เดียวกันมานาน รวมทั้งของ สมช. เก่าก็คือปี ๒๕๓๔ อันนั้นของเก่าแล้วพักเอาไว้ก่อน เราเอา ๓ ร่างนี้มาคู่ด้วยกัน มีความใหม่อยู่ เราก็เอามาใส่ ว่าไปแล้วการแสดงวิสัยทัศน์ ก็ไม่ได้อะไรใหม่ เป็นของวุฒิสภาที่มีอยู่ ก็เอามาใส่ไว้ เกินกึ่งหนึ่งเราเห็นว่าทันสมัยก็เอามาใส่ไว้ อย่าลืมว่าเมื่อมีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทางสภาร่างรัฐธรรมนูญจะต้องแสดงวิสัยทัศน์ต่อที่ประชุม เราเห็นว่าก็น่าสนใจ หรือคำว่า รองประธาน ของเราก็ดำเนินเขียนชัดเจนว่าให้มีรองประธาน ๒ ท่าน เพราะว่าข้างบนมีที่นั่ง ๓ ท่าน อย่างนี้เป็นต้นนะครับ แต่ของสภาร่างรัฐธรรมนูญเขาอาจจะมียก ๑๐ คนก็ได้ หรือ ๓ คนก็ได้ ๔ คนก็ได้ เราก็เลยเขียนเปิดกว้างเอาไว้ ก็เรียนท่านตรง ๆ ว่าก็ไม่ได้มีอะไรใหม่ พิเศษ พิสดารกว่าเดิม เพียงแต่ว่า เอมาคูว่าอะไรที่เหมาะสมในเวลาที่เราสามารถทำงาน ๑ ปีได้ เราก็เอามาใส่ นี้ก็เรียนท่านตรงไปตรงมาเช่นนี้นะครับ ส่วนการจัดสรรตำแหน่ง ๒๖ กรรมการสามัญ และบังคับให้มีวิสามัญ อีก ๓ คือเดิมจะเป็นสามัญหมด แต่รัฐสภาก็อยากให้มีคนนอกเข้ามาช่วยเราด้วย ก็คิดวิสามัญ ขึ้นมาวิสามัญ อันแรกก็คือ วิสามัญ กิจการ คล้าย ๆ กับวิปฯ ของเรานั้นแหละครับ อันดับหนึ่ง ซึ่งที่มาก็ คือ ๑. มาจากประธานหรือรองประธาน ๑ ท่านมาเป็นประธานให้เรา ๒. คือมาจากประธานกรรมการทุกคณะ ถ้า ๒๖ คณะก็บวกอีก ๒๖ คนเข้าไป และ ๓. มาจากสมาชิกฯ เลือกกันเองในที่ประชุม และ ๔. ก็มาจากเลขาธิการ ซึ่งเป็นข้าราชการประจำมานั่งประชุมกับเรา อันนี้เป็นส่วนที่ ๑ ที่มาของ ส่วน วิสามัญ อีก ๒ อันดับ ที่เรายกบังคับให้มี เพราะเราถือว่าสำคัญมากเลย สมาชิกฯ คงเห็นตรงกัน ก็คือ ๑. การปฏิรูปการเมือง เราต้องมีวิสามัญอันดับนี้ขึ้นมา เพราะว่าจะต้องติดตามเรื่องรัฐธรรมนูญอย่างใกล้ชิด วิสามัญชุดนี้ก็ช่วยดู แต่อาศัยคนภายนอกเข้ามาบวก เข้าไปด้วย จึงเป็นวิสามัญชุดนี้ วิสามัญบังคับให้มีนะครับ อีกชุดหนึ่งที่เข้าใจว่าท่าน โสภณ สุภาพงษ์ ท่านเสนอหนักแน่นมากคือเรื่องการปราบปรามทุจริต ให้เป็นวาระแห่งชาติเลย

ก็อยากให้มี วิสามัญชุดนี้เหมือนกัน วิสามัญ ๒ อันดับนี้ วิสามัญปฏิรูปการเมืองกับ วิสามัญปราบปรามทุจริตคอร์รัปชันที่เป็น วิสามัญบังคับที่ต้องมี สมาชิกฯ ท่านใดอยากมาอยู่ ก็มาอยู่ได้ แต่สิ่งหนึ่งที่ตอบเกินไปหน่อยก็คือว่าท่านเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ท่านอภิปรายได้ นะครับ การมาเป็นประธานกรรมการ เข้าใจว่าเราได้เขียนประโยคไว้ประโยคหนึ่ง ผมจำถ้อยคำนั้นชัดเจนเลยว่าไปถึงตอนนั้นจะอธิบายต่อ ก็คือจะต้องไม่มีการทับซ้อนทางผลประโยชน์คล้าย ๆ อย่างนั้น ยกตัวอย่างเช่น ขออภัยบังเอิญท่านไม่ได้อยู่ในห้องนี้ ท่านปลัดกษมา วรวรณฯท่านเป็นปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เราก็ห้ามไม่ให้มาเป็นประธานกรรมการการศึกษาอย่างนี้เป็นต้น อธิบายความเป็นเช่นนั้น อันนี้ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ไม่เห็นด้วยก็ได้ อีกเรื่องหนึ่งนะครับ อันนี้ก็อยู่ในข้อ ๘๒ ท่านโฆษกก็ยื่นมาให้ดู อันนี้ก็เป็นหลักที่ตอบอาจารย์ได้อย่างนี้ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณหญิงนันทกาครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ ดิฉันนันทกา สุประภาตะนันท์ ค่ะ ขอกราบเรียนข้อสงสัยบางประการ ผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านกรรมการ ดิฉันก็มีอยู่ข้อเดียวที่รู้สึกว่าจะได้ทราบข้อเท็จจริงว่าความดำริของท่านกรรมการมีอย่างไร คือในเรื่องการตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาก็กำหนดว่าให้มีกรรมการ ๒๖ คณะ แล้วก็มีการสามัญคณะละ ไม่น้อยกว่า ๗ ท่านแล้วก็ไม่เกิน ๑๓ ท่าน ที่นี้ดิฉันก็ไม่ทราบว่าในเวลาที่เราจะตั้งจริงนั้น เราจะให้มีจำนวนสักเท่าไรอย่างไรก็ดี ถ้าหากสมมุติว่ามี ๗ ท่าน ดิฉันรู้สึกว่าจะเป็นจำนวนที่น้อยไป สมมุติว่ามีการประชุม แล้วก็กรรมการอาจจะมากันไม่ครบ หรือแค่ ๕ ท่านอะไรอย่างนี้ แล้วจะมีการประชุมในเรื่องเกี่ยวกับร่างกฎหมายก็ดี หรือว่าการสอบสวนในเรื่องใดก็ตาม ดิฉันคิดว่าเราควรจะต้องการจำนวนกรรมการที่มากพอสมควรที่จะมารวมตัวกันในการที่จะช่วยกันพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ ให้ออกมาในทางที่เป็นผลดี

ก็อยากจะกราบเรียนถามว่าอย่างไรในข้อบังคับของวุฒิสภา ปี ๒๕๔๔ ก็ให้มีกรรมการ ๒๑ คณะ คณะหนึ่งไม่น้อยกว่า ๕ แล้วก็ไม่เกิน ๑๕ ทีนี้ถ้าสมมุติว่าของเรานี้ ร่างใหม่ของเรา ถ้าเราจะให้มีจำนวนข้างน้อยสัก ๕ ท่าน จะเป็นไปได้หรือไม่ ก็จะได้เกิดความรอบคอบ ยิ่งขึ้นในการที่จะพิจารณาร่างกฎหมายก็ดี หรือว่าทำการสอบสวนเรื่องใด ๆ ก็ดี ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณกัญญา

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ คือดิฉันไม่ทราบว่าเป็นข้ออภิปรายชั้นหลักการนี้จะไล่ไปที่ละเอียดเรื่องอย่างนี้ได้โดยหรือเปล่า ถ้าได้ดิฉันก็ขอสนับสนุนประเด็นที่คุณหญิงนั้นทงกาได้หยิบยกมาเมื่อสักครู่นี้ นะคะ เรื่อง จำนวนของกรรมการแต่ละคณะว่าที่กำหนดว่าอย่างต่ำไม่ควรที่จะต่ำกว่า ๗ ท่านนั้น ก่อนข้างจะน้อยไป ถ้าจำนวนสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ขณะนี้มี ๒๔๒ ท่าน แล้วก็อาจจะมีการแต่งตั้งขึ้นภายหลังหรือไม่ อันนั้นไม่ทราบ แต่ว่าทั้งสิ้นแล้วไม่เกิน ๒๕๐ นะคะ ถ้านำ จำนวนคณะกรรมการ ๒๖ คณะ หาร ๒๔๒ ก็จะตกประมาณ ๕.๓ นั่นก็คือว่าถ้าเรา กำหนดขั้นต่ำไว้ไม่ต่ำกว่า ๕ ก็จะดูเป็นจำนวนที่อยู่ธรรมดา แล้วก็มีการดีกว่าที่จะกำหนด ว่าเป็น ๗ แล้วก็อย่างที่ คุณหญิง ได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ว่า ในทางปฏิบัติเวลาที่มีการประชุม กรรมการจริง ๆ ก็มักจะมีท่านที่ขาดประชุม สมมุติว่าถ้าลาประชุมก่อนข้างเยอะ แล้วมี จำนวนกรรมการน้อย การที่จะพิจารณากิจการใดให้เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ก็คงจะเป็นไปได้ลำบาก ดังนั้นก็ขอสนับสนุนที่ว่าถ้าจะกำหนดจำนวนขั้นต่ำไว้ไม่ต่ำกว่า ๕ ท่าน ส่วนจำนวนที่เป็นเพดานคุมไว้ว่าไม่เกิน ๑๓ นี้ ดิฉันก็ไม่ทราบว่าเลข ๑๓ มาจากไหน นะคะ ถ้าดิฉันขอเสนอว่าขั้นต่ำไม่ต่ำกว่า ๕ นี้ก็เสนอขึ้นสูงสุดไม่เกิน ๑๑ ท่าน ก็ฝากท่าน กรรมการได้พิจารณาด้วย แล้วก็ไหน ๆ ขึ้นพูดแล้วก็ขออนุญาตพูดทีเดียวเลยว่าการ กำหนดเรื่องวิธีการประชุมในข้อ ๑๓ นี้ นะคะว่า ในกรณีที่ท่านประธานฯ ได้กรุณาจัดให้มีการถ่ายทอดทางวิทยุโทรทัศน์ ดิฉันขอให้ระบุในข้อบังคับการประชุมเลยได้ไหมคะว่าถ้ามี กรณีถ่ายทอดการประชุมทางวิทยุโทรทัศน์นี้ ขอให้กำหนดให้มีล่ามภาษามือแปลกำกับ ทุกครั้ง เพราะว่าในการประชุมสมัยที่ผ่าน ๆ มา ก็จะมีล่ามภาษามือแปลกำกับ ซึ่งทางรัฐสภา จะขอประสานไปยังมูลนิธิที่ดิฉันอยู่ทุกครั้งที่ แต่ว่าการประชุมแถลงนโยบายของรัฐบาล

ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายนที่ผ่านมาไม่มีล่ามภาษามือแปลกำกับ คนหูหนวกก็ถามมามากมาย ก็อยากขอให้กำหนดเป็นข้อบังคับๆ ไปเลยเพื่อที่ว่าไม่ว่าใครจะมารับหน้าที่ตรงนี้ก็ให้เป็น ข้อกำหนดเลยว่าจะต้องมีภาษามือแปลกำกับทุกครั้งค่ะ ขอบขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ ข้างหลังนะครับ

พลเอก สุรินทร์ พิภพทอง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผม พลเอก สุรินทร์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ผมตั้งใจในหมวดที่ ๔ ในเรื่องของ
กรรมาธิการเรื่องเด็ว นะครับ ก็ตามที่คณะกรรมการได้ยกร่างมามีจำนวน ๒๖ คณะ
นั้น ก็ดูจะไม่มากไม่น้อยเกินไป แต่ว่ามีเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนว่าเป็นเรื่องปรากฏการณ์
ข้อเท็จจริงที่ผ่าน ๆ มา เกี่ยวกับราษฎรที่ร้องเรียน แล้วก็ผ่านคณะกรรมการต่าง ๆ ในเรื่อง
เดียวกัน แล้วเจ้าหน้าที่ประจำซึ่งเป็นข้าราชการประจำต้องเดินสายชี้แจงคณะกรรมการ
เป็นจำนวนมาก เป็นที่เบื่อหน่าย เป็นที่ซ้ำซ้อน เป็นที่เสียเวลาล่าเวลามากมาย คือเรื่องการ
แก้ไขปัญหาเรื่องที่ดินและป่าไม้ ซึ่งกรรมาธิการที่จะรับเรื่องนี้ได้ ถึง ๖ - ๗ คณะด้วยกัน
ตั้งแต่คณะกรรมการปกครอง คณะกรรมการทหาร คณะกรรมการการเกษตร
คณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการ
ยุติธรรม และอื่น ๆ อีก อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งในบรรดาคณะกรรมาธิการต่าง ๆ ก็รับไปพิจารณา
กันไป แล้วก็ต่างคนต่างพิจารณากันไป แม้จะมีหลักการหลักเกณฑ์ของรัฐได้กำหนด
ไว้แล้วว่าการแก้ไขปัญหามีแนวทางว่าอย่างไร ก็มักจะดำเนินการไปตามใจของ
คณะกรรมการ ซึ่งกระผมเห็นว่าน่าจะมีคณะกรรมการรับเรื่องนี้เป็นการเฉพาะ น่าจะมี
ประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติ เพราะว่าเรื่องปัญหาที่ดิน ปัญหาที่ทำกินเป็นปัญหาใหญ่
มากในขณะนี้ ปัญหาของประชาชนที่เป็นจำนวนมากด้วยกันที่ประสบปัญหาอยู่-----

ทั้งในข้อกฎหมาย ทั้งในลักษณะของการปฏิบัติตามกฎหมายหรือการใช้กฎหมายบังคับก็ดี หรือการละเมิดกฎหมายก็จะมีจำนวนมากด้วยกันและเป็นผู้ยากจนเป็นส่วนใหญ่ กระผม จึงเห็นว่าในกรรมาธิการจำนวน ๒๖ คณะ บางคณะน่าจะรวมกันได้ก็น่าจะรวมกันเสีย เพื่อให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ส่วนเรื่องป่าไม้และที่ดินนี้ผมว่าน่าจะออกมาอีกคณะหนึ่ง หรือไม่กี่เอา ๒ คณะที่มีที่ดินมาก ๆ มารวมกัน อย่างเช่น เกษตรกับคณะกรรมาธิการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันนี้มีที่ดินเป็นจำนวนมาก เพราะที่ดินที่น้อยจากนี้ไป คือกรมที่ดิน ซึ่งเป็นที่ดินของประชาชนนั้น เรื่องของระหว่างประชาชนด้วยกันนั้นน้อย เว้นที่สาธารณประโยชน์ซึ่งของมหาดไทยอยู่คนเดียว กับที่ธนารักษ์ของกระทรวงการคลัง ซึ่งไม่มาก แต่อย่างไรก็ตามก็มีจำนวนที่ร้องเรียนเป็นจำนวนมากและที่ดินสายชี้แจง ของข้าราชการประจำเป็นจำนวนมากด้วยกัน ผมเรียนอย่างนี้ว่าถ้าเป็นไปได้อยากจะเสนอ อันนี้ขึ้นมา ทั้งนี้ผมได้เรียนท่านประธานคณะกรรมาธิการยกวางไปแล้วนะครับ แต่ว่าท่านอาจจะไม่ได้พิจารณาด้วยในประเด็นนี้หรือเปล่าไม่ทราบนะครับ ขออนุญาต กราบเรียนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในขั้นนี้ เป็นการพิจารณาขั้นรับหลักการนะครับ เอาแต่เพียงหลักใหญ่ ๆ ว่าจะรับหรือไม่รับ รายละเอียดจนถึงตอนวาระที่ ๒ จะต้องพิจารณาเรียงตามข้อก็จะได้ว่ากัน ในรายละเอียด จะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย จะเพิ่มเติมอะไรค่อยไปเพิ่มเติมตอนนั้นนะครับ มีท่านผู้ใดจะอภิปรายในหลักการอีกไหมครับ กรรมาธิการมีอะไรจะชี้แจง ไม่มีใช่ไหมครับ (ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดจะอภิปรายในเรื่อง หลักการอีกผมก็ถือว่าปิดอภิปรายนะครับ แล้วก็ขอมติว่าจะเห็นชอบด้วยในหลักการ ของข้อบังคับฯ ที่คณะกรรมาธิการไปยกวางมาหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใด
ไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติ
เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์นะครับ ต่อไปเป็นขั้นพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งจะต้องพิจารณา
โดยคณะกรรมการการะครับ ท่านสมาชิกฯ จะเสนอให้ใช้กรรมวิธีการสามัญ วิสามัญ
หรือกรรมวิธีการเต็มสภาเชิญเสนอได้ครับ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการการะครับ เมื่อที่ประชุม
รับหลักการแล้วผมขอเสนอให้ใช้กรรมวิธีการเต็มครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญอาจารย์โคทมครับ

นายโคทม อารียา : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม อารียา
ผมขอเรียนเป็นข้อปรักษามากกว่าเพราะว่าผมก็ไม่แน่ใจนะครับ ที่ท่านเสนอให้มีการ
พิจารณาเต็มสภานี้ะครับ ที่ผมไม่แน่ใจก็คือว่าเวลาเราจะพิจารณาเป็นข้อ ๆ ไปนี่จะต้อง
เสนอญัตติเป็นลายลักษณ์อักษรในการแปรญัตติแต่ละข้อหรือไม่อย่างไร
แล้วถ้าแปรญัตติเลยผ่านไปแล้วเกิดนึกขึ้นได้ว่าในข้อที่ผ่านไปแล้วนี้เกี่ยวโยงกันอย่างไร
คือบังเอิญไม่ค่อยมั่นใจในวิธีที่จะเต็มสภาก็เลยเกิดความรู้สึกว่า เรียนเป็นการปรักษนะครับ
ว่ามีความรีบด่วนประการใดที่จะต้องพิจารณาข้อบังคับฯ นี้เต็มสภา คือถ้าเราจะขอให้
คณะกรรมการชุดเดิมแล้วก็ให้สมาชิกฯ มีเวลาสักกระยะหนึ่งเพื่อที่จะแปรญัตติให้
คณะกรรมการชุดเดิมไปพิจารณาอีกทีหนึ่งจะทำให้เกิดความรอบคอบขึ้นหรือไม่
ก็ขอเรียนปรักษาแล้วก็ขอความรู้จากท่านประธานฯ และที่ประชุมด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็อย่างนี้นะครับ ในกรณีที่สภามีมติให้ใช้กรรมการเต็มสภา แปลว่าสมาชิกฯ ทุกท่านอยู่ในฐานะกรรมการ เพราะฉะนั้นก็มีสิทธิที่จะเสนอแก้ไขเพิ่มเติมได้ตลอด ไม่จำเป็นต้องยื่นแปรญัตติล่วงหน้าหรือภายในกำหนดเวลา ส่วนประเด็นที่ถามว่า และถ้าเลยไปแล้วจะอย่างไร เคี้ยวพิจารณาก็จะต้องพิจารณาไปที่ละหมวดนะครับ เมื่อหมวด ๑ เสร็จก็ไปหมวด ๒ เมื่อไปถึงหมวดท้าย ๆ ถ้าพบว่าการแก้ไขในหมวดหลังมากระทบถึงหมวดข้างหน้า สภาก็ต้องอนุญาตให้กลับมาแก้ไขข้างหน้าครับ แต่ว่าจะเอาลักษณะว่า เมื่อก็ผมลืมไปยังไม่ได้แปรญัตติหมวดที่ ๑ บัดนี้มาถึงหมวดที่ ๑๒ แล้ว จะขอย้อนกลับไปอย่างนั้นไม่ได้ จะทำได้ก็ต่อเมื่อหมวดหลัง ๆ ไปกระทบกับหมวดข้างหน้า มีท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ในการใช้กรรมการเต็มสภา

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่า ใช้กรรมการเต็มสภา สมาชิกฯ ทุกท่านมีฐานะเป็นกรรมการนะครับ โดยที่ในการพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้ในชั้นกรรมการ เลขานุการ โดยปกติจะต้องอ่านถ้อยคำทุกถ้อยคำในแต่ละข้อ มีทั้งหมดตั้ง ๑๐๐ กว่าข้อ ผมจะขอันทานุมัติจากที่ประชุมว่า จะให้เลขานุการอ่านแต่เฉพาะข้อแล้วพิจารณากันทีละหมวด เมื่อหมวด ๑ เสร็จก็ค่อยย้ายไปหมวด ๒ จะได้ไม่สับสนปนเปกันนะครับ มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็เชิญท่านเลขานุการ บททั่วไปก่อน

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) :

“ร่าง
ข้อบังคับ
การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงตราข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจิตใจข้อ ๑ ครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญต่อไป

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : ข้อ ๒

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : ข้อ ๓

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ คุณพรเพชรครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมได้ตรวจร่างข้อบังคับการประชุม พบคำนิยามในข้อ ๓ คำว่า องค์กรออิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการนิยามศัพท์ และคำนี้พบอีกใน ข้อ ๓๓ (๒๓) ให้ตั้งคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ และในข้อ ๕๑ พูดถึงการส่งข้อสังเกตให้องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญทราบและปฏิบัติ กระผมมีข้อสังเกต และใครจะขอเรียนปรึกษาท่านคณะกรรมการว่า การที่ข้อบังคับฯ ไปนิยามความหมาย

LIRT

ของคำว่า องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ชอบด้วยหลักการหรือไม่ เพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันไม่ได้กำหนดเรื่ององค์กรอิสระไว้ การกำหนดคำนิยามขององค์กรอิสระโดยใช้คำว่า องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ จึงเป็นการกำหนดที่เกินไปกว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่จะมีประเด็นปัญหาว่า ข้อบังคับฯ นี้ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญขึ้นมา

ประการต่อมา กระผมเห็นว่า การไปนิยามความหมายของคำว่า องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ โดยตีความว่า ได้แก่ องค์กรตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวมาตรา ๒๖ (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๑) และคณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันหรือฉบับชั่วคราว ยังไม่ชอบด้วยเหตุผลและหลักการของกฎหมาย เพราะบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญดังกล่าวในมาตรา ๓๕ เขียนไว้เพื่อให้องค์กรเหล่านี้ทำหน้าที่แสดงความคิดเห็นต่อร่างรัฐธรรมนูญที่จะมีการร่างขึ้นโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญ ดังนั้น กระผมจึงเห็นว่า การที่ข้อบังคับการประชุมฉบับนี้ไปนิยามความหมายของคำว่า องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะบางวงเล็บ บางมาตรา จึงน่าสงสัยว่า ใช้หลักหรือกฎเกณฑ์อะไร -----

ถ้าจะพิจารณาความหมายขององค์กระติระตามรัฐธรรมนูญ กระผมมีความเห็นว่ามาตรา ๑๕ ที่บัญญัติขึ้นไม่ได้เป็นการบัญญัติตีความหรือให้ความหมายขององค์กระติระตามรัฐธรรมนูญ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าโดยหลักกฎหมายมหาชนหรือหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นจะเห็นได้ว่าในมาตรา ๒๖ ใช้คำว่า ศาลฎีกาใน (๔) และศาลปกครองสูงสุด ใน (๕) ซึ่งสถาบันทั้งศาลฎีกาและศาลปกครองสูงสุดนี้เป็นเพียงสถาบันส่วนหนึ่งของการใช้อำนาจตุลาการนะครับ ก็ไม่น่าจะอยู่ในความหมายขององค์กระติระไม่ว่าจะตีความหมายอย่างไร โดยสรุปกระผมจึงเห็นว่าการกำหนดคำนิยามขององค์กระติระตามรัฐธรรมนูญตามข้อ ๓ ข้อสุดท้ายนี้ไม่ทราบด้วยรัฐธรรมนูญ ไม่มีกฎหมายรองรับ อีกทั้งไม่มีข้อบังคับของสภาแห่งนี้หรือรัฐสภาในอดีต ไม่ว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้เคยให้คำนิยามอันนี้ไว้ กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานฯ และท่านกรรมาธิการขอหารือว่าขอให้ตัดความหมายขององค์กระติระตามรัฐธรรมนูญนี้ได้หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมาธิการ

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิษณุ เครืองาม ในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ซึ่งแจ้งข้อสังเกตของท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่ว่า อันที่จริงคำว่า องค์กระติระตามรัฐธรรมนูญ นั้นก็ไม่ได้มีกำหนดเอาไว้หรือแม้แต่นิยามไว้ในกฎหมายใดทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจึงเป็นคำที่เรียกกันว่า เสมือนหนึ่งสามานยนามคือคำทั่วไปที่เราจะยกขึ้นเป็นคำพิเศษเพื่อแทนอะไรอีกหลายอย่าง ซึ่งยาวมากถ้าหากว่าไม่สร้างคำขึ้นมาสักคำหนึ่งเพื่อจะให้ใช้แทนคำอื่น ๆ ได้ อันเป็นหลักหรือวิธีการในการที่จะสร้างคำเพื่อใช้นิยามคำในกฎหมาย กรรมาธิการก็คิดกันว่าถ้าอย่างนั้น ก็เอาคำว่า องค์กระติระตามรัฐธรรมนูญ ก็แล้วกัน ครั้งแรกก็คิดถึงคำว่า องค์กระติตามรัฐธรรมนูญ ไม่ต้องมีคำว่า อิศระ อีกกระเสหนึ่งก็บอกเอาคำว่า องค์กระติระ โดยไม่ต้องมีคำว่า ตามรัฐธรรมนูญ ความจริงเรื่องนี้มีที่มาครับว่า เนื่องจากในข้อบังคับฯ นับแต่นี้ไปนี้ จะต้องมีการพูดถึงองค์กรต่าง ๆ อยู่ ๗ - ๘ องค์กร ถ้าไม่หาคำสักคำหนึ่งมาใช้แทน ๗ - ๘ องค์กรนั้นก็จะต้องกล่าวซ้ำ ๆ ซาก ๆ ถึง ๗ - ๘ องค์กรเหล่านั้นทุกครั้งที่ไป ๗ - ๘ องค์กรนั้น ก็มีได้แก่ ศาลฎีกา ศาลปกครองสูงสุด คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน แล้วก็ยังจะมีการพูดไปถึงกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งยาวมากแล้วก็ต้องพูดกันหลายครั้ง อย่างน้อย ๒ - ๓ ครั้งจะมี ๒ - ๓ แห่งในข้อบังคับฯ จากนั้นไป ยกตัวอย่างอย่างเช่น ในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวฉบับปัจจุบันนี้พูดถึงมาตรา ๒๖ ได้กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการการยกร่างได้ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้วจะต้องส่งให้องค์กรต่อไปนี้พิจารณาให้ความเห็น แล้วก็พูดถึงว่า ๑. จะต้องส่งให้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ ๒. จะต้องส่งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๓. ส่งให้คณะรัฐมนตรี แล้วก็ ๔. เริ่มลงมือพูดถึงเรื่องศาลฎีกา พูดถึงศาลปกครอง พูดถึง กกต. ป.ป.ช. อะไรเรื่อย เราก็คิดว่าจะหาคำอะไรที่จะมาใช้แทนก็คิดว่าในกรณีของสภานิติบัญญัติแห่งชาตินั้นคงจะบอกว่าเป็นองค์กรอิสระนั้นคงยาก การที่จะพูดถึงคณะรัฐมนตรีว่าเป็นองค์กรอิสระนั้นก็คงจะยาก การพูดถึงคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติว่าเป็นองค์กรอิสระนั้นก็คงจะยาก แต่การพูดถึงศาลฎีกา ศาลปกครองสูงสุด กกต. ป.ป.ช. ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไปลงไปในกระทั่งถึงแม้กระทั่งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติน่าจะอนุโลมได้ว่าเป็นองค์กรอิสระคำว่า ตามรัฐธรรมนูญ ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงตามรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๔๐ แต่หมายถึงตามรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๔๕ ที่ใช้กันอยู่ในวันนี้นี้แหละในมาตรา ๒๖ ซึ่งเขาใช้คำว่า องค์กรและบุคคลดังต่อไปนี้ เราก็ยึดคำว่า องค์กร มา แล้วก็เอาคำว่า ตามรัฐธรรมนูญ มาต่อท้าย ซึ่งก็คือฉบับปัจจุบัน และกรรมการบางท่านก็เสนอให้เติมคำว่า อิสระ ลงไปเพื่อให้ต่างจากองค์กร อย่างเช่น คณะรัฐมนตรี อย่างที่ได้กราบเรียน ก็เลยเป็นคำสมมุติที่จะใช้แทนเท่านั้นแล้วจะได้ไม่ต้องกล่าวซ้ำ ๆ อีก เมื่อกล่าวถึงคำว่า องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ก็จะได้รู้ว่าเฉพาะในข้อบังคับฯ นี้แปลอย่างนี้ แล้วก็คงเป็นธรรมดาที่จะไม่สามารถเอานิยามนี้ไปใช้ในที่อื่นนอกจากข้อบังคับฯ นี้ได้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติ : เชิญอาจารย์วรศักดิ์

นายวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ก่อนอื่นกระผมก็ต้องขอกราบเรียนท่านประธานฯ แสดงความขอบพระคุณท่านกรรมการแล้วก็แสดงความชื่นชมอย่างจริงใจนะครับ ที่ท่านได้รับมอบภาระงานไปจากสภาแห่งนี้แล้วก็ทำได้ด้วยความเรียบร้อยภายในเวลาอันเร็วทีเดียวคือภายในเวลาที่กำหนด แล้วก็มีความละเอียดลออรอบคอบเป็นอันมากสมควรได้รับความชื่นชม อย่างไรก็ตามท่านประธานฯ ครับ การที่สมาชิกฯ จะต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับฯ นี้ร่วมกันกับกรรมการก็ขออนุญาตท่านประธานฯ และคณะกรรมการว่า ถ้าท่านสมาชิกฯ จะให้ข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์ในฐานะที่จะต้องใช้ข้อบังคับฯ นี้ร่วมกันทุกคนไปอีกปีหนึ่ง คณะกรรมการก็น่าจะรับพิจารณาด้วยดีครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในข้อ ๓ นี้กระผมไม่คิดใจอะไรแต่อยากกราบเรียนหรือท่านประธานฯ ไปยังท่านกรรมการว่า

ประเด็นที่ ๑ คือ เมื่อพิจารณาหมวดต่าง ๆ แล้วพบว่ามีความซ้ำ ๆ กัน

จำเป็นที่จะต้องให้คำนิยามก็กลับมาให้คำนิยามใหม่อีกได้

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้เพิ่งอภิปราย แล้วกรรมการชี้แจง

กระผมไม่คิดใจครับ การให้คำนิยามในกฎหมายท่านองนี้เป็นหลักที่เขาเรียกว่า

เทอมออฟอาร์ตส (Term of arts) อย่างว่าแต่คำนิยามอย่างนี้เลย ในกฎหมายบางฉบับบอกว่า

คำว่า...ให้หมายความรวมถึง...และ...ไม่อื่นที่อยู่ได้นี้ด้วยก็ยังสามารถ

ไม่คิดใจในคำนิยามตรงนั้น ในประเด็นสุดท้ายที่อยากกราบเรียนท่านประธานฯ ก็คือ

ในคำว่า ร่างพระราชบัญญัติ ครับ เป็นถ้อยคำเล็กน้อยแต่เป็นรูปแบบกฎหมาย จะขออนุญาต

ท่านประธานฯ ตัดคำว่า ร่างพระราชบัญญัติหรือ ออกได้หรือไม่ เพราะในนี้ได้ให้คำนิยามว่า

หมายความรวมถึง ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่าอินคลูด (Include) ก็แปลว่าร่างพระราชบัญญัตินั้น

นั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติอยู่แล้วนั่นแหละ เพราะฉะนั้นถ้าใช้ถ้อยคำให้ถูกต้อง

ในแบบร่างกฎหมายก็คงจะเป็นว่า ร่างพระราชบัญญัติ หมายความรวมถึงร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญด้วย ข้อความเพียงแค่นี้คณะกรรมการจะรับได้ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติ : ได้ไหมครับ

LIART

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ไม่ขัดข้องครับ แล้วก็ถูกต้องอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้ทักท้วงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติ : เชิญครับ อาจารย์สุจิตไช้ใหม่

นายสุจิต บุญบงการ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุจิต
บุญบงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมมีความเห็นว่าในเรื่องของคำนิยาม
องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญนั้น ผมเห็นสอดคล้องกับท่านสมาชิกฯ ท่านแรกที่พูดถึงว่า
เป็นการให้คำนิยามที่อาจจะมีความที่สมควรแก้ไข ผมอยากเสนออย่างนี้นะครับ
ก็คือว่า การที่จะไปให้คำนิยามศาลฎีกา แล้วก็ศาลปกครองสูงสุดว่าเป็นองค์กรอิสระ
เหมือนกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการ
การเลือกตั้งอะไรต่าง ๆ เหล่านั้นอาจจะไม่เหมาะสม เพราะว่าศาลฎีกาก็ดี ศาลปกครอง
สูงสุดก็ดีนั้นอยู่ในฝ่ายตุลาการ ซึ่งมีความชัดเจนอยู่แล้วว่าเป็นฝ่ายตุลาการ ส่วนคำนิยามของ
องค์กรอิสระที่ใช้กันในทางปฏิบัติก่อนหน้านี้มักจะหมายถึงองค์กรอิสระที่ไม่ใช่อยู่ใน
ฝ่ายตุลาการ ดังนั้นผมอยากจะขอให้ความเห็น ว่า ในกรณีของการนิยามองค์กรอิสระตาม
รัฐธรรมนูญนั้น ขอให้นิยามไปตามที่ทางคณะกรรมการได้เสนอขึ้นมา ยกเว้นในกรณีที่เป็น
ศาลฎีกา แล้วก็ศาลปกครองสูงสุดนั้นอยากจะให้คงไว้ว่า เป็นเรื่องของศาลฎีกาแล้วก็
ศาลปกครองสูงสุด ไม่น่าจะให้คำนิยามว่าศาลฎีกาและศาลปกครองสูงสุดนั้นเป็นองค์กร
อิสระตามรัฐธรรมนูญเทียบเคียงกับองค์กรอิสระอื่น ๆ ซึ่งมีสถานภาพและศักดิ์ต่ำกว่า
ศาลฎีกาและศาลปกครองสูงสุดครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการครับ

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ที่จริงเรื่องนี้ก็ได้มีการพูดกัน แล้วคณะกรรมการไม่ได้คิดใจอะไร เนื่องจากว่าเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกฯ อาจารย์บวรศักดิ์ได้พูดว่าเป็นเทมออฟอาร์ตส อย่างไรก็ตามถ้าที่ประชุมเห็นชอบด้วย ซึ่งกรรมการไม่ขัดข้อง ก็คิดว่าคงจะเอามาตรา ๒๖ (๔) แล้วก็ (๕) ออกไปเสีย ฉะนั้นต่อไปเมื่อกล่าวถึงคำว่า องค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญ ก็จะไม่พูดถึง ๒ องค์กรนี้คือศาลฎีกาและศาลปกครองสูงสุด แต่ว่าในมาตราต่อจากนี้ไป เนื่องจากว่ามีเรื่องศาลฎีกาและศาลปกครองสูงสุดต้องเข้ามาทำกิจกรรมด้วย ก็จะได้ระบุให้ชัดว่าคณะรัฐมนตรีสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ศาลฎีกา ศาลปกครองสูงสุด และองค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญ ก็จะได้ชัดเจนไป ไม่ขัดข้องกับที่อาจารย์สุจิตเสนอครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หากกรรมการช่วยกรุณาไปดูข้อ ๗๓ (๒๓) ตรงนั้นพิมพ์ไปหรือเปล่า องค์กระอิสระเฉย ๆ หมายถึงองค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือเปล่า เชิญครับ

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมการ) : ข้อ ๗๓ (๒๓) นั้นเป็นชื่อของคณะกรรมการ ๑ ใน ๒๖ คณะ ที่จะตั้ง แล้วก็ที่ใช้คำว่า องค์กระอิสระ นั้น เพราะว่าคณะกรรมการได้รับข้อสังเกตว่า อันว่าองค์กระอิสระนั้นมีอยู่ ๒ ประเภท คือ ๑. องค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็อาจจะได้แก่ กกต. ป.ป.ช. อะไรที่ว่ามันนะครับ อีกชนิดหนึ่งก็คือองค์กระอิสระที่ไม่ได้ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ แต่มีพระราชบัญญัติพิเศษ เช่น คณะกรรมการ กสช. กทช. แล้วก็จะอาจจะมีอย่างอื่นอีกในอนาคต คณะกรรมการองค์กระอิสระนี้จะเป็นผู้ติดตามดูแลทั้ง ๒ ประเภท ชื่อคณะกรรมการก็เลยคงไว้เพียงแค่ว่าคณะกรรมการกิจการองค์กระอิสระ แต่พอถึงภารกิจเขาก็จะบอกมาให้ติดตามดูแล ศึกษาการจัดการขององค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญและตามกฎหมายอื่น แต่ที่นี้เมื่อสักครูย้อนกลับมาของท่านอาจารย์สุจิต ถ้าหากว่าเราเอาศาลฎีกากับศาลปกครองสูงสุดออกไปจากนิยามคำว่า องค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญ และเราประสงค์จะให้คณะกรรมการนี้ติดตามดูแลด้วยก็คงต้องเอาไปเขียนใส่ลงไปให้ชัดเจนว่า ๑, ๒, ๓, ๔ และองค์กรนั้นหรืออะไรต่ออะไรต่อไปอีกทีหนึ่ง ซึ่งก็คงเอาไว้พูดเมื่อถึงข้อบังคับฯ ข้อนั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดยังติดใจ ข้อ ๓ อีกไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ติดใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญเลขาธิการครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๔ หมวด ๑ การเลือกประธานสภาและรองประธานสภา
ข้อ ๕”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์บวรศักดิ์

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

กระผม บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ครับ ในหมวดนี้เพื่อความสมบูรณ์แล้วครับ ขอรื้อเรื่อง
ถ้อยคำครับ ในชื่อหมวดใช้คำว่า การเลือกประธานและรองประธาน ในเนื้อความมีทั้งคำว่า
การเลือกตั้ง และ เลือก ปะปนกันไปอยู่ประปราย รวมกันไปถึงอยู่ในข้อ ๒๐ ด้วย กระผม
อยากกราบเรียนหรือท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการว่าถ้าจะใช้คำว่า การเลือก
เฉย ๆ ตัดคำว่า ตั้ง ออกเสียให้หมดทุกที่สำหรับการเลือกประธานและรองประธานจะได้
หรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ อรรถพล สรสุชาติ กรรมาธิการ คิดว่ากรรมาธิการคงไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงตรงไหนที่มีคำว่า เลือกตั้ง ในหมวดนี้ แก้เป็นคำว่า เลือก เฉย ๆ นะครับ เชิญต่อไปครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๖”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวิทย์ รายนานนท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิทย์ รายนานนท์ กระผมมีข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องนี้ใน ๒ ประเด็น โดยเฉพาะในย่อหน้าแรกและย่อหน้าที่ ๒ ของข้อ ๖ โดยที่ข้อบังคับฯ นี้เป็นข้อบังคับที่ใช้กับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งได้ประชุมไปแล้ว ๒ ครั้ง แล้วก็ถึงแม้ว่าจะต้องใช้กับการประชุมสภาอื่นก็ตาม แต่ผมคิดว่าข้อเท็จจริงในย่อหน้าแรก คือการเสนอนั้นต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๑๐ คน นั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงในการประชุมวันแรก และย่อหน้าที่ ๒ การเลือกประธานสภานั้นให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อตามวาระหนึ่งกล่าวแสดงวิสัยทัศน์ก็ไม่ตรงกันอีก เพราะฉะนั้นผมเข้าใจดีว่า คณะกรรมาธิการร่างคงจะมีเหตุผลที่เขียนเรื่องนี้ขึ้นมา ก็อยากจะขอฟังความกระจ่างจากท่านเท่านั้นเองครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานเลขานุการ คณะกรรมาธิการฯ ในข้อบังคับฯ ข้อ ๕ ไม่ใช่ ขอโทษครับ ท่านถาม ๒ ประเด็น เกี่ยวกับเรื่องข้อ ๖ การเลือกประธานและมีผู้รับรองนี้ ความจริงเหตุการณ์ที่ผ่านมาเราใช้ข้อบังคับฯ ของ สนช. ปี ๓๔ ที่นี้เมื่อเราจะมายกร่างใหม่นี้เราก็มาดูว่าอะไรที่เหมาะสมที่สุด เราก็มาดู ๒ ประเด็น ไม่ได้ทำอะไรย้อนหลังนะครับ เพราะบทเฉพาะกาลพูดชัดเจนว่าอะไรที่เราทำไปแล้วก็ย้อนหลังไม่ได้อยู่แล้ว เราก็เห็นว่าสิ่งที่เหมาะสมที่ควรนี้น่าจะมี ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่าเมื่อมีการเสนอผู้ใดอย่างน้อยต้องมีผู้รับรอง ๑๐ ท่าน ๕ ท่าน ออกจะรู้สึกน้อยไป ความจริงตัวเลขนี้ไม่ใช่สำคัญหรือครับ เพราะผมเห็นรับรองกันทั้งสภาทุกครั้ง เพราะเป็นการให้เกียรติกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นประเด็นตัวเลข ผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นสาระมากนักครับ ส่วนเรื่องของการแสดงวิสัยทัศน์นี้ครับ ผมเข้าใจว่าตรงนี้เราคุยกันถึงเรื่องสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะเกิดขึ้น เราก็เชื่อว่าเมื่อถึงวันนั้นก็คงอยากเห็นประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญแสดงวิสัยทัศน์ก่อนที่เขาจะเลือกกันใน ๑๐๐ คนนั้น คล้าย ๆ อย่างนั้นครับ เราก็จินตนาการให้เขาไปด้วย เพราะว่าในช่วงที่ผ่านมาแม้กระทั่งในสภาของเราก็ยังมีการพูดในเรื่องนี้ประปรายอยู่บ้าง แต่เพียงแต่ว่าเราที่เคารพซึ่งกันและกัน ประเด็นนี้ก็ผ่านไป แต่เนื่องจากจะวางรากเอาไว้ เพราะว่าต้องไปใช้อย่างน้อยในสภาร่างรัฐธรรมนูญต่อไปนะครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณจักรมณฑ์ครับ

นายจักรมณฑ์ ผาสุกวนิช : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จักรมณฑ์ ผาสุกวนิช นะครับ เรื่องการแสดงวิสัยทัศน์นี้ คือผมเข้าใจว่าเราจะร่างข้อบังคับฯ ของ สนช. นี้ใช่ไหมครับ เราก็หวังว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญจะต้องใช้ข้อบังคับฯ ของเรา แต่ผมนึกว่าเวลาที่มีสภาร่างรัฐธรรมนูญเขาก็จะต้องมีกฎข้อบังคับของเขา อาจจะไม่ใช้ของเราก็ได้ เพราะฉะนั้นผมนึกว่าเรื่องการแสดงวิสัยทัศน์นี้ก็คงจะเป็นเรื่องที่ทางสภาร่างรัฐธรรมนูญซึ่งเขาคงจะมีว่าอะไรของเขาขึ้นมาเอง แต่เราเหมือนกับเราจะไปบังคับเขาเลยว่า ต่อไปนี้คือถ้าจะบังคับใช้สำหรับ สนช. ในครั้งต่อไปซึ่งเกิดจะเปลี่ยนประธานหรืออะไรนั้นก็ใช้อันนี้ได้ก็คงไม่เป็นไร แต่เหมือนกับว่าเรานี้จะไปบังคับให้ทางสภาร่างรัฐธรรมนูญ บังคับใช้ของเรา ในเรื่องของการแสดงวิสัยทัศน์นั้น กระผมมีความเห็นว่าจริง ๆ แล้วตำแหน่งที่ทรงเกียรติอย่างนี้จะต้องมาแสดงวิสัยทัศน์ก็รู้สึกอย่างไรชอบกล เพราะว่าจริง ๆ แล้วในเรื่องการเลือกประธานอะไรต่าง ๆ จริง ๆ ก็พิจารณาความรู้ความสามารถประกอบในเบื้องต้น คงไม่ได้มาตัดสินใจกันในเรื่องการแสดงวิสัยทัศน์ การแสดงวิสัยทัศน์โดยทั่วไปนั้น เช่นว่าจะมารับเลือกตำแหน่งอะไรต่าง ๆ นี้ส่วนใหญ่ไม่น่าจะมีในระดับประธานสภาที่ทรงเกียรติระดับนี้ แล้วถ้ากรณีเป็นของประธานสภาผู้แทนราษฎรอย่างนี้ แน่นนอนครับ

เขามาจากพรรคการเมือง พรรคไหนได้เสียงมากกว่าเขาก็เลือกโดยอัตโนมัติ โดยที่ไม่ต้องมาแสดงวิสัยทัศน์อะไร ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ พลเรือเอก ประเสริฐ ศรี

พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ

กระผม พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขอให้ความเห็นในข้อ ๖ ของหมวดที่ ๑ เกี่ยวกับการเลือกประธานสภา ในวรรคสองได้กำหนดไว้ว่าให้ผู้ที่ได้รับเสนอชื่อให้กล่าวแสดงวิสัยทัศน์นั้น จริง ๆ ทั้ง ๒ ในวรรคหนึ่งและวรรคสองนี้ กระผมคิดว่าเอามาจากข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ เหมือนกันทุกประการเลยครับ แล้วกระผมคิดว่าการแสดงวิสัยทัศน์น่าจะต้องมี เพราะว่าสมาชิกฯ จะได้ทราบว่าผู้ที่เราจะเลือกเป็นประธานนั้นมีแนวความคิดในการที่จะควบคุมสภาไปในทางไหน และข้อนี้ผมคิดว่าการแสดงวิสัยทัศน์นั้นน่าจะกำหนดเวลา เช่น ไม่ควรเกินคนละ ๑๕ นาที เพื่อให้ทุกคนมีสิทธิที่จะอภิปรายหรือว่าแสดงวิสัยทัศน์ได้ใกล้เคียงกัน ข้อนี้ได้โยงไปถึงข้อ ๒๐ ด้วยนะครับ ในหมวดที่ ๓ อันนี้บอกว่าจะเอาข้อ ๖ ไปใช้โดยเป็นอนุโลมการลงคะแนนเลือกตั้งประธานเฉพาะคราว ผมคิดว่าถึงแม้จะเอาข้อ ๖ มา การแสดงวิสัยทัศน์น่าจะยกเว้น เพราะว่าประธานเฉพาะคราวนั้นไม่น่าจำเป็นจะต้องแสดงวิสัยทัศน์ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการ

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

คณะกรรมการขอกราบเรียนชี้แจงใน ๓ - ๔ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรก การที่ให้ตัดคำว่า ตั้ง ออกนั้น ก็เห็นชอบอย่างที่ท่านกรรมการ บวรศักดิ์เสนอนะครับ เพื่อความสะดวกแก่ท่านกรรมการเต็มสภา ขอเรียนว่าคำที่จะต้อง ตัดออกก็คือ ข้อ ๕ บรรทัดที่ ๒ นะครับ คำว่า ตั้ง แล้วก็ข้อ ๕ บรรทัดสอง ก็มีคำว่า ตั้ง อยู่อีกคำหนึ่ง ข้อ ๖ บรรทัดสอง มีคำว่า ตั้ง อยู่คำหนึ่ง ซึ่งก็ตัดออกถูกต้องนะครับ เพราะว่าใน รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ได้เขียนไว้ บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ ว่า สภามีอำนาจออกข้อบังคับฯ เกี่ยวกับการเลือกประธานสภา ฉะนั้นคำว่า ตั้ง เป็นคำที่เกินมา

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านกรรมการ ขอภัยเอ่ยนาม ท่านจักรมณท์ ท่านได้ตั้ง ข้อสังเกตว่าที่จริงเราไม่ควรจะเขียนข้อบังคับฯ พันไปถึงสภาร่างรัฐธรรมนูญ หลักก็อาจจะ เป็นอย่างนั้น แต่วันนี้จะไม่มีการเลือก เพราะว่าในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวที่ใช้อยู่ใน ปัจจุบันมาตรา ๑๕ วรรคท้ายเขาบัญญัติไว้ว่า ให้นำเอาข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติ แห่งชาติไปใช้กับการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญด้วยโดยอนุโลม เจตนาก็คงจะคิดว่า สภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นใช้เวลาในการร่างรัฐธรรมนูญทั้งหมดเพียง ๑๘๐ วัน และถ้าหากว่า ไม่มีข้อบังคับฯ ก็คงจะป่วนอยู่สักเดือนหนึ่งนะครับ แล้วตอนนั้นก็คงไปทำข้อบังคับฯ ใหม่ แล้วเสียเวลา วันนี้เราก็เสียเวลาของเราคนเดียวทำเพื่อไว้ให้เขาเพราะเขายังไม่เกิดขึ้น พอถึงเวลา ก็ไปอนุโลมใช้เอา แต่ที่จริงก็ชี้ช่องได้ว่าในข้อบังคับฯ ที่เราทำไว้ให้กับเรา แล้วก็ทำไว้เพื่อเขาก็มีการยอมให้ยกเว้นการใช้ข้อบังคับฯ ได้ เมื่อเอาข้อบังคับฯ นี้ไปใช้ กับเขา เขาจะยกเว้นข้อใดก็เอาไว้ว่ากันเป็นคราว ๆ ไป ที่นี้การทำข้อบังคับฯ ของเรามันยาก อยู่ชนิดหนึ่งครับ เพราะว่ามันทูอินวัน (Two in one) ตลอดเวลาที่ร่างนั้นต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ว่าข้อนี้จะเอาไปใช้กับสภาร่างรัฐธรรมนูญเขาได้ไหม บางเรื่องเราอาจจะไม่ได้ใช้กับเราเลย แต่ก็ต้องเขียนเพื่อให้ไปใช้กับเขา บางเรื่องอาจจะไม่ได้ใช้กับเขาเลย แต่มันต้องใช้กับเรา แต่พอถึงเวลาแล้วก็อนุโลมกันหมด ถ้าอย่างนั้นก็ต้องคิดทางหนีทีไล่ คิดถ้อยคำไว้ให้ดี ฉะนั้นก็จำเป็นต้องเขียนไว้ เราคิดว่าในสภานี้ความจำเป็นที่จะต้องประกวดประขันกันในเรื่องวิสัยทัศน์อาจจะไม่รุนแรง แต่ในกรณีของสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นอาจจะรุนแรง

เพราะเหตุผลที่มาจาก การเลือกจากสมาชิกแห่งชาติ ซึ่งอาจจะไม่มีโอกาสเคยพบปะรู้จัก แสดงวิสัยทัศน์อะไรกันมาก่อน อันนั้นก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่เอาละ อย่างไรก็ตามเราก็คิดว่า เราก็คเขียนเพื่อไว้ให้ ถ้าเขาคิดว่าเขาไม่ยอกใช้เรื่องการ แสดงวิสัยทัศน์เขาก็ไปงดใช้ ข้อบงคับๆ เอา วันนื่ก็ต้องออกไปในรูปน้น

ประเด็นที่ ๓ ที่ท่านกรรมาธิการวิทย์ได้สอบถามขึ้นว่า การไปเขียนผูกมัด รัคตัวไว้แบบนี้แล้วเอาเข้าจริงที่ผ่านมาก็ไม่เห็น ได้ทำ ซึ่งก็ถูกต้องครบ แต่บงเอิญเรายัง ไม่ได้ถึงข้อบงคับๆ ข้อที่ ๑๖๓ ซึ่งอยู่ตอนท้าย ซึ่งในข้อน้นเขาจะเขียนเอาไว้ นะครับว่า การใดที่ได้ปฏิบัติไปก่อนหน้า นี้เรียบร้อยแล้ว ก็สมบูรณ์ ส่วนที่จะปฏิบัติต่อไปในอนาคต หลังจากข้อบงคับๆ นี้ใช้ก็ให้เดินตามข้อบงคับๆ นี้ เพราะฉะนั้นเรื่อง ที่ผ่านไปแล้วก็ผ่านไป เมื่อจะต้องมีใหม่ก็เอาไว้ว่ากันอีกทีหนึ่ง

ประเด็นสุดท้ายก็ขอเรียนฝากไปท่านเลขาธิการสภาท่านนั่นเองว่า เมื่อมีท่านกรรมาธิการ บางท่านได้เสนอเรื่องเกี่ยวกับองค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญเมื่อสักครู่ไปแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อไปถึงข้อ ๕ วรรคสอง ที่บอกว่า เมื่อมีการเลือกประธานสภา เลือกรองประธานแล้วก็ต้องมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วก็ต้องให้เลขฯ ส่งสำเนาการแต่งตั้งไปยัง ของเดิมเขียนว่าส่งไปยังคณะรัฐมนตรีและองค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญความหมายคือจะได้ไม่ต้องไปเขียนอีก ๑๘ องค์กระ แต่เมื่อบัดนี้องค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญแคบเข้ามาแล้ว แล้วเราก็คงจำเป็นต้องแจ้งไปที่ศาลฎีกาและศาลปกครองสูงสุดด้วยอยู่ดี ตรงนั้นก็คงจะต้องเดิมว่าส่งไปยังคณะรัฐมนตรี ศาลฎีกา ศาลปกครองสูงสุด และองค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญเพื่อทราบด้วย เพื่อความสมบูรณ์ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถือว่าเดิมเลยนะครับ ไม่ต้องรอไปถึงตอนนั้นนะครับ เชิญครับ

นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัฒนา สวรรยาธิปิติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมมีข้อคิดเห็นอยู่ประเด็นหนึ่งนะครับ ก็คือในนี้เขียนว่า ถ้ามีการเสนอชื่อผู้ใดเพียงชื่อเดียว ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือก อันนี้ผมอยากจะหารือว่ามีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดจำนวนไว้ไหมครับว่า เป็นเท่าไร ของที่ประชุม อย่างสมมุติเช่น เกิดมีเสนอขึ้นมา แล้วก็ ๒๐ คนสนับสนุนอะไรอย่างนี้จะเป็นไปได้ไหมครับ ผมว่าน่าจะมีประเด็นที่เขียนผูกไว้สักนิดหนึ่ง เพื่อให้คนที่จะเป็นประธานสภาดูแล้วเป็นตัวแทนของที่ประชุมอย่างแท้จริง ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการว่าอย่างไร เชิญครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ คือในข้อเสนอของท่านสมาชิกฯ ในฐานะกรรมาธิการนี้คงต้องเรียนว่า ถ้ามีการเสนอชื่อคนเดียว แล้วในการปฏิบัติท่านประธานฯ มักจะถามว่ามีการเสนอชื่อผู้อื่นหรือไม่ ถ้าไม่มีก็เหมือนกับว่าเสียงทั้งสภานี้ให้การยอมรับอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นคงไม่ต้องถามว่ามีใครสนับสนุนสักเท่าไร ผมคิดว่าน่าจะมีการชัดเจนในประเด็นที่มีอยู่แล้วครับ

พลเอก ปรีชา โรจนแสน : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ กรรณฯ หันมาทางซ้ายมือหน่อยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ พลเอก ปรีชา ครับ

พลเอก ปรีชา โรจนเสน : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม

พลเอก ปรีชา โรจนเสน ขอกราบเรียนว่าผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ ขออนุญาตเอ่ยนามคือท่านจักรมณฑ์ แต่ขณะเดียวกันผมก็เห็นด้วยกับท่านกรรมการ ท่านดอกเตอร์วิษณุ ถ้าเพื่อเราจะไปกลาง ๆ ดีไหมครับ เราไปเติมตอนท้ายของวรรคสอง ก่อนที่จะดำเนินการเลือกประธานสภานั้น ให้ผู้ได้รับการเสนอตามวรรคหนึ่งกล่าวแสดงวิสัยทัศน์ในการที่จะดำรงตำแหน่งประธานสภาต่อที่ประชุมสภา เว้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จะเพิ่มเติมตรงนี้หน่อยได้ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แล้วจะไปใช้กับใครละ นี้ข้อบังคับฯ

ของเรา

พลเอก ปรีชา โรจนเสน : เพราะว่าท่านวิษณุท่านบอกว่าจะนำไปใช้กับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าหมายถึงตรงนั้นก็เขามีบทเฉพาะกาลไว้แล้ว ที่แล้วก็แล้วไปครับ

พลเอก ปรีชา โรจนเสน : ถ้าอย่างนั้นก็แล้วไปครับ ก็ไม่ว่าอะไร ก็มาถึงข้อ ๖ ผมมีความเห็นว่ากรณีที่มีการเสนอชื่อมากกว่า ๒ ชื่อ ให้ผู้ได้คะแนนสูงสุดและมีคะแนนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก กึ่งหนึ่งนี้ ผมเห็นว่าค่อนข้างจะมากเกินไป ยกตัวอย่างเช่น ของเรามี ๒๔๐ คน กึ่งหนึ่งก็ ๑๒๐ คน ๑๒๐ คนนี้ไม่ต้องนับคะแนนแล้วครับ ผมอยากจะต่อรองกับคณะกรรมการว่า เขาเป็นว่าไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ คือประมาณ ๘๐ คน หรือว่า ๖๐ คน ก็น่าจะเพียงพอแล้วนะครับ ไม่ต้องให้คะแนนห่างกันมากถึงขนาดนั้น ซึ่งจะเสียเวลาการลงคะแนน หรือว่าอภิปรายอะไรกันเป็นเวลานานอย่างเช่นคราวที่แล้วนะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าประเด็นตรงนี้ที่ท่านพลโท ปรีชาเสนอนี้ ผมเข้าใจว่าถ้าเหลือเพียง ๒ คน คนที่ได้เสียงข้างมากนี้ก็ น่าจะเกินกึ่งหนึ่งอยู่แล้ว แล้วจริง ๆ ก็ไม่ได้มีระบุไว้ในนี้ชัดเจนนะครับ ที่มีการระบุนี้ คือ ในกรณีที่มีมากกว่า ๒ คนนะครับ แล้วก็จะมี (๑) (๒) (๓) ในวิธีการปฏิบัติตามมา แต่เมื่อเหลือ ๒ คนแล้วนี้ ผมเข้าใจว่าตรงนั้นไม่ได้มีระบุอยู่แล้ว ขออนุญาตทำความเข้าใจตรงนี้ว่าเข้าใจตรงหรือเปล่าครับ เพราะว่าถ้าท่านบอกในกรณีของ ๒ คนนี้ไม่ได้ระบุว่าต้องเกินกึ่งหนึ่งอยู่แล้ว แต่ว่าเป็นที่เข้าใจว่าคนที่ได้มากกว่าก็เป็นผู้ชนะ ที่ท่านไปเอาครึ่งหนึ่งนี่เป็นครึ่งหนึ่งในกรณีที่เกิน ๒ คน แล้วก็ให้เอา ๒ คนแรกมาพิจารณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ยังคิดใจไหมครับ

พลเอก ปรีชา โรจนเสน : ผมก็ยังนิด ๆ ครับ คือยังไม่ค่อยเคลียร์ (Clear) ที่เดิวนัก เพราะว่าการเสนอชื่อนี้ไม่ว่าจะเป็นเกินกว่า ๒ คน หรือว่า ๒ คนก็แล้วแต่เนี่ย ถ้าเพื่อใช้คะแนนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งนี่เป็นการยาก เหมือนกับคราวที่แล้วนะครับ ก็ต้องอภิปรายกันไปอภิปรายกันมา ซึ่งผลที่สุดก็เปิดไปจากที่รับหลักการไว้แล้วกลายเป็นตามที่สมาชิกอภิปรายซ้ำ ๒ ครั้ง ๓ ครั้งก็ชนะไป ผมคิดว่าน่าจะระบุไว้เสียเลยตรงนี้ว่าไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ นะครับ ก็ยังยืนยันอย่างเดิมนะครับ แล้วก็สมมุติว่าถ้าเพื่อกรรมาธิการท่านจะกรุณาคล้ายตามผมก็คงจะต้องตัด (๑) (๒) (๓) ออกไปด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ

ผม วัลลภ ตังคณานุก์ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการนะครับ คือ คราวที่แล้วนี้จะสังเกตว่าที่ประชุมก็ยกเว้นข้อบังคับฯ เพราะอยากเห็นความสง่างามของผู้ได้เกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกฯ เราตระหนักถึงบรรยากาศในวันนั้น แล้วเราก็ไปดูข้อบังคับฯ หลาย ๆ อันที่มีการทำลักษณะแบบนี้ เราก็เลยทำรูปแบบมา ๓ รูปแบบ รูปแบบที่ ๑ ก็คือ ถ้าสมัครท่านเดิวนี่ก็เป็นเอกฉันท์ไม่มีคู่แข่ง ท่านก็ต้องได้เป็นโดยอัตโนมัติถูกไหมครับ

LIRT

ถ้าเสนอ ๒ ท่านมาแข่งกันคนที่ได้เสียงข้างมากก็ต้องเป็นอยู่แล้วเพราะมีแค่ ๒ ท่าน แต่ถ้าหากว่าเกินกว่า ๒ ท่านนี้ ถ้าหากว่าคนใดคนหนึ่งได้เกินกึ่งหนึ่งก็เป็นอยู่แล้ว แต่บังเอิญว่า ๓ ท่านนี้ไม่มีท่านใดได้เกินกึ่งหนึ่ง เราเอา ๒ ท่านแรกที่ได้คะแนนมากที่สุด มาแข่งกันใหม่เพื่อให้เกินกึ่งหนึ่ง หลักเป็นอย่างนั้นอยู่แล้วครับ ก็เป็นหลักสากลปกติ เรียนท่านประธานะครับ ไม่น่ามีปัญหา ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอานะครับ ไม่คิดใจนะครับ
เชิญต่อไปครับ

พลเอก ปรีชา โรจนเสน : เรียกพี่ไม่คิดใจนะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผม สุชาติ ไตรประสิทธิ์ สมาชิกนิติบัญญัติฯ ครับ ผมขอเรียนถามข้อ ๖ วรรคสี่ ที่บอกว่า ในการตรวจนับคะแนนให้ประธานเชิญสมาชิกไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นกรรมการ ตรวจนับคะแนน อันนี้จะเป็นไปตามข้อ ๑๐ (๕) หรือเปล่าครับ เพราะถ้าเป็นไปตามนั้นนี้ ยังไม่มีประธานนะครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะเลขานุการนะครับ ด้วยความเคารพต่อท่านอดีตอัยการสูงสุดนะครับ คราวที่แล้วยังไม่มีการประชุมแต่มีประธานชั่วคราว ซึ่งเราเชิญขึ้นมา นั่งข้างบน ท่านก็อนุโลมใช้หลักแบบนี้ครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีอะไรอีกไหมครับ ข้อ ๖ ไม่มีก็ผ่านไป
นะครับ แก่ตามที่กรรมการเสนอ คือตัด คำว่า ตั้ง ออก เชิญครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ข้อ ๙ นี้เติมอย่างที่กรรมการว่า
ใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สุรินทร์
พิศสุวรรณ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ ครับ ในข้อ ๙ นี้ ตามเนื้อความ
คงไม่มีประเด็นอะไรที่จะให้คำแนะนำหรือตั้งข้อสังเกตต่อคณะกรรมการ แต่มีประเด็นอยู่
ตรงที่เรื่องของการผูกประโยค ในวรรคแรกเมื่อ ได้เลือกประธานสภาและรองประธานสภา
แล้ว ให้เลขาธิการแจ้งไปยังประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติเพื่อนำความขึ้น
กราบบังคมทูล ถ้าพิจารณาประกอบกับรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ๒๕๔๙ มาตรา ๒๓
มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ประโยคที่ใช้ในการแต่งตั้ง ในการมี
พระบรมราชโองการแต่งตั้งจะใช้ประโยคที่เป็นไปในลักษณะเดียวกัน คือ นำขึ้น
ทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยแต่งตั้ง เพราะฉะนั้นสิ่งที่น่าจะพิจารณาก็คือว่า
เราจะใช้คำ ใช้วลี ใช้ประโยคเดียวกับรัฐธรรมนูญหรือเราจะมาผูกประโยคไว้ แล้วก็ก่อนข้าง
จะห้วน ๆ นำความขึ้นกราบบังคมทูลไปต่อในวรรคที่สองเท่านั้น เมื่อพระมหากษัตริย์ได้
ทรงแต่งตั้งประธานแล้ว ซึ่งกระผมคิดว่ายังไม่ราบรื่นและสิ้นพอ ถ้าพิจารณาตามแนวของ
รัฐธรรมนูญ จึงอยากจะเรียนเสนอว่าให้กลับไปพิจารณาคำประโยคของมาตรา ๒๓
มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ในการแต่งตั้งบุคคล ตำแหน่ง รวมทั้งพวกเราด้วยว่า
นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่ออะไร เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยแต่งตั้ง ถ้าว่ากันตามนั้น
แล้วจะสละสลวย จะรัดกุม และจะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าจำเป็นจะต้องพิจารณา
ตรงนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

LIART

นายไพศาล พิษมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม

ไพศาล พิษมงคล สมาชิกสภาอนติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะคณะกรรมาธิการ กระผม
ขออนุญาตกราบเรียนว่าสิ่งที่จะนำความขึ้นกราบบังคมทูล หรือทูลเกล้าฯ นั้นมีอยู่ ๒ เรื่อง
เรื่องที่ ๑ เป็นการเอาของขึ้นทูลเกล้าฯ เรื่องที่ ๒ คือ เอาชื่อคนขึ้นกราบบังคมทูล ในกรณี
ในรัฐธรรมนูญที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้พูดถึงนั้นเป็นการนำร่างรัฐธรรมนูญขึ้น
จึงได้ใช้ถ้อยคำว่า นำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย
แต่ในข้อบังคับฯ นี้ได้ใช้ คำว่า กราบบังคมทูล ก็เป็นการเอารายชื่อบุคคลขึ้น
กราบบังคมทูลเพื่อทรงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง น่าจะต่างกันครับท่านประธานฯ

- ๑๘/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ยังคิดใจใหม่ครับท่านสุรินทร์ครับ
 นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมคิดว่า
 ไม่แตกต่างกันครับ ผมคิดว่าพรรคแรกนี้ต้องพูดให้ครบถ้วน กราบบังคมทูลเพื่อ เพื่ออะไร
 ครับ เพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ไม่ใช่กราบบังคมทูล แล้วก็เว้นไว้เฉย ๆ อย่างไม่ ใด ประโยค
 ที่ ๒ ก็พูดอยู่แล้ว แต่ว่าพูดว่า เมื่อ ไม่ได้พูดว่า เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย แตกต่างกันตรงนี้
 ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการครับ
 นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ
 ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฐานะเลขานุการคณะกรรมการสามัญ
 นะครับ ถ้าเอาแบบท่าน ขอร้องที่เอ่ยนาม ท่านสุรินทร์ พิศสุวรรณ นะครับ ถ้าข้อ ๒๓
 รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวฉบับนี้ซึ่งเป็นการนำบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการเลือกเป็น
 สมาชิกแห่งชาตินี้ครับ เขาใช้ถ้อยคำอย่างนี้ครับ บรรทัดที่ ๓ นะครับ นำความ
 กราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง จะใช้ถ้อยคำแบบนี้เข้าไปก็ว่าจะ
 สอดคล้องต้องกัน ถูกไหมครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : กระผมจึงได้เรียนเสนอให้พิจารณาทั้งข้อ ๒๓
 ข้อ ๒๔ ข้อ ๓๑ และ ข้อ ๓๒ ประกอบกันครับ ถ้าจะให้คล้องจองกันนี้ต้องพิจารณาทั้งหมด
 แล้วก็จะเป็นส่วนเดียวกันในกิจกรรมที่เราทำอยู่ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงจะให้เต็มว่าอย่างไรครับ
 นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
 ก็ขออนุญาตว่านำถ้อยคำที่บัญญัติไว้ตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวมาตรา ๒๓ นะครับ ก็คือ
 นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งไปไว้ให้ครบถ้วนสมบูรณ์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่เอาคำว่า ขึ้น ด้วยใช่ไหมครับ
 นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : กราบบังคมทูล มีคำแต่ต้นแล้ว
 ครับ นำความขึ้นกราบบังคมทูล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ของรัฐธรรมนูญไม่มี ขึ้น

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ครับ ถ้าอย่างนั้นก็ต้องเอาออก
ครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านเลขาฯ แก่ได้ไหมครับ ท่าน
เชิญครับ ท่านสุชาติครับ

นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม สุชาติ ไตรประสิทธิ์
ครับ ข้อ ๕ วรรคสองนะครับที่บอกว่า ให้เลขาฯ ส่งสำเนาประกาศพระบรมราชโองการไป
ยังคณะรัฐมนตรีอะไรก็ตามนี้ ผมไม่แน่ใจว่ามีเหตุผลอะไรพิเศษนอกจากจะดูว่าเอามาจาก
ของเดิม ๆ นะครับ ถ้าเป็นไปได้ก็น่าจะนำพระบรมราชโองการนี้ไปประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาทั้งหมดเรื่องไป ก็คือว่าเมื่อประกาศแล้วทุกคนก็ต้องรู้ ไม่ว่าจะป็นรัฐมนตรี
หรือว่าราษฎรอะไรต่าง ๆ เป็นไปได้ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านกรรมาธิการ

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
คณะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงอีกครั้งหนึ่งว่าข้อ ๕ วรรคหนึ่ง คำที่นำไปได้ดีที่สุด
นั้นคงจะเป็นว่าให้เลขาธิการแจ้งไปยังประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติเพื่อนำความ
กราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป ส่วนเหตุผลของวรรคสอง
ที่ต้องแจ้งไปยังที่โน่นที่นี้นั้นก็ถือโดยหลักว่าการลงราชกิจจานุเบกษานั้นต้องลงอยู่แล้ว
นะครับ เพียงแต่อาจจะช้าหรือไม่ทันการณ์ ต้องการให้เกิดความจำเป็นเร่งด่วน แล้วก็
พอดีกันกับการที่แต่งตั้งประธานขององค์กรต่าง ๆ ที่เราจะแจ้งไปที่เขา ก็กฎหมายของเขา
บอกว่าเมื่อตั้งเขาก็ให้เขาแจ้งมาที่เราเหมือนกัน ฉะนั้นก็ถือหลักถ้อยที่ถ้อยอาศัยแล้วก็ให้เกิด
การรับรู้ซึ่งกันและกันโดยเร็วที่สุดแล้วก็ให้เกียรติด้วยในสถานะที่เป็นองค์กรสำคัญ
ก็เขียนไว้ให้เสมอกันเท่านั้นเองครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีอะไรอีกไหมครับ เชิญต่อไปครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๒ อำนาจและหน้าที่ของประธานสภา
รองประธานสภาและเลขาธิการ ข้อ ๑๐”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

LIRT

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม บรรศักดิ์ อุวรรณโณ ในฐานะกรรมาธิการนครับ ขอรื้อท่านประธานฯ
ไปยังคณะกรรมาธิการครับว่าในข้อ ๑๐ (๑) นั้นถ้าเติมคำว่า ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
คงจะต้องเติมต่อไปด้วยว่า และข้อบงคับนี้ แต่ผมได้สำรวจข้อบงคับการประชุมของ
หลายแห่งแล้วมีข้อความ (๑) ทำนองเดียวกันนี้ในข้อบงคับฯ วุฒิสภาปี ๒๕๔๔ เท่านั้น
กระผมจึงเห็นว่าน่าจะตัดข้อความที่ว่า ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ออกเสียก็จะเหลือ
ความสั้น ๆ ว่า ควบคุมและดำเนินกิจการของสภา ให้เป็นไปเหมือนกับที่อยู่ใน
ข้อบงคับต่าง ๆ แล้วก็จะครอบคลุมทุกด้านด้วยครับ

- ๑๘/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการว่าอย่างไรครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรรมาธิการ) : ไม่ขัดข้องครับ ท่านประธานฯ
ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณโคทมครับ

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ที่เคารพ นายโคทม อาริยา สำหรับ
ข้อ ๑๑ นี้ นะครับ ความจริงไม่ได้เป็นสาระสำคัญที่ผมจะนำเสนอ เพียงแต่ดู ๆ แล้วขาดไป
สักนิดหนึ่งในวรรคสองที่เขียนว่า ในกรณีที่ไม่มีประธานสภาหรือประธานสภาไม่อยู่หรือ
ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ แล้วก็พูดเลยว่าในกรณีที่มีรองประธานสภา ๒ คน ความจริง
ถ้าจะให้ครบถ้วนนะครับ ผมทดลองเสนอว่า พออ่านมาถึงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
ก็น่าจะเขียนหลักการกว้าง ๆ ไว้ก่อนว่า ให้รองประธานสภาปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภา
นี่คือหลักใหญ่ นะครับ แล้วถ้าจำเป็นจะต้องขยายก็อาจจะยกเป็นอีกย่อหน้าหนึ่งว่า ในกรณี
ที่มีรองประธานสภา ๒ คน ก็ว่าไปตามข้อความที่เขียนไว้ แล้วผมก็คิดเผื่อไว้ นะครับ
เพราะว่าโยงกับข้อ ๑ ของข้อบังคับฯ ที่ว่าอาจจะมีการมีรองประธานสภาได้หลายคนหรือ
มากกว่าหนึ่งคน จะเป็น ๒, ๓, ๔ สุดแท้แต่ นะครับ เพื่อความสมบูรณ์ก็อาจจะมีการ
วรรคสี่ในข้อความทำนองว่า ในกรณีที่มีรองประธานสภามากกว่า ๒ คน ก็ให้นำความ
ตามวรรคสามมาบังคับใช้โดยอนุโลมก็คนที่ตามแต่ ก็คือลำดับถัดไปก็จะมาทำหน้าที่
ประธานสภาในกรณีที่ลำดับต้น ๆ ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ผมเข้าใจว่า
โดยหลักแล้วก็เหมือนเดิม เพราะว่าขณะนี้เราสมมุติว่าเรามี ๒ คน นะครับ แต่ผมคิดใจ
อยู่นิดหนึ่งในแง่ของตรรกะว่า เราไม่ได้พูดเลยว่ากรณีที่มีรองประธานสภาคนเดียวก็ไม่พูด
และเผื่ออนาคตนะครับ ด้วยเหตุผลใดก็ตามเนื่องจากช่องกฎหมายเปิดไว้ ถ้าสมมุติ
เราบอกว่าจะมีรองประธาน ๓ คน ในสภาแห่งนี้ ผมเข้าใจว่าของสภาร่างรัฐธรรมนูญเขามี
แค่ ๒ คน นะครับ ไม่เกิน แต่ถ้าจะเขียนให้ครบตามนี้อาจจะดูสละสลวยขึ้นหรือเปล่า
ไม่ทราบก็ขอเรียนปรึกษาไปยังกรรมาธิการ โดยผ่านท่านประธานสภาฯ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการกรับ คุณอรรรคพลกรับ

นายอรรรคพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ กรับ กงขออนุญาตชี้แจงเป็น ๒ ส่วน นะครับ ส่วนแรก ผมคิดว่าข้อความที่มีอยู่ก่อนข้างครอบคลุมในกรณีที่ไม่ีรองประธานคนที่สองนั้นนะครับ ก็คือบอกว่าในกรณีที่ไม่มีประธานฯ หรือประธานสภาไม่อยู่ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในกรณีที่มียรองประธาน ๒ คน ให้รองประธานสภาคนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน คือถ้าไม่มีคนที่สอง รองประธานสภาคนที่หนึ่ง ก็ปฏิบัติหน้าที่ได้อยู่แล้ว แต่ว่าถ้าท่านจะขยายความเพื่อความชัดเจนก็เดี๋ยวกู้อีกทีนะครับ แต่ว่าในเนื้อความนี้น่าจะครอบคลุม ส่วนในกรณีที่ถ้ามีเกิน ๒ คน แล้วก็ระบุนให้มีการเพิ่มเติมเอาไว้เนี่ย ผมคิดว่าถ้าจะเสนอเบื้องต้นก็อาจจะเขียนแค่ว่ามีมากกว่า ๒ คน ก็จะทำให้เรียงตามลำดับนะครับ เพราะว่าถ้าแก่นี้โดยข้อบังคับอื่น ๆ นี้ โดยข้อข้างหน้านะครับ ก็คงต้องแก้ด้วยว่า เพื่อให้ไว้ว่าถ้ามีการเสนอเกิน ๒ คน อยู่แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ นะครับ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการ หลักการของอาจารย์โคทม ก็รับไว้ นะครับ เดี๋ยวมานั่งเขียนและจะกลับมาเสนออาจารย์อีกที ในที่ประชุมแห่งนี้ก็จะได้ไปซื้ออื่นต่อได้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แล้วตัดความอื่นออกหมดใช่ไหมครับ
ไปได้ไหมครับ เชิญต่อไปครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติ
บัญญัติแห่งชาติ) : ข้อ ๑๒

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสุรินทร์ครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขอตั้งข้อสังเกต
และขอถามท่านกรรมาธิการนิดเดียวว่าระหว่าง (๗) ของข้อ ๑๒ กับ (๘) ถ้าท่านตัด (๗)
ออกแล้วเอาไปรวมกับ (๘) โดยท่านใส่คำว่า “ระเบียบ” นิดเดียว ท่านก็ไม่จำเป็นต้องใช้ (๗)
เพราะต้องดูแลกำกับปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ
และข้อบังคับอย่างมีประสิทธิภาพ มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องแบ่งเป็น (๗) และ (๘)
ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการเชิญครับ

นายวิษณุ เครืองาม : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขอกราบเรียนชี้แจงว่า
ข้อ ๑๒ (๗) (๘) นั้นอยู่ที่ว่าเราจะเข้าใจว่าอย่างไรในการที่เราจะรวมหรือจะแยก ถ้าเราเข้าใจ
ว่าเรื่องเดียวกันก็ต้องรวม แต่คณะกรรมาธิการเข้าใจว่าเป็นคนละเรื่องกัน เพราะโดย (๗) นั้น
เป็นการควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานสภาฯ กำหนด แต่ว่า
ประธานฯ จะต้องออกระเบียบมาก่อน ส่วน (๘) นั้นเป็นเรื่องของการกำกับดูแลเจ้าหน้าที่
ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาถึงได้บอกว่าในฐานะที่ให้ เป็นไปตามกฎหมายซึ่งก็คือ
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาและข้อบังคับฯ ข้อบังคับฯ ก็คือข้อบังคับฯ นี้
ฐานของการที่จะใช้อำนาจของเลขาธิการจึงต่างกัน (๗) ฐานนั้นคือระเบียบ ส่วน (๘) ฐานคือ
กฎหมายและข้อบังคับฯ ที่นี้ถ้าจะรวมก็ได้ก็คือว่าทั้งระเบียบ ทั้งข้อบังคับฯ ทั้งกฎหมาย
อะไรก็ตามทั้งหมด แต่ว่าจะผูกประโยชน์แยกอยู่คนละเรื่อง เพราะวาระเบียบนั้นประธานฯ ออก
กฎหมายนั้นสภาออก แล้วก็ข้อบังคับฯ นี้ก็สภาออกเหมือนกันซึ่งอาจจะทำให้เขียนยากก็เลย
แยกเป็น ๒ ข้อ เพื่อให้เลขาธิการใช้อำนาจได้ถูกเวลาจะสั่งลงโทษเจ้าหน้าที่หรือสั่งให้ทำ
อะไร อาศัยอำนาจหรือค่านำหรือคำปรารภหรือที่เรียกว่าพรีแอมเบิล (Preamble) นั้นจะต้อง
อ้างไม่ต่างกันด้วยก็จะได้ชัดเจนขึ้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณที่ท่าน
กรรมาธิการชี้แจง แต่คำว่า “ระเบียบ” เป็นหน้าที่ในข้อ ๔ ของท่านประธานฯ ปรากฏอยู่ที่
เดียวคือระเบียบที่ท่านประธานฯ ต้องวาง เพราะฉะนั้นระเบียบนี้จะต้องปฏิบัติโดยเจ้าหน้าที่
และข้าราชการในสภาอยู่แล้วหรือของสภานิติบัญญัตินี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า
ไม่จำเป็นต้องยื่นข้อ ระเบียบนี้ก็คือระเบียบในข้อ ๔ ที่ท่านประธานฯ มีหน้าที่วางระเบียบ
ถ้าเอาระเบียบที่ท่านประธานฯ วางไว้ก็ไม่ต้องพูดกัน ๒ พรรค ขอบพระคุณครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ครับ
คือตอนที่เราพิจารณาในข้อ ๑๒ เราเห็นความต่างกันนะครับ เรียนท่านสมาชิกฯ นะครับ
คือระเบียบนี้เป็นสิ่งที่ประธานฯ ท่านออกมา อาจจะเกี่ยวข้องกับพวกเราด้วย เพราะฉะนั้น
ก็จะเป็นเรื่องที่ทำให้เลขาฯ ปฏิบัติตามระเบียบที่ใช้กับสมาชิกฯ ทั้งหลายทั้งปวงด้วย แต่ในข้อ
(๘) เป็นเรื่องเกี่ยวกับข้าราชการเป็นการเฉพาะที่เป็นส่วนข้าราชการประจำและลูกจ้าง
ทั้งหลาย เราจึงแยกให้ชัดเจน ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติ : ยังตั้งใจใหม่ครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ท่านประธานฯ ไม่ติดใจครับ แต่คำชี้แจง
ขัดแย้งกันเองครับ คือกรรมการท่านก่อนบอกว่า ข้อ ๘ ก็ยังเป็นข้อบังคับที่ใช้กับ
สภาแห่งนี้ ไม่ใช่ข้าราชการ พวกเราเป็นคนนอก แต่ท่านเลขานุการบอกว่า อันที่ ๘
ใช้กับข้าราชการ ส่วนอันที่ ๗ นั้นใช้กับพวกเราด้วย คือชี้แจงให้ตรงกันก็แล้วกันครับ
ผมเพียงแต่ต้องการให้รัดกุมและไม่เินยื้อ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไป

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๓ การประชุมสภา ส่วนที่ ๑ วิธีการประชุม
ข้อ ๑๓”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณกัญจนารับ

นางสาวกัญจนาศิลปอาษา : เรียนท่านประธานสภาฯ ดิฉัน กัญจนาศิลปอาษา
ขออนุญาตเสนอสิ่งที่ได้กล่าวไปเมื่อตอนต้นของการประชุมแล้ว ขออนุญาต
เสนอเพื่อเป็นประโยชน์ของคนไทยกลุ่มหนึ่งที่มีปัญหาเรื่องการได้ยินจะได้รับข้อมูล
ข่าวสาร โดยการเติมเรื่องกรณีว่าถ้าประธานจัดให้มีการถ่ายทอดการประชุมทางสถานีวิทยุ
โทรทัศน์ก็ขอให้มีล่ามภาษามือแปลคำกับทุกครั้ง ส่วนจะเติมประโยชน์ที่ถูกต้องอย่างไรก็
แล้วแต่ท่านกรรมการ ขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการจะเติมอย่างไรครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
รับหลักการไว้เดี๋ยวจะนั่งเขียนครับ จะได้ต่อไปได้ข้ออื่น ขอบคุณท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไป เดี่ยวคุณโคทมครับ

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม
อาริยา ครับ ในข้อ ๑๓ วรรคสาม เขียนไว้ว่าในการประชุมลับห้ามใช้เครื่องบันทึกเสียงหรือ
เครื่องมือสื่อสารใด ๆ ยกเว้นการบันทึกของสภา ผมเห็นข้อแตกต่างตรงนี้นิดหนึ่งว่า
คำว่า บันทึกเสียง แต่ว่าต่อไปพูดถึงการบันทึก นั่นอันที่ ๑ นะครับ อันที่ ๒ สภาก็คง
จะไม่ได้ใช้เครื่องมือสื่อสารอยู่แล้วก็คงไม่เป็นไร ก็มาถึงเฉพาะตรงคำว่า บันทึก ทำไม
ถ้าเราจะใช้คำว่า ห้ามใช้เครื่องบันทึกหรือเครื่องมือสื่อสารใด ๆ จะตรงกันมากกว่า

หรือไม่ หรือไม่ก็ใช้คำว่า เครื่องบันทึกเสียงหรือภาพ ซึ่งก็จะยื่นเยื่อไปอีกชนิดหนึ่ง
นะครับ เพราะว่าขณะนี้ก็สามารถบันทึกภาพได้ แล้วบางทีถ้าบันทึกภาพบางทีก็จะ
อ่านออกว่าพูดอะไร ทั้ง ๆ ที่ไม่มีเสียงเดี๋ยวนี้ก็สามารถอ่านจากริมฝีปากได้เหมือนกัน
นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าจะห้ามก็น่าจะห้ามเครื่องบันทึก หรือเครื่องบันทึกเสียงหรือภาพ
หรือเครื่องมือสื่อสารใด ๆ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ

อรรถพล สรสุชาติ กรรมาธิการครับ ผมเข้าใจว่าที่เขียนไว้เดิมอย่างนี้ เพราะการบันทึกรวม
ไปถึงการบันทึกในการจดโน้ตหรือเป็นการแกะคอมพิวเตอร์ตามส่วนที่มีการอภิปราย ซึ่ง
ทางสภาจะต้องทำเป็นหลักฐานอยู่แล้วนะครับ คือจริง ๆ ที่เราอภิปราย
กันอยู่นี้ ข้างหลังเขาก็บันทึกอยู่ แต่ว่าถ้าจะเพิ่มเติมก็คงต้องคุยกัน แต่ผมคิดว่า
โดยเนื้อความนี้ค่อนข้างชัดเจนอยู่แล้วว่าการบันทึกของสภาคือการบันทึกของสภา
แต่ที่ห้ามไว้ก็คือการใช้เครื่องบันทึกเสียงหรือเครื่องมือสื่อสารใด ๆ ที่เป็นใน
ส่วนอื่นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ดิฉันใจใหม่ครับ เชิญครับ

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม

อีกครั้งหนึ่ง ขอประทานโทษนะครับ คือท่านกรรมาธิการ ไม่ได้ตอบตรงที่เป็นข้อเสนอแนะ
อาจจะเป็นความวากวนของผมนะครับ ผมแยกแล้วว่ายกเว้นการบันทึก
ของสภานี้ ผมไม่ขัดข้อง เพียงแต่ประโยคก่อนหน้าในที่ท่านบอกว่าห้ามใช้เครื่องบันทึก
อันนี้คงจะใช้กับใครก็ได้ สมาชิกฯ ก็ได้ใจใหม่ครับ ผมถามว่าถ้าผมไม่บันทึกเสียง
ผมเอากล้องวิดีโอ (Video) มาถ่ายไม่มีเสียงสมมุตินะครับ ก็จะรู้ว่าใครขยับปากอย่างไร
สมมุติถ้าจะเป็นเจตนาร้ายนะครับ แล้วไปถอดการพูดโดยภาพก็อาจจะรู้ข้อความว่าบุคคล
คนนั้นพูดอะไรอย่างนี้เป็นต้น ผมก็เลยเสนอว่าในบรรทัดที่ ๒ ของย่อหน้านี้อาจจะเขียนว่า
ห้ามใช้เครื่องบันทึกหรือเครื่องมือสื่อสารใด ๆ ก็ไม่รู้ว่าคุณจะบันทึก
แบบไหนก็ห้ามบันทึกนะครับ หรือถ้าไม่ยากใช้อย่างนั้นก็อยากจะแปรญัตติเป็นว่า

ห้ามใช้เครื่องบันทึกเสียงหรือภาพ ก็รวมภาพไปอีกคำหนึ่งนะครับ เป็นทางใด
ทางหนึ่ง ส่วนบรรทัดที่ ๓ ยกเว้นการบันทึกของสภานี้ไม่ขัดข้องครับ

- ๒๒/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ชัดชิ่งใหม่ครับ เชิญครับ

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

คณะกรรมการขอเสนอด้วยคำอย่างนี้ก็แล้วในข้อ ๑๓ เอววรรคสองก่อน ขอเป็นใหม่ว่า ในการประชุมสภาที่เป็นการประชุมเปิดเผย ให้บุคคลภายนอกเข้าฟังการประชุมได้ตามระเบียบที่ประธานสภากำหนด ตัดคำว่า ไว้ และให้ประธานสภาจัดให้มีการถ่ายทอดการประชุมทางวิทยุกระจายเสียงและหรือวิทยุโทรทัศน์ เครื่องขยายเสียงและหรือวิทยุโทรทัศน์ วงจรปิดภายในบริเวณสภา และล่ามภาษามือตามระเบียบที่ประธานสภากำหนด หากมีเหตุขัดข้องให้แจ้งที่ประชุมทราบ วรรคสาม ในการประชุมลับ ผู้ที่จะอยู่ในที่ประชุมสภา หรือ ณ ที่ใดในระยะเวลาที่จะฟังการประชุม ได้ก็แต่เฉพาะสมาชิก รัฐมนตรีและผู้ที่ได้รับอนุญาตจากประธาน และห้ามใช้เครื่องบันทึกเสียง เครื่องบันทึกภาพ หรือเครื่องมือสื่อสารใด ๆ ยกเว้นการบันทึกของสภาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เลขฯ จดทันทีใหม่ครับ มีอะไรอีกใหม่ครับ เชิญคุณบุญศรีครับ

พลตำรวจเอก บุญศรี หุ่นสวัสดิ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ

ผม พลตำรวจเอก บุญศรี หุ่นสวัสดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ขอตั้งข้อสังเกตในข้อ ๑๓ วรรคแรก เกี่ยวกับจำนวนสมาชิกที่อยู่ในสภาขณะลงคะแนนรับรองหรือร้องขอ ว่ามีถ้อยคำที่แตกต่างกัน ถ้อยคำลักษณะนี้จะมีอยู่ในข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๖๒ ข้อ ๑๒๔ ข้อ ๑๕๗ ข้อ ๑๕๘ ข้อ ๑๕๙ จะมีอยู่ในลักษณะ ๔ ประโยคด้วยกัน อย่างข้อ ๑๓ กับข้อ ๑๕๘ ใช้คำว่า ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภา แต่ข้อ ๑๔ ใช้คำว่า ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภา ข้อ ๖๒ และข้อ ๑๕๗ ใช้คำว่า ของจำนวนสมาชิกในที่ประชุมสภา และข้อ ๑๒๔ กับข้อ ๑๕๙ ใช้คำว่า ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันประชุม มีถึง ๔ ลักษณะแตกต่างกัน ถ้าจะกรุณาเปลี่ยนเป็นสักประโยคเดียว คือ ของจำนวนสมาชิกในที่ประชุมสภา จะได้ใหม่ครับ เพื่อป้องกันการเข้าใจผิดหรือว่าถกเถียงกันในภายหลังได้ใหม่ครับ กราบเรียนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการ

LIRT

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กรรมการขอกราบเรียนชี้แจง เอาข้อ ๑๓ ก่อน พอไปถึงข้ออื่น ๆ เดี่ยวค่อยว่ากัน แต่ข้อ ๑๓ นี้เขียนคือรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ เพราะว่าเป็นเรื่ององค์ประชุม ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ บัญญัติว่า การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เราก็ลื้อถ่ายถอดมาเป็นข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง ก็คือ พูดยกถึงเรื่องว่า ถ้าหากว่าเปิดเผยจะต้องเท่าไร ลับเท่าไร ก็ใช้ว่า จำนวน สมาชิกทั้งหมดของสภานั้นเอง แต่พอไปถึงข้ออื่น ๆ นั้นอาจจะมีเหตุผลที่ต้องใช้คำว่า เท่าที่มีอยู่ หรือว่า กึ่งหนึ่งของคนที่มาประชุม ๒๔๒ คน ถ้ากึ่งหนึ่งก็ต้อง ๑๒๑ คน แต่ถ้าหากว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่มาประชุม สมาชิกฯ อาจจะมี ๒๔๒ คน แต่สมาชิกฯ มาประชุมเพียง ๒๐๐ คน ซึ่งก็เป็นองค์ประชุม กึ่งหนึ่งก็กลายเป็น ๑๐๐ คนไป ทีนี้จะมี อีกคำหนึ่งที่แปลกแหวกแนวเข้ามาคือ เท่าที่มีอยู่ ตรงนี้ก็คงหมายความว่า ตั้งไว้ ๒๔๒ คน ต่อมาลาออกหรือล้มหายตายจากร้อยหรือลง ก็ต้องไปยึดเอาตัวเลขที่เหลือ ณ วันนั้น ไม่ใช่ ยึดเอา ๒๔๒ คน ตลอดไป เพราะฉะนั้นขอให้ดูเป็นข้อ ๆ ไป ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอกราบเรียน
ในข้อ ๑๘ นะครับ ก็มีความเห็นเช่นเดียวกับท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่ในบทสุดท้ายนะครับ
ที่ว่า ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ถ้าเป็นไปได้น่าจะใช้คำว่า
ของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ นะครับ แล้วก็ในหัวข้อตอนต้นของวรรคนี้ ที่ใช้คำว่า
เมื่อมีสมาชิกลงชื่อ เข้าใจว่าคงจะลือมาจากระเบียบข้อบังคับฯ ในปี ๒๕๔๔ คำว่า ลงชื่อ
กับการใช้คำว่า เมื่อมีสมาชิมาประชุม อันนี้หมายถึงว่าสมาชิกที่มาเข้าประชุมจริง ๆ
การลงชื่อนั้นอาจจะไปประกอบภารกิจข้างนอก แล้วก็การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นั้นเป็นสิ่งที่ประชาชนไว้ใจเรา แล้วก็มีการประชุมเพียง ๑ ปี ผมคิดว่าน่าจะจะได้เสียสละในการที่
มาประชุม เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้อยากจะให้ใช้คำพูดในลักษณะวรรคสอง ของข้อ ๑๘
ดังต่อไปนี้ว่า เมื่อมีสมาชิมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่
จึงจะเป็นองค์ประชุม กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการ ในข้อนี้ก็เหมือนกับท่านอาจารย์วิชญ์ได้
ชี้แจงไปแล้ว ถ้าท่านจะกรุณาดู มาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวนี้เป็นบังคับให้เรา
ต้องบัญญัติไว้เช่นนี้เลย ในมาตรา ๕ เขียนว่า การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องมี
สมาชิมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ก็คือ
ต้องลงชื่อนั้นแหละครับ ส่วนลงชื่อท่านจะไปไหนก็เป็นความรับผิดชอบส่วนตัวของท่าน
ครับ แต่เขาจะยังนับตามชื่อที่ลง ถ้าท่านสมาชิกฯ สังเกตดูว่า เมื่อเราไปลงชื่อเจ้าหน้าที่เขาจะมี
มีตารางเล็ก ๆ ที่พลิกให้ดูว่า ๖๗ ๖๘ ๖๙ นั้นครบกึ่งหนึ่งของสมาชิกฯ ทั้งหมดเมื่อไรนี้จึงจะ
ถือว่าครบองค์ประชุม เราลือตามมาตรา ๕ นี้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๑๕ ข้อ ๒๐”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

LIART

พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมได้กราบเรียน
ไว้ในข้อ ๖ ที่นำมาใช้โดยอนุโลมในข้อนี้ ถึงแม้ว่าการเลือกประธานเฉพาะคราวจะมีโอกาส
น้อยมากที่ประธานสภาหรือรองประธานสภาไม่อยู่กันทั้งหมด แต่เพื่อให้ครบสมบูรณ์ตาม
ข้อบังคับฯ เห็นควรที่จะให้เว้นการแสดงวิสัยทัศน์สำหรับประธานเฉพาะคราวครั้งนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการได้ขออนุญาต
ใช้ถ้อยคำดังนี้ในบรรทัดที่ ๕ ต่อว่า มาใช้บังคับโดยอนุโลม แล้วก็ต่อถ้อยคำว่า โดยไม่ต้อง
กล่าวแสดงวิสัยทัศน์ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แก่อย่างนี้ได้ไหมครับ โดยนำความใน
ข้อ ๖ ยกเว้นวรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม เชิญต่อไปครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗
ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ ข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ ส่วนที่ ๒ การเสนอญัตติ ข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔
ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔
ข้อ ๔๕ ข้อ ๔๖ ข้อ ๔๗”

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ข้อ ๔๗
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรรมธิการ) : ในฐานะเลขานุการ
คณะกรรมการนาระครับ ตกคำไปคำหนึ่งนาระครับ ข้อ ๔๗ นี้เขียนว่า ยุติคดีตกไปแล้ว
ห้ามมิให้นำยุติซึ่งมีหลักการเดียวกันขึ้นเสน่ออีก ต้องเติมคำว่า ภาย นาระครับ อ่านว่า
อีกภายในสามสิบวัน เติมคำว่า ภาย เข้าไปนาระครับ หน้าคำว่า ใน นาระครับ จะได้เหมือนกับ
ข้อ ๕๕ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ส่วนที่ ๓ การอภิปราย ข้อ ๔๘ ข้อ ๔๙ ข้อ ๕๐ ข้อ ๕๑”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์บรรศักดิ์ครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม
บรรศักดิ์ ในฐานะกรรมธิการครับ ผมขอกราบเรียนหรือท่านประธานฯ ไปยัง
ท่านคณะกรรมการนาระครับว่า ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่งตอนท้ายที่มีความว่า แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการ
ตัดสิทธิสมาชิกที่จะเขียนคำอภิปรายของตนและอ่านคำอภิปรายนั้นในที่ประชุมสภา
กระผมคิดว่าข้อความตอนนี้นั้นนาระครับ ไม่สมควรจะมีด้วยเหตุที่ว่า สมาชิกฯ อาจจะเขียนเอง
ก็ได้ หรือคนอื่นอาจจะเขียนให้สมาชิกฯ มาอ่านก็ได้ และที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ผมได้สำรวจ
ข้อบังคับการประชุมของสภาไทยและต่างประเทศแล้วนั้นนาระครับ มีอยู่ฉบับเดียวเท่านั้น
นาระครับที่อนุญาตให้ทำเช่นนี้ได้ ก็คือข้อบังคับวุฒิสภา ปี ๒๕๔๒ จึงขอกราบเรียนหรือว่า
จะตัดข้อความตรงนี้ออกได้หรือเปล่าครับ เพราะการอภิปรายก็คือการอภิปราย ไม่ใช่
การอ่านครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเรียนอย่างนี้นะครับว่า ระหว่างที่
ทำหน้าที่ประธานสภานิติฯ สมาชิกฯ เขียนเอกสารของตนเองมาอ่าน ผมไม่ถือว่าเป็นการนำ
เอกสารอื่นมาอ่าน เพราะถือว่าเขาไม่ถนัดในเชิงพูด เขาก็เขียนมาอ่านได้ แต่ว่าจะเขียน
หรือไม่เขียนก็ยังวินิจฉัยอย่างเดียวกัน แต่ถ้าเขียนไว้ก็จะได้หมดปัญหา สำหรับคนที่เขา
ไม่ถนัดในเชิงพูด เขาก็จะได้เขียนของเขา มา แต่ถ้าเป็นคนอื่นเขียนก็ถือว่าเป็นการเอาเอกสาร
อื่นมาอ่าน ไม่ใช่คำอภิปรายของตน เว้นแต่เราจำไม่ได้ใส่มันทัน กรรมธิการว่าอย่างไรครับ

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ไม่ขัดข้องที่จะตัดออก เพราะว่ามีคำว่า เว้นแต่ประธานจะอนุญาต ซึ่งก็เป็นบทสัมพหุลาเอาไว้ให้เป็นดุลพินิจท่านประธานฯ อยู่แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงเอาออกใช่ไหมครับ

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมาธิการ) : ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๕๒ ข้อ ๕๓ ข้อ ๕๔ ข้อ ๕๕ ข้อ ๕๖ ข้อ ๕๗ ข้อ ๕๘ ข้อ ๕๙ ส่วนที่ ๔ การลงมติ ข้อ ๖๐ ข้อ ๖๑ ข้อ ๖๒ ข้อ ๖๓ ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ ข้อ ๖๗ ข้อ ๖๘ ข้อ ๖๙ ข้อ ๗๐ ข้อ ๗๑ ข้อ ๗๒ หมวด ๔ กรรมการ ข้อ ๗๓”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณอรรถพลครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม อรรถพล สรสุชาติ ในฐานะกรรมการ ก่อนอื่นนะครับ ในหมวดที่ ๔ เรื่องของ กรรมการ จริง ๆ ก็ได้มีสมาชิกฯ หลายท่านได้อภิปรายในช่วงของการรับหลักการไปแล้วบ้าง แล้วก็ขอเรียนว่าในหลักการท่านเลขานุการของกรรมการก็ได้ชี้แจงไปแล้วบ้างว่า ตัวเลข ๒๖ นี้มีที่มาอย่างไร แต่ผมขออนุญาตเรียนชี้แจง ณ ที่นี้ครับว่า ท่านสมาชิกฯ ในฐานะกรรมการนี้จะเสนอแก้ไขอย่างไร กรรมการนี้เปิด และพร้อมที่จะรับฟัง แล้วก็พร้อมที่จะแก้ไข แต่ต้องขอเรียนว่า หลักที่กรรมการ ยึดอยู่นี้มีแนวที่จะต้องยึดโยงกันด้วยนะครับ ๒ - ๓ อย่างเมื่อเปรียบเทียบกับข้อบังคับ ทั้งข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรและข้อบังคับของวุฒิสภาที่เราใช้เป็นหลัก

ประเด็นที่ ๑ ต้องชี้ให้เห็นว่าในข้อบังคับของวุฒิสภาและข้อบังคับของ สภาผู้แทนราษฎรที่จะมีการอ้างอิงกัน ในจำนวนของกรรมการ และจำนวนสมาชิก ที่เป็นกรรมการนั้น ในข้อบังคับนั้นอนุญาตให้เป็นได้มากกว่า ๑ คณะ เพราะฉะนั้น หลักของเราก็คือว่า ถ้าเรายึดหลักว่าเป็นได้ ๑ คณะเท่านั้น อันนั้นคือประเด็นที่ ๑ ที่จะต้องพิจารณา แล้วจะไปเกี่ยวข้องกับจำนวนในตอนท้าย

ประเด็นที่ ๒ ที่ต้องพิจารณา ก็คือจำนวนกรรมการครับ ซึ่งในเบื้องต้น ท่านอาจารย์วัลลภในฐานะเลขานุการ กรรมการ ได้ชี้แจงไปแล้วว่า ในเบื้องต้นนี้เราไปยึด เอาตามกระทรวงที่มีอยู่ คือถ้าดูข้อบังคับฯ ปี ๒๕๓๔ ข้อบังคับฯ เดิมก็ยึดโยงตามกระทรวง ในขณะนั้นที่มีอยู่ แต่เมื่อในขณะนี้กระทรวงเพิ่มขึ้น กรรมการก็บรรจุให้เป็นตาม กระทรวง บวกด้วยคณะของกรรมการตรวจรายงานการประชุมที่จำเป็นต้องมี แล้วที่เหลือ ก็คือไปเอาของวุฒิสภา กับของสภาผู้แทนฯ ที่มีอยู่บรรจุมาให้สมาชิกฯ พิจารณา แต่ส่วนว่าจะ

แก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างไร กรรมการก็พร้อมรับฟังนะครับ แล้วก็คงจะต้องให้เหตุผลกัน
ในชั้นของกรรมการเต็มสภาตรงนี้ เมื่อเอาข้อที่ ๑ กับ ข้อที่ ๒ คือหลักการที่ว่า เป็นได้
๑ คณะ แล้วข้อ ๒ ถ้าเรากลึงกันได้ว่าจำนวนของสมาชิกฯ มีเท่าไร ข้อที่ ๓ ที่เรากุยกันอยู่ว่า
จำนวนสมาชิกฯ ต่อ ๑ คณะนั้นจะเป็นเท่าไร ก็คงจะมายึดโยงติดกัน ผมขออนุญาตตอบ
ท่านสมาชิกฯ คุณหญิงนันทกา ต้องเอ่ยนามนะครับว่า ตอนที่กรรมการพิจารณาในส่วนนี้
เรายกเอาว่าการพิจารณาในส่วนของกฎหมายจะเป็นอีกกรณีหนึ่ง คือคงไม่ใช่การใช้
กรรมการสามัญพิจารณากฎหมาย แล้วก็ใช้แค่ ๗ คนในคณะกรรมการ เราคิดว่า
ในส่วนของกฎหมายน่าจะแยกกันออกไป ส่วนที่ ๒ ที่อยากจะชี้แจงก็คือว่า กรรมการ
เห็นว่าในส่วนของกรรมการแต่ละคณะที่แบ่งตามกระทรวงนี้ ไม่มีความจำเป็นว่า
จำนวนนั้นจะต้องเท่ากัน แต่จริง ๆ แล้วไม่ได้ตั้งใจในตัวเลขที่มา ๗ – ๑๓ นี้ก็เพราะคิดว่า
บางกรรมการคงมีขอบเขตงานกว้างในระยะเวลาที่สั้นอาจจะต้องการจำนวนกรรมการ
ที่เยอะ เพื่อไปตั้งอนุกรรมการด้วย อันนั้นก็คิดเอาไว้เพราะว่าจะมีข้อต่อ ๆ มา ที่เขียนไป
ยึดโยงกันว่าในกรณีที่เป็อนุกรรมการ ประธานและรองประธานจะต้องเป็นจากสมาชิกฯ
เท่านั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะไปยึดโยงในแง่ของตัวเลขด้วย อีกส่วนหนึ่งที่ท่านอาจารย์ทวี
ขอภัยต้องเอ่ยนามนะครับ บอกว่าที่เป็นห่วงในเรื่องของการไปกำหนดกรรมการตาม
กระทรวงว่าอาจจะไปเกี่ยวข้องกับ การไปก้าวก่าย ผมคิดว่ากรรมการมองในแง่กลับกันว่า
ตอนนี้เสนอตามกระทรวงเนื่องจากระยะเวลาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติค่อนข้างสั้น
เพราะฉะนั้นเราต้องการที่จะให้มีการติดตามการทำงานของทุกกระทรวงให้ครบ แต่ว่า
ถ้าที่ประชุมมีความเห็นว่า ควรจะเอากระทรวงใดกระทรวงหนึ่งไปรวมกับอีกกระทรวงหนึ่ง
แล้วให้กรรมการคณะเดียวพิจารณา ผมคิดว่ากรรมการไม่ตั้งใจ แล้วก็พร้อมที่จะรับฟัง
ข้อเสนอของสมาชิกฯ แต่ว่าขอเรียนว่า ๓ ส่วนนี้คือ ๑. จำนวนของกรรมการ ๒. จำนวน
คณะของกรรมการ และข้อกำหนดที่เราจะให้ยืนยัน ผมคิดว่าที่ประชุมน่าจะคุยกันก่อนว่า
เราจะยืนยันว่าเป็น ๑ คณะเท่านั้นหรือเปล่า ถ้าเป็น ๑ คณะเท่านั้น จะไปเกี่ยวข้องกับ
ทั้งจำนวนกรรมการในแต่ละคณะ แล้วก็จำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขออนุญาตถามเป็นความรู้ ความตั้งใจของคณะกรรมการนัดหนึ่ง แต่เดิมนั้นกรรมการสามัญวัตถุประสงค์หลักที่ตั้งไว้ก็เพื่อความสะดวกในการพิจารณากฎหมาย ตั้งไว้เป็นการถาวร มีกฎหมายอะไรที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนั้นก็ส่งไป จะได้ไม่ต้องเสียเวลา ตั้งประธานฯ รองประธานฯ โฆษกอะไรกันทุกครั้งไป ตอนหลังไม่ค่อยส่งกฎหมายไป กรรมการก็ไม่ว่าจะทำอะไรก็ไปหางานอื่นทำ หาไปหามาเวลานี้งานอื่นกลายเป็นงานหลัก ที่เขียนมาในนี้ตั้งใจจะไม่ให้เขาทำกฎหมายแล้วใช่ไหม อย่างนั้นใช่ไหม

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม อรรถพล สรสุชาติ จริง ๆ แล้วคงไม่ใช่เขียนมาว่าไม่ได้ตั้งใจให้ท่านะครับ แต่เพียงแต่ว่า ในข้อเท็จจริงนี้เกิดขึ้นน้อยมาก แล้วก็ในส่วนของกฎหมายนี้ ถ้าไม่ใช่กฎหมายที่เสนอ โดยรัฐบาลนี้ปกติแล้วกรรมการก็ไม่ได้ค่อยได้พิจารณา จะเป็นในกรณีศึกษาเท่านั้น แต่ถ้าเพื่อเป็นกฎหมายที่เสนอ โดยรัฐบาลนี้ จะเห็นได้ว่าในข้อบังคับฯ นี้ก็มีอยู่ ที่ไปยึดโยงว่าจะต้องมีคนนอก คือหมายความว่า เป็นตัวแทนของรัฐบาลเข้ามาด้วย แล้วก็จะต้องมีคนนอกที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายมาพิจารณา ก็คิดกันอยู่อย่างนั้นว่า ถ้าในกรณีนั้นเกิดขึ้นนี้ กรรมการที่เกิดขึ้นน่าจะเป็นกรรมการวิสามัญ ไม่ใช่ กรรมการสามัญ แต่ว่าคงไม่ได้ไปจำกัดว่ากรรมการสามัญศึกษากฎหมายไม่ได้ แต่ว่าถ้าสภาจะมีมติส่งให้กรรมการสามัญ ผมคิดว่าหน้าที่นั้นยังเปิดอยู่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ถามอย่างนั้นเพราะว่าไปตัดคำว่า หน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ออกจากอำนาจหน้าที่ เหลือแต่ทำกิจการอะไรต่ออะไรพวกนั้น ถ้ายังมีวัตถุประสงค์ว่าเพื่อกรณีใดที่รัฐบาลเขาไม่ประสงค์ จะตั้งวิสามัญเขาจะส่งให้สามัญได้ก็ต้องเดิมค่านั้นลงไปหน่อย เชิญอาจารย์บรรศักดิ์

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คณะกรรมการได้กรุณาไปศึกษาแล้วก็เสนอคณะกรรมการมาทั้งสิ้นถ้าเป็นกรรมการสามัญ ๒๖ คณะ แล้วก็วิสามัญอีก ๓ คณะ รวมเป็น ๒๙ คณะครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับว่า ถ้าเราศึกษาคณะกรรมการแล้วเราจะพบว่าเป็นคณะทำงานที่สภามอบหมาย

ให้ไปทำงานแทนสภาแล้วกลับมารายงานสภา เพราะฉะนั้นคณะกรรมการกิจการจึงเป็น
เวิร์คกิงกรุป (Working Group) ของสภา การที่เสนอมายะเยอะ ๆ นี้ก็แสดงให้เห็นว่า
คณะกรรมการพิจารณาข้อบังคับฯ มีความขยันหมั่นเพียรเป็นอันมากครับ
ซึ่งต้องชื่นชมนะครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม เมื่อได้ศึกษาอำนาจหน้าที่ของกรรมการ
ซึ่งโดยปกติมีอยู่ ๔ ประการ

ประการที่ ๑ คือการพิจารณากฎหมาย ซึ่งท่านประธานฯ ได้ให้ข้อสังเกต
แล้วว่า ถ้าจะให้กรรมการสามัญพิจารณากฎหมายก็ต้องเขียนเดิมนะครับ

ประการที่ ๒ คือศึกษาเรื่องต่าง ๆ เพื่อเสนอต่อสภา

และประการที่ ๓ คือสอบสวนเรื่องใด ๆ แล้วก็เสนอต่อสภา

แล้วประการที่ ๔ คือดำเนินการอื่น ซึ่งดำเนินการอื่นนี้ก็ไม่ค่อยพบ

ในประเทศอื่นนอกจากในประเทศไทย เช่น การจัดสัมมนาอะไรเหล่านี้เป็นต้น เมื่อมา
ศึกษาอย่างนี้แล้ว แล้วก็มาเทียบดูระยะเวลาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งมีเวลาเพียง
๑ ปีในการดำเนินงานเป็นระยะเวลาที่กระชั้นมาก แล้วก็จะต้องมีกฎหมายเป็นอันมาก
ที่รัฐบาลจะต้องเสนอเอง ท่านสมาชิกฯ จะเสนอเข้ามาด้วย แล้วในทางปฏิบัติ
ในระยะหลังอย่างที่ท่านประธานฯ ได้เรียนให้สภาทราบแล้วว่า คณะรัฐมนตรีมักจะ
ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ด้วยเหตุที่ว่าจะได้เอาส่วนราชการที่เขารับผิดชอบ
เรื่องนั้นเข้ามาช่วยกันชี้แจงประการหนึ่ง แล้วต้องเอาเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในรูปแบบกฎหมายเข้ามาช่วยการทำงานของคณะกรรมการ
อีกประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นคณะกรรมการส่วนใหญ่ของสภาในภายหลังที่จะ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จึงเป็นคณะกรรมการวิสามัญเสียเป็นอันมากเกือบจะ
เรียกว่า ๘๘ เปอร์เซ็นต์ -----

ก็ตกลงว่าคณะกรรมการสามัญนั้นก็จะม้อานาจศึกษาประการหนึ่ง สอบสวนเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับอานาจหน้าที่อีกประการหนึ่ง แล้วก็ดำเนินการอื่น ความจริงถ้าสภาแห่งนี้มีอายุ ยืนยาวสัก ๕ ปี ๔ ปี แล้วเป็นสภาที่มาจากการเลือกตั้งกระผมเองจะเห็นด้วยกับ คณะกรรมการอย่างยิ่งที่จะตั้ง ๒๖ คณะเช่นนี้บวกกับอีก ๓ คณะวิสามัญ แต่เมื่อพิจารณา ความเป็นจริงแห่งชีวิตที่มีเวลาทำงานเพียง ๑ ปี ประกอบกับส่วนใหญ่ร่างกฎหมายจะเป็น กรรมการวิสามัญแล้ว กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนหาหรือท่านประธานฯ ครับ ว่าเป็นไปได้หรือไม่ครับ คณะกรรมการที่จะกรุณาทบทวนลดจำนวนกรรมการให้เหลือ ประมาณ ๒๐ คณะ การลดจำนวนคณะกรรมการนี้มีเหตุผลนอกจากเรื่องระยะเวลาที่สั้น แล้วยังมีเหตุผลอีกประการหนึ่ง ก็คือเมื่อเทียบเคียงคณะกรรมการของสภาแห่งนี้ซึ่งมีเวลา ๑ ปี และเป็นสภาแต่งตั้ง กับคณะกรรมการที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้วตาม ข้อบังคับสภาผู้แทนราษฎร ปี ๒๕๔๔ ซึ่งเขามีแค่ ๓๑ คณะครับ ๓๑ คณะนั้นมีคณะกรรมการ สภาผู้แทนราษฎรรวมอยู่ด้วย ๑ คณะ ถ้าตัดคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรออกเสียไปเป็น วิสามัญเหมือนของเราก็จะเหลือแค่ ๓๐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเวลานั้นมี ๕๐๐ ท่าน ครับ แต่สมาชิกฯ สภานี้มีแค่ ๒๔๒ ท่าน แล้วข้อสำคัญที่สุดอย่างที่ท่านกรรมการ อรรถพล ขอประทานโทษที่เอ่ยนามนะครับ ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้แล้วว่า สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรเป็นกรรมการสามัญได้ไม่เกินคนละ ๒ คณะ แต่สภาแห่งนี้ด้วยความ ตั้งใจที่ดีของกรรมการอยากใหทำงานทุ่มเทไปเต็มที่ก็ไปเขียนไว้ในข้อบังคับฯ ว่า สมาชิกฯ คนหนึ่งเป็นกรรมการได้ ๑ ชุด ถ้าเอา ๒๖ หารด้วย ๒๔๒ เวลานี้ก็ตกคณะละ ๕ ท่าน องค์ประชุมถึงหนึ่งก็ ๕ ท่าน กรรมการ ๕ ท่านประชุมนี้ก็น้อย ตัวเลขก็น้อย นะครับ ประการต่อไปการมีคณะกรรมการเยอะ ๒๖ คณะก็จะเชื่อมโยงกับกรรมการ กิจการสถานีวิทยุยุติแห่งชาติซึ่งตรงนั้นก็ทำให้ตัวเลขโป่งออกไปถึง ๓๕ ท่าน ๓๕ ท่านนี่องค์ประชุมถึงหนึ่งก็ ๑๘ ๑๘ นี้ก็กว่าจะครบองค์ประชุมนี้ก็คงจะยาก ท่านประธานฯ ครับ แล้วยิ่งกว่านั้นก็คือว่าถ้ามีกรรมการมากค่าใช้จ่ายก็จะมากตามตัว ไปด้วย กระผมสำรวจคูสิทธิประโยชน์ของคณะกรรมการ นอกจากเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ที่ประธานกรรมการจะได้รับทุกปีจนกระทั่งถึงมหาวชิรมงกุฎ แล้วก็อีก ๓ ปีได้ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือกแล้ว ถ้าเทียบเคียงกับสิทธิประโยชน์ที่คณะกรรมการสามัญ

ประจำวุฒิสภาและสภาผู้แทนฯ จะได้นี้ นะครับ ก็จะมีที่ปรึกษาฯ ถ้าไม่ใช่ข้าราชการ
 ก็ ๕,๐๐๐ ถ้าเป็นข้าราชการก็ ๖,๓๕๐ ผู้ชำนาญการ ๘,๐๐๐ ถ้าเป็นข้าราชการก็ ๖,๐๐๐
 นักวิชาการก็ ๗,๐๐๐ ถ้าเป็นข้าราชการก็ ๕,๒๕๐ เลขานุการ ๕,๐๐๐ ถ้าเป็นข้าราชการก็
 ๓,๓๕๐ เป็นอันว่าถ้าคุณ ๒๕ แล้วก็ลดลงไป ๖ คณะ ก็คือคณะหนึ่งจะใช้เงินโดยประมาณ
 ๑๗๔,๐๐๐๐ บาทต่อเดือน ถ้าลดลงไป ๖ คณะ ก็เป็นอันว่าสภาแห่งนี้จะลดค่าใช้จ่ายลงไป
 ๑ ปี ประมาณ ๒,๐๖๘,๐๐๐ กว่าบาท-----

- ๒๘/๑

เมื่อเป็นดังนี้ถึงแม้กระผมจะเห็นความตั้งใจดีและความขยันหมั่นเพียรอันควรได้รับการยกย่องของคณะกรรมการการยกย่องข้อบังคับฯ กระผมก็ยังคิดว่าเราควรจะทบทวนคณะกรรมการต่าง ๆ ให้เหลือเพียง ๒๐ คณะ ดังต่อไปนี้ครับ คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ คงเดิม คณะกรรมการการคมนาคม คงเดิม คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน คงเดิม คณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภคนี้เองมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับคณะกรรมการพาณิชย์ เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องการซื้อขายสินค้าหรือบริการเป็นส่วนใหญ่ที่เกิดข้อร้องเรียนกัน สมควรที่จะนำคณะกรรมการชุดนี้ไปรวมกับคณะกรรมการพาณิชย์ ในคณะที่ ๑๓ เป็นคณะกรรมการพาณิชย์และการคุ้มครองผู้บริโภค สำหรับคณะกรรมการต่างประเทศนั้น กระผมเห็นว่าคงเดิมครับ ส่วนคณะกรรมการการตำรวจ ก็เป็นคณะกรรมการที่เพิ่งมีขึ้นในสภาแห่งนี้ ความจริงในวุฒิสภาชุดที่แล้วไม่มีนะครับ แต่มีในสภาผู้แทนราษฎร และผมเห็นว่าเป็นคณะกรรมการที่สำคัญก็จริง แต่ว่าคณะกรรมการการตำรวจนั้นจะไปเกี่ยวพันอย่างยิงกับคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน เพราะที่พูด ๆ กันอยู่วันนี้ว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการใช้อำนาจของตำรวจอยู่บ้าง เพราะฉะนั้นจึงสมควรนำคณะกรรมการการตำรวจนี้ไปรวมไว้กับคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ในคณะที่ ๗ คือคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คงเดิม คณะที่ ๘ คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา นี้ก็เหมือนกันครับถึงแม้ว่าจะเป็นกิจการสำคัญก็อาจเอาไปรวมกับคณะกรรมการอื่นได้ โดยเฉพาะในเรื่องการท่องเที่ยว นั้นควรจะไปรวมในอุตสาหกรรมเพราะเป็นเรื่องกิจการทางเศรษฐกิจเหมือนกัน อุตสาหกรรมเป็นเรื่องการผลิตสินค้า การท่องเที่ยวเป็นเรื่องบริการที่ทำรายได้ให้กับประเทศ สมควรที่จะรวมกันเป็น ๑ คณะกรรมการ ส่วนการกีฬาที่สำคัญครับ สมควรเอาไปรวมกับคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สำหรับคณะที่ ๙ นั้นคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเอง ท่านประธานฯ ครับ สมควรจะนำไปรวมไว้กับคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เปลี่ยนเป็นคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและสารสนเทศ สำหรับคณะกรรมการปกครองและพลังงานนั้น ก็คงไว้ได้ครับ แต่คณะกรรมการคณะที่ ๑๒ คือคณะกรรมการพัฒนาสังคมและ

ความมั่นคงของมนุษย์นั้น กระผมกราบเรียนว่าจริง ๆ เป็นเรื่องซึ่งประเทศไทยไปคุยได้ทั่วโลกว่าเรามีกระทรวงที่ว่าด้วยฮิวแมน ซีเคียวริตี (Human security) แต่ว่าเมื่อแยกคณะกรรมการกิจการที่เรียกว่ากิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการออกมาเป็น ๑ คณะแล้ว ตรงนี้งานก็จะลดลงเป็นอันมาก ก็จะเหลือแต่การสังคมสงเคราะห์ทั้งหลาย กระผมขอกราบเรียนเสนอว่าควรจะเอาคณะกรรมการ ชุดที่ ๑๒ นี้ไปรวมกับชุดที่ ๒๒ เป็นคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและความมั่นคงของมนุษย์ คณะกรรมการชุดที่ ๑๓ ก็เป็นคณะกรรมการการพาณิชย์และคุ้มครองผู้บริโภค อย่างที่กราบเรียนเสนอแล้วนะครับ คณะกรรมการชุดที่ ๑๔ คงจะต้องมีไว้เพราะเหตุว่าสภาแห่งนี้เป็นสภาแต่งตั้ง จำเป็นเหลือเกินที่จะต้องมีส่วนร่วมของประชาชน คณะกรรมการการยุติธรรม ก็เพิ่มการตำรวจและสิทธิมนุษยชนเข้าไป คณะกรรมการการแรงงาน กระผมเห็นว่าควรคงไว้ครับ คณะกรรมการชุดที่ ๑๗ ก็ขยายเป็น คณะกรรมการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและสารสนเทศ ส่วนคณะกรรมการชุดที่ ๑๘ กราบเรียนหรือท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการว่า จะมาดูแลการศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมก็สำคัญอยู่ แต่เราพูดถึงเรื่องหนึ่งที่สำคัญมากเวลานี้ไม่แพ้กันเหล่านั้นก็คือจริยธรรม สมควรขยายอำนาจเป็นคณะกรรมการการศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม และตรงนี้ก็ควรจะให้ดูเรื่องการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมโดยเฉพาะของสมาชิกฯ ด้วย-----

คณะกรรมการการศึกษาที่ขยายเพิ่มเติมเป็นการศึกษาและการกีฬา คณะกรรมการชุดที่ ๒๐ คงเดิมครับ คณะกรรมการชุดที่ ๒๑ ก็เป็นการอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ชุดที่ ๒๒ เป็นคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและความมั่นคงของมนุษย์ คณะกรรมการชุดที่ ๒๓, ๒๔ คงเดิมครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ชุดที่ ๒๕ นี้ระยะเวลา ๑ ปีงบประมาณปี ๒๕๕๐ ยังไม่เข้าผู้การพิจารณาของสภาแห่งนี้ จะเข้าก็เดือนหน้า แล้วกว่าจะได้ใช้จริงก็เดือนมกราคม งบประมาณปี ๒๕๕๑ ก็จะเข้าไปประมาณเดือนมิถุนายน กว่าจะได้ใช้จริงก็เดือนกันยายน ๒๕๕๐ กระทบจึงเห็นว่าควรจะเอาไปรวมไว้กับคณะกรรมการติดตามมติของสภา เป็นคณะกรรมการติดตามมติของสภา การบริหารงบประมาณและตรวจรายงานการประชุมครับ กราบเรียนเสนอท่านประธานฯ ว่า ถ้าท่านกรรมการเมตตาพิจารณารวมให้เหลือ ๒๐ คณะ องค์ประกอบของ คณะกรรมการกิจการสถานติบัญญัติแห่งชาติก็จะลดลง แล้วท่านก็จะช่วย ประหยัดเงินเฉพาะของที่ปรึกษาฯ ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการลงได้ประมาณ ๒ ล้านกว่าบาท นี้ยังไม่นับรวมเบี้ยประชุมที่จะประหยัดลงได้อีกจำนวนหนึ่ง หวังว่า ท่านคณะกรรมการคงจะรับข้อเสนอของกระทบไปพิจารณาครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการนะครับ เป็นข้อเสนอที่น่าสนใจมาก อย่างนี้ได้ไหมครับ เนื่องจากหมวดนี้เป็นหมวดสำคัญ แล้วก็มีความสำคัญ หลายท่าน ท่านก็นำเสนอทั้งเอกสาร แล้วก็บางเรื่องเราก็รับมาแล้ว เช่น คุ่มครองผู้บริโภคนี่ ซึ่งท่านสมหมาย ปาจรจัดตั้ง ได้นำเสนออย่างนี้เป็นต้น หรือแม้กระทั่งการเอาศาสนาออกมา เหลือเฉพาะ การศึกษา แล้วจะเอากีฬาไปผนวกเข้า อยากฟังความเห็นของสมาชิกฯ ครับ แล้วก็ขอมติ ที่หลังว่าจะเอาหลักแบบใด ไม่ขัดข้องเลยครับ เพราะว่าถ้าถือว่าเป็นตุ๊กตาที่นำเสนอ แต่ว่า แล้วแต่ที่ประชุมจะเห็นอย่างไร อภิปรายเต็มที่แล้วเราก็ค่อยขมวดที่หลัง ขอบคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสถานติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับท่านบรรณวิทย์

พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน (กรรมการ) : ขออนุญาตครับ

พลเรือเอก บรรณวิทย์ กรรมการ ที่ออกมาคณะเป็นอย่างนี้มีปัจจัยอีกอันหนึ่ง คือเรามีเวลา

ทำงานอาทิตย์หนึ่ง ๕ วัน ประชุมสภาเสีย ๒ วัน เหลือ ๓ วัน ถ้าคณะกรรมการท่านมา
รวมไว้แล้วงานใหญ่ เวลาทำงานจะไม่มีนะครับ บางท่านเป็นกรรมการอยู่หลายคณะอยู่แล้ว
ในงานประจำ ท่านจะมาประชุมได้อาทิตย์ละกี่วันครับ อาทิตย์ละ ๓ วันก็เยอะแล้วนะครับ
อันนี้เราเป็นตัวตั้ง เป็นตัวตั้งที่ว่าทำไมถึงต้องมีหลายคณะ แล้วจะได้ช่วยกันทำงาน วันจะมี
ไม่พอ บางท่านเป็นกรรมการอยู่ถึง ๒๐ กว่าคณะ งานประจำของท่าน ก็ยังอยู่ว่าจะมาทำ
อย่างไร เมื่อเรากำหนดออกมา เราเอาสมาชิกฯ มาดูว่าจะมีมาทำงานกี่ท่าน ประมาณ ๑๐๐
กว่าท่าน ท่านจะติดงานประจำที่เยอะมาก จะเหลืออยู่ประมาณ ๓๐ – ๔๐ ท่าน ที่จะมาได้
บ่อย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าวันจะไม่พอ แล้วอีกอันหนึ่งบางอย่างที่ไปด้วยกันไม่ได้เลย ก็คือ
การศึกษาและกีฬา การศึกษาและกีฬาไปด้วยกันไม่ได้นะครับ ต้องแยกไปคนละทาง
เพราะว่าถ้าท่านจะสนับสนุนเด็กเล่นกีฬาต้องไม่เรียนหนังสือ ผมได้พูดมาแล้วว่า ถ้าท่าน
จะพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศตามที่นโยบายของรัฐบาลได้บอกไว้ต้องไม่เรียนหนังสือครับ
เพราะว่าเราเป็นประเทศเดียวจะไปแข่งกับเขา แล้วเราเรียนหนังสือด้วย เล่นด้วยไปไม่ได้
ครับ ขณะนี้เราพัฒนากีฬาไปโดยให้เขาไม่เรียนหนังสือ แล้วส่งไปเรียนกีฬาโดยเฉพาะ
โดยให้รัฐวิสาหกิจเป็นผู้ส่ง อีก ๔ ปีข้างหน้าท่านจะเห็นครับ เหรียญทองในโอลิมปิก
หลายเหรียญเลย แต่ว่าเราเรียนไม่ได้ เพราะฉะนั้นไปคนละทางนะครับ แล้วคัมครอง
ผู้บริโภครู้ ถ้าเรามาอยู่กับการพาณิชย์งานคนละอย่าง คัมครองผู้บริโภครู้ไม่ใช่เฉพาะของชื่อ
ของขายอย่างเดียว เด็กท่านไปเล่นเครื่องเล่น เครื่องเล่นไฟช็อต (Shot) เด็กตายคัมครอง
ผู้บริโภครู้ครับ คราวที่แล้วผมไปเรียกมาได้ ๕ ล้านบาท ไปเล่นที่แดนเนรมิต หรือที่ไหน
ไม่ทราบนะครับ อันนั้นก็เป็นอย่างอื่นหนึ่ง แล้วคัมครองผู้บริโภครู้เป็นเรื่องใหญ่มาก
ในชีวิตประจำวันท่าน ท่านจะเจอเยอะมาก เพราะฉะนั้นอันนี้งานเยอะ ก็อย่างนี้มีที่มาที่ไป
อย่างนี้ เรียนให้ท่านสมาชิกฯ ทราบ เพื่อว่าจะได้เป็นตัวนำในการประชุม ขอขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณมนัสครับ

นายมนัส โกศล : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม นายมนัส โกศล มีข้อเสนอต่อที่ประชุมผ่านทางท่านประธานสภาฯ ไปถึงคณะกรรมการสามัญยกว้างข้อบังคับฯ ดังต่อไปนี้ครับ ในข้อ ๗๓ นั้นถ้าเราเขียนว่า ไม่น้อยกว่า ๗ คน ไม่เกิน ๑๓ คน ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยเหตุผล อาจจะข้ามไปในส่วนข้อ ๕๓ ด้วย เนื่องจากว่าคาบเกี่ยวกับในข้อ ๕๓ นั้นในหมวดในการฟื้นฟูสมาชิกภาพในการเป็นกรรมการ ในเรื่องของกรรมการสามัญย จะประกอบด้วยในเรื่องของมีการลาด้วยใน (๓) ผมกราบเรียนว่าถ้าเราเขียนว่าไม่น้อยกว่า ๗ คน ถ้าเกิดคณะกรรมการมีการตรวจสอบ โดยเฉพาะหน่วยงานของรัฐในกระทรวงต่าง ๆ ถ้าเกิดฮอต ๆ (Hot) ขึ้นมา เกิดกรรมการมีการลาออก อาจจะเหลือ ๖ คน คิดว่าพื้นที่ทั้งคณะใหม่รับกรรมการ อันนี้คือประการที่ ๑ นะครับ

ส่วนประการที่ ๒ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับ เมื่อสักครู่ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ โดยเฉพาะท่านศาสตราจารย์ ดอกเตอร์บรรศักดิ์ ผมเห็นด้วยครับที่ท่านอภิปรายเมื่อสักครู่ ผมสนับสนุนนะครับ แต่แน่นอนที่สุดใน ข้อ ๗๓ ใน (๑๖) ในเรื่องของคณะกรรมการการแรงงาน ผมมาดูระเบียบข้อบังคับ โดยเฉพาะข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรปี ๒๕๔๔ ข้อบังคับของสมาชิกวุฒิสภาปี ๒๕๔๔ และข้อบังคับ สนช. ปี ๒๕๓๔ ซึ่งผมมองแล้วว่าไม่ล้าสมัย แต่ผมมองดูแล้วว่าถ้าเกิดเราใช้คำว่า ตามกรรมการยกร่างมา การแรงงานผมว่าสั้นไป ถ้าเติมคำว่า กรรมการสวัสดิการสังคม จะคลุมหมดเนื่องจากว่าปัจจุบันนี้มีผู้ใช้แรงงานที่เป็นผู้ประกันตนในระบบประมาณ ๕ ล้านคน มีผู้ใช้แรงงานที่ประกอบวิชาชีพอิสระ จะเป็นลูกจ้าง พวกเวิร์คเกอร์ (Worker) ก็ดีต่าง ๆ เหล่านี้ประมาณเกือบ ๒๐ กว่าล้าน ดังนั้นผมคิดว่าเป็นคนส่วนมากของประชาชนด้วยซ้ำไปในการที่ภาคแรงงาน ผมจึงจะเติมคำว่า สวัสดิการสังคม จะได้ครอบคลุมไปถึงในเรื่องของสวัสดิการสังคมด้วย ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพรชัยครับ

นายพรชัย มาตังคสมบัติ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมพรชัย มาตังคสมบัติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขอกราบเรียนว่าจำนวน

คณะกรรมการที่มากนี้ ดูเหมือนว่าเราจะให้ความสำคัญในแต่ละเรื่อง ดูเหมือนนะครับ แต่ที่จริงในแง่ปฏิบัติแล้วการที่แยกให้มากชุด จะทำให้เรื่องที่เกี่ยวข้องคาบเกี่ยวกัน แยกกันอยู่ แล้วก็ไม่สามารถที่จะพิจารณาได้อย่างรอบคอบ ที่จริงผมก็ขอสนับสนุน อาจารย์บรรศักดิ์ ขอประทานโทษที่เอ่ยชื่อนะครับ ที่ได้เสนอทำให้จำนวนชุดนี้น้อยลง แต่ว่า ในขณะที่เดียวกันคงไม่ใช่ด้วยเหตุผลว่าจะประหยัด แต่ว่าด้วยเหตุผลว่าน่าจะทำให้ชุดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เช่น ชุดคุ้มครองผู้บริโภคและพาณิชย์รวมกัน ก็จะทำให้มองได้ หลายแง่มุมในชุดเดียวกัน ไม่ใช่ต่างคนต่างไปพูดกันแล้วก็ออกมา อาจจะออกมาคนละทาง ซึ่งจะเกิดความเสียหายต่องานได้ต่อไป สำหรับเรื่องการรวมการศึกษาและกีฬา เป็นเรื่องที่เหมาะสมอย่างยิ่ง ผมไม่เห็นด้วยที่ว่าการศึกษาขัดแย้งกัน ที่จริงกระผมในฐานะที่เป็นประธานกรรมการบริหารของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ขอยืนยันครับว่า การศึกษาและการกีฬาไปด้วยกันได้เป็นอย่างดีครับ และที่จริงเสริมซึ่งกันและกันครับ การกีฬาไม่ใช่มองว่าจะเป็นการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการแข่งขันอย่างเดียว ถึงแม้ว่าจะเป็นกีฬาและการแข่งขันนี้ การศึกษา การวิจัยที่เกี่ยวข้อง สมรรถภาพของร่างกาย การวิจัยทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการกีฬาย่อมสนับสนุน ให้เกิดความเป็นเลิศของกีฬาเป็นอย่างยิ่งครับ ยิ่งกว่านั้นการกีฬาที่มีความสำคัญอีกด้านหนึ่ง ไม่แพ้เรื่องความเป็นเลิศและการแข่งขัน ก็คือการกีฬาเพื่อสุขภาพ ซึ่งผมคิดว่ายิ่งในแง่นี้ การที่ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาและคณาจารย์มีบทบาทในการกีฬานี้เป็นสิ่งที่เหมาะสม และถูกต้องมาอยู่ด้วยกันจะดีเป็นอย่างยิ่งครับ ขออนุญาตนำเสนอครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับข้างหลัง

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : เรียนท่านประธานครับ ผม พลเอก สุรินทร์
ครับ ผมได้อภิปรายมาตอนต้นส่วนหนึ่งแล้วนะครับว่า ผลของการดำเนินการที่ผ่านมา
ของสภาแห่งนี้เป็นที่เบื่อกว่าของผู้นำของผู้มาซึ่งแข็งเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะข้าราชการประจำ
ในเรื่องเดียวกันในหลาย ๆ คณะ โดยเฉพาะในเรื่องปัญหาที่ราษฎรร้องเรียนเรื่องที่ดินทำกิน
ก็ดี เรื่องการละเมิดกฎหมายก็ดีหรืออะไรก็ดีนี้หลายคณะมาก แต่อย่างไรก็ตามสภานี้มีเวลา
จำกัดนะครับ ถ้าเอามารวม ๆ กันแล้วนี่ในแต่ละคณะก็รับหลาย ๆ เรื่อง ซึ่งในเวลาจำกัด
ใน ๑ สัปดาห์มีเวลาประชุมคณะกรรมการอยู่ไม่กี่วัน ถามว่าจะพิจารณากันได้อย่างไร
ดูเหมือนจะรอบคอบอย่างที่ท่านอาจารย์วรศักดิ์ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านว่า รอบคอบ
เอามารวมกันเสียจะได้พิจารณาไปในทำนองเดียวกัน แต่มีเวลาจำกัดครับ เรื่อง ๑๐๐ เรื่อง
ในคณะเดียวกันนี้ถามว่าจะแบ่งภาคกันอย่างไร แต่ถ้าดูเหมือนว่าแบ่งเป็นหลาย ๆ คณะ
รับเฉพาะเรื่องให้น้อยเรื่องที่สุดและทำในเวลาจำกัดให้จบให้เสร็จเป็นที่ประจักษ์อยู่แล้วว่า
ที่ผ่านมา กรรมการค้างเรื่องเป็นจำนวนมาก ทำไว้ ค้างไว้ ประชาชนเขาติดตามเรื่องราว
ไปตลอดเวลา สภาเราขณะนี้ซึ่งมีเวลาจำกัดที่แต่งตั้งมานี้จะเอาอย่างนั้นหรือ จะเอาอย่างนั้น
ก็เอาให้เหลือน้อย ๆ คณะแล้วก็รับทำไป พอหมดเวลาก็จบก็ลงไป ผมยังยืนยันว่าจะมี
คณะกรรมการซึ่งรับเรื่องได้เป็นการเฉพาะเรื่องนี้ให้มากที่สุดที่จะมากได้นะครับ และทำ
ในเวลาจำกัดให้เสร็จให้จบด้วย ถ้าไม่อย่างนั้นจะเห็นเป็นจำนวนมากครับที่ไม่จบ ถ้าผมจะ
ยกตัวอย่างสักเรื่องในขณะนี้ เมื่อ ๗ ปีที่แล้วป่านนี้ยังไม่จบ ที่อัยเยอร์เวงครับ ราษฎรมา
ร้องเรียนเรื่องที่ดินทำกินที่อัยเยอร์เวง อำเภอบัตอง จังหวัดยะลา ขณะนี้ก็ยังไม่จบเห็นไหม
ครับ ซึ่งมีมติเรียบร้อยแล้ว ส่งไปที่ทางรัฐบาลแล้ว ดำเนินการกันบ้างไม่ดำเนินการบ้าง
ก็ยังไม่จบอยู่ดี เพราะฉะนั้นขอเรียนว่าการมองก็มองได้หลายมุมว่าอันนี้ดูเหมือนรอบคอบ
อันนี้ดูเหมือนรอบคอบ แต่ผมขอเรียนว่าถ้าแยกเป็นการเฉพาะเรื่อง ทำหน้าที่ให้น้อยที่สุด
เหมือนกับคณะรัฐบาลคณะนี้ที่เป็นรัฐบาลที่มาโดยการรัฐประหารนี้ทำเรื่องให้น้อยที่สุด
แล้วให้สนับสนุนกับการที่ทำการรัฐประหารแล้วก็ให้เห็นว่ามีเหตุมีผลและมีความสำเร็จ
ลงไปให้เป็นที่ประจักษ์ให้เป็นรูปธรรมน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าแทนที่จะตั้งเรื่อง
ขึ้นมาแล้ว แล้วก็คาราคาซังกันไป คือเสนอมาแล้วก็คาราคาซังกันไป ในคณะกรรมการ
ชุดนั้นชุดนี้ไป จึงขอเสนอท่านประธานว่าน่าจะพิจารณาแยกคณะกรรมการให้มากขึ้น

เสียดด้วยซ้ำ และให้รับเฉพาะเรื่องหรือให้น้อยเรื่องที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ครับ โดยเฉพาะเรื่องที่ดินทำกินที่ผมกราบเรียนในตอนต้นนะครับ ขณะนี้ที่ดินทำกินอยู่ใน ๗ กระทรวงด้วยกันครับ คนชี้แจงเดินสาย ๗ คณะหรือเปล่า และมีคณะกรรมการก็ ๗ คณะด้วยกันที่รับผิดชอบเรื่องนี้เหมือนกัน ๗ คณะด้วยกัน ถ้าตั้งเป็นคณะเดี่ยว ๆ ขึ้นมาเลยว่า ที่ดินทำกินหรือที่ดินและป่าไม้ขึ้นมาจะทำให้พิจารณาเรื่องนี้เฉพาะเรื่องทั้งทางกว้างและทางลึกเอาให้ละเอียดได้เลย ทั้งข้อกฎหมายที่มีอยู่ ที่ใช้อยู่มีอะไรบ้าง กฎหมายปิดปากประชาชนกฎหมายซึ่งกดสิทธิของประชาชนไว้ ยกตัวอย่างง่าย ๆ นะครับว่า ป่าไม้คือที่ดินที่ไม่มีเอกสารแสดงสิทธิตามประมวลกฎหมายที่ดิน คำ ๆ นี้ครับ มีปัญหามากมายให้กับประชาชน ป่าไม้คือที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายที่ดิน เพราะฉะนั้นบ้านใครก็ตามที่ไม่มีเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายที่ดินนั้นเหมือนลิงเหมือนค่าง เพราะเป็นป่า จึงเห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่ครับ ประชาชนเป็น ๑๐ ล้านคนนะครับที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้ เมื่อพิจารณาแล้ว คณะต่าง ๆ พิจารณาแล้วก็เป็นไปตามคณะเท่านั้น ซึ่งไม่เหมือนกันอีก จะเป็นหลายมาตรฐาน ขณะเดียวกันที่ผมเรียนแล้วเจ้าหน้าที่ชี้แจงก็เดินสายชี้แจงกันไปเรื่อย สุดท้ายคือไม่จบสักเรื่องหนึ่ง ขออนุญาตเรียนยืนยันว่าน่าจะมีคณะกรรมการรับเรื่องเป็นการเฉพาะให้จบภายในระยะเวลา ๑ ปีเศษ ๆ นี้ให้เป็นมรรคเป็นผล ถึงแม้จะยอมเสียเงินบ้าง อาจจะไม่ประหยัดอย่างที่ท่านว่า แต่ว่ามีผลงานออกมาให้ประจักษ์ให้ประชาชนเขาประจักษ์ผมว่าน่าจะเป็นที่ชื่นชมครับ

ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ฉลองภพครับ

นายฉลองภพ สุตังกรกาญจน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผม ฉลองภพ สุตังกรกาญจน์ ครับ ก่อนข้างเป็นเด็กใหม่ในวงการสภาประเภทนี้ นะครับ กระผมคิดว่าในเรื่องของการช่วยเหลือประชาชนน่าจะต้องเอาปัญหาเป็นตัวตั้งไม่ใช่เอาโครงสร้างของกรมการเป็นตัวตั้ง ผมคิดว่าถึงจะจัดกรมการเป็นกลุ่มอย่างไรก็ตาม คงไม่สามารถที่จะมีกรมการกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ดูแลปัญหาให้กับราษฎรได้ทุกเรื่อง เพราะว่าส่วนใหญ่แล้วปัญหาคาบเกี่ยวงานของหลายกระทรวง อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้เรียนไปแล้ว ทีนี้ทำอย่างไรที่จะให้สภานี้สามารถสนองตอบต่อปัญหาที่เกิดขึ้นกับประเทศได้ จะต้องมีความยืดหยุ่นนิดหน่อย ผมคิดว่าถ้าหากว่าไปจัดกลองที่ค่อนข้างจะแข็งเกินไปว่ามีกรมการที่อันแล้วเมื่อมีปัญหาขึ้นมา ก็จะพบว่ากรมการอันใดอันหนึ่งไม่สามารถดูแลปัญหานั้นได้โดยลำพัง เพราะฉะนั้นน่าจะต้องมีวิธีการที่จะจัดกรมการเฉพาะกิจขึ้นมาเพื่อสนองตอบต่อเรื่องต่าง ๆ ครับ หรือแม้กระทั่งการที่มีกรมการหลายคณะอาจจะมีการประชุมร่วมกันได้ ซึ่งผมดูตามข้อบังคับฯ แล้วก็ยังไม่เห็นช่องซัดว่าจะทำได้มากนักแค่นั้น ก็ขอฝากข้อสังเกตไว้แล้วกันว่าการทำงาน ๑ ปีนี้ น่าจะเป็นการทำงานที่เอาปัญหาเป็นตัวตั้งมากกว่าการเอาโครงสร้างของกรมการเป็นตัวตั้งครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณจักรมณฑ์ครับ

นายจักรมณฑ์ ผาสุกวนิช : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จักรมณฑ์

ผาสุกวนิช คือผมนึกว่าสภานี้ที่เราเรียกว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมนึกว่าหน้าที่หลักก็คือเรื่องของนิติบัญญัติเลย ส่วนกรณีที่เราเอาโครงสร้างของสภาผู้แทนฯ มานั้น เนื่องจากผู้แทนราษฎรมีหน้าที่จะต้องรับเรื่องราวการร้องทุกข์จากในพื้นที่ที่เขารับผิดชอบ เขาก็เข้ามาในนี้ก็เลยตั้งกรรมการมาดูแล ซึ่งก็มีเวลา ๔ ปี แต่ในกรณีของเราซึ่งผมเห็นด้วยว่าควรจะมีนะครับ แต่นึกว่าเราน่าจะให้ทำหน้าที่กับในเรื่องของงานหน้าที่ในเรื่องของทางด้านนิติบัญญัติมากกว่าในเรื่องนี้ แต่ว่าไม่ใช่เราจะทิ้งนะครับ ส่วนจะมีมากน้อยเท่าไร ผมคิดว่าผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ นะครับ ที่ว่าควรจะให้กระชับคือให้น้อยแล้วก็สามารถที่ว่ามีความสัมพันธ์กันในแต่ละเรื่องได้ ในกรณีของการพาณิชย์กับ

อุตสาหกรรม ความจริงก็คือเรื่องการผลิตนั่นเอง เป็นสินค้ากับบริการก็ควรจะอยู่รวมกลุ่มกันเสียไม่ควรจะแยกกันเรื่องพาณิชย์กับอุตสาหกรรม เพราะว่าถ้าเป็นกระทรวงในประเทศอื่นเขาก็จะเป็นพาณิชย์อุตสาหกรรมเขาจะรวมกันอยู่แล้ว แต่เรื่องของผู้บริโภคนั้นเป็นการมองทางด้านผู้บริโภคควรมีการตรวจสอบให้สมดุลกัน ไม่ควรจะรวมกันในแง่ของการผลิตกับผู้ที่เขาจะต้องใช้สินค้าอันนั้น เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือว่าผมคิดว่าทำอะไรให้กะทัดรัดแล้วก็อย่าให้เสียเวลามากในส่วนนี้ เพราะว่าระยะเวลา ๑ ปี ค่อนข้างจะน้อยและอย่างหนึ่งสถานีไม่ใช่เป็นสภาผู้แทนราษฎรที่จะต้องมานั่งรับเรื่องร้องทุกข์ แต่เราก็ต้องทำนะครับ แต่ว่าควรจะให้น้ำหนักไปทางด้านนิติบัญญัติมากกว่าครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ

ประธานสถานีนิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวัชรครับ

นายวัชร วรรณเชษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม วัชร วรรณเชษฐ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินะครับ จริง ๆ แล้วเรื่องของจำนวน ผมคิดว่า คงไม่มีคำตอบถูกต้องคำตอบเดียวล่ะครับ จะเป็น ๒๖ บวกอีก ๓ วิสามัญก็ดี หรือ ๒๐ บวกอีก ๓ วิสามัญก็ดีนะครับ ต้องยอมรับว่าสภาพของเราต้นทุนอาจจะค่อนข้างน้อยหน่อย นะครับ คือ ๑. จำนวนของสมาชิกฯ ก็น้อยกว่าสมัยอื่นนะครับ แล้วก็มาจากการแต่งตั้งด้วย เพราะฉะนั้นผมมีข้อเสนอสั้น ๒ - ๓ เรื่อง

เรื่องแรก ผมเอาตัวเลขมาหารดูแล้วนะครับ ๒๔๒ หารด้วย ๒๕ คณะ อยู่ประมาณ ๘.๓ ท่าน ก็ประมาณ ๘ ท่าน ถ้าเอาอย่างที่อาจารย์บรรศักดิ์ ขอนุญาต ที่เอ่ยนามนะครับ ท่านเรียนเสนอไว้ก็คือ ๒๐ บวกอีก ๓ วิสามัญก็เป็น ๒๓ คณะ ก็อยู่ที่ประมาณ ๑๐.๕ ท่านนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าจะให้องค์ประชุมของกรรมาธิการครบ ก็ต้องมี ๔ ท่านหรือ ๕ ท่าน ซึ่งผมก็คิดว่าอาจจะน้อยไปนิดหนึ่ง คราวนี้เมื่อมาดูแล้ว ประกอบกับข้อมูลที่ท่านสมาชิกฯ ท่านอื่น ได้อภิปรายไปก็คือว่า มีจำนวนไม่น้อยทีเดียว ที่สมาชิกฯ อาจจะมีภารกิจอื่น ๆ อีกนะครับ คงจะมีเวลาตลอดเวลาไม่ได้มากนะครับ ผมขอเรียนเสนออย่างนี้นะครับเป็นไปได้ไหมครับว่า ถ้าเกิดว่าเรามีการแบ่งจำนวนคณะ ไม่ว่าจะ เป็น ๒๐ คณะก็ดี ๒๖ คณะก็ดี ก็มีจำนวนคณะค่อนข้างมากสำหรับจำนวนสมาชิกฯ ๒๔๒ ท่านนะครับ ถ้าเราอนุญาตให้สมาชิกฯ ท่านหนึ่งเป็นกรรมาธิการได้สัก ๒ คณะ แต่ใน ๒ คณะนี้อาจจะนะครับว่าเป็นตำแหน่งสำคัญ เช่น ตำแหน่งประธานไม่ได้ทั้ง ๒ คณะ อาจจะเป็นได้คณะเดียว อีกคณะหนึ่งเป็นกรรมาธิการเท่านั้นหรืออะไรอย่างนี้นะครับ ก็อาจจะมีสมาชิกฯ บางท่านพอจะจัดตารางเวลามาประชุมมากกว่า ๑ คณะได้

เรื่องที่ ๒ คือระบบการทำงาน อันนี้ก็เพียงแต่เรียนเสนอว่าจริง ๆ แล้ว ก่อนการประชุมนะครับ ถ้าได้เอกสารก่อนก็ดี ผมเชื่อว่าสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านนะครับ มีความพร้อมในหลาย ๆ เรื่อง แต่อาจจะไม่มีความชำนาญเฉพาะทางบางเรื่อง เพราะฉะนั้นทีม (Team) ที่ให้คำปรึกษาฝ่ายเลขานุการอาจจะมีประโยชน์ถ้ามีการวิเคราะห์ มีการให้บทสรุปซึ่งสามารถที่จะศึกษาเข้าไปก่อนได้ ในการประชุมนี้อาจจะใช้เวลาได้สั้นลง กระชับขึ้นในการอภิปรายในการหาหรือมากกว่ามานั่งให้ความรู้หรือว่าบริบท หรือว่า

เบื้องหลังของความเป็นมาของเรื่องนั้นก็อาจจะดูได้ก่อน แล้วเข้ามาประชุมก็จะทำเวลาได้เร็วขึ้น

แล้วก็อีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่องของชื่อนะครับ จริง ๆ แล้วจะคณะน้อยหน่อย หรือมากหน่อยก็ดี ผมเห็นความสำคัญเรื่องชื่อก็คือว่า ควรจะต้องตั้งชื่อให้เกิดความชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมองจากสังคมภายนอกหรือประชาชน อย่างเช่นเมื่อสักครู่มีเรื่องของความมั่นคงของมนุษย์ แล้วก็เรื่องของสตรี เด็ก เยาวชน คนพิการ ควรจะต้องตั้งชื่อร่วมกัน ถ้าเกิดจะรวมกัน สมมุติรวมกันนะครับ ก็ควรจะต้องตั้งชื่อให้ชัดเจนว่าเมื่อได้ยินชื่อ คณะกรรมการชุดนี้แล้วก็จะเข้าใจชัดเจนว่ารับผิดชอบเรื่องอะไรบ้าง สังคมด้านนอก อาจจะไม่ได้มาประชุมในนี้ก็อาจจะไม่ทราบว่าเราคุยอะไรกันอยู่ เรื่องการศึกษาและกีฬา ถ้าจะรวมกันก็มีทั้ง ๒ คำอยู่ด้วยก็จะเกิดความชัดเจนขึ้นนะครับ สรุปนะครับ ก็คือเสนอว่าถ้าเป็นไปได้มากกว่าท่านละ ๑ คณะ จะเป็นประโยชน์ไหมครับ เพราะว่าจำนวนของเราน้อย แล้วก็เรื่องของลักษณะการเตรียมเอกสารหรือการวิเคราะห์งานของฝ่ายเลขฯ อาจจะเป็นประโยชน์ด้วยครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญพลเอก ปรีชา ครับ

พลเอก ปรีชา โรจนเสน : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนว่า ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับท่านบรรศักดิ์ในเรื่องของการรวมคณะกรรมการให้น้อยลง เพราะว่าตัวเลขอย่างที่ผมเอาเครื่องคิดเลขมาด้วยนะครับ จมูกแล้วก็มีไม่กี่คน ถ้าเพื่อจำนวน ๒๖ คณะ กับวิสามัญอีก ๓ คณะ เป็น ๒๙ คณะ คงจะเป็นการลำบากดังที่รายละเอียดท่านบรรศักดิ์ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านได้กล่าวไปแล้ว ผมเห็นด้วยกับท่านจักรมณฑ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่รวมการศึกษาและกีฬา สำหรับศึกษาและกีฬาผมมีความเห็นข้ามไปถึงคณะ ๑๘ เลข ๑๘ กับ ๑๙ น่าจะรวมกันได้ครับ คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา จริยธรรม ศิลปะวัฒนธรรมและการกีฬา ในเรื่องของท่านมนัส โกศล ในประเด็นที่ว่าไม่น้อยกว่า ๗ คน ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าจำนวน ๗ คนนี้น้อยเกินไป และอาจจะมีปัญหาดังเช่นที่ท่านมนัส โกศล ได้กล่าวไว้แล้ว สรุปว่าผมมีความเห็นด้วยกับท่านบรรศักดิ์ ท่านจักรมณฑ์ แล้วก็ท่านมนัส โกศล ที่จะให้มี

คณะกรรมการที่ยุบรวมกันได้ก็ยุบรวมกันไป เพื่อที่จะมีการเบรนสตรอมมิง (Brain storming) แล้วก็ไม่ต้องห่วงว่าประชุมอาทิตย์ละ ๒ วัน หรือว่า ๓ วันอะไรก็แล้วแต่ --

- ๓๔/๑

คณะกรรมการส่วนหนึ่งจะรับก็จะเหลืออยู่เพียงพอที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามภาระหน้าที่ได้เป็นอย่างดีนะครับ แต่ถ้าเพื่อจำนวนน้อยแล้วอาจจะมีปัญหาในเรื่องของการเบรคสตรอมมิงกับเรื่องของจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งติดงานต่าง ๆ เพราะว่า มีหลายท่านในขณะนี้ในสมาชิกฯ ชุดนี้นะครับที่ท่านมีตำแหน่งหน้าที่เป็นหลักเป็นฐานที่ไม่สามารถจะ แทะจะขยับตัวไปไหนไม่ได้ รวมทั้งการมาประชุมในที่ประชุมใหญ่ ถ้าไม่มีสาระสำคัญผมก็คิดว่าท่านก็คงลาการประชุมนะครับ เพราะฉะนั้นกรณีที่ท่านบวรศักดิ์เสนอให้มีจำนวนน้อยลงเหลือประมาณ ๒๐ คนะนั้น กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นางชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ดิฉัน ชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์ สมาชิกฯ ประการแรกเห็นด้วยกับการที่จะต้องให้กรรมการน้อยลงอย่างยกตัวอย่างของการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยแท้จริงเขาทำหน้าที่ดูแลเรื่องของสตรี เด็ก ผู้พิการในทั้งหมดคณะ แต่ก็ยังมีหลาย ๆ อันที่ควรจรรวม แต่สิ่งสำคัญนี้อยากจะเห็นการตั้งเป้าหมายการทำงานของคณะกรรมการสามัญของเรา ก็คือว่ามีเสียงจากภายนอกเท่าที่ได้ยินมานะคะ เขาหวังว่าในช่วงของ ๑ ปีที่เราได้รับการแต่งตั้งมาในสถานการณ์เช่นนี้จะมีกฎหมายสำคัญ ๆ ที่ได้ติดอยู่ในหลาย ๆ กระทรวง หลาย ๆ เรื่อง และไม่ได้ถูกหีบขบมา ซึ่งสำคัญอย่างยิ่ง อย่างเรื่องของสตรี เด็ก เยาวชนนี้มีอยู่หลายเรื่องที่ยังติดอยู่ที่นี่ เราน่าจะตั้งเป้าเลยว่าคณะกรรมการสามัญเรื่องนี้ควรจะดูแลกฎหมายสำคัญ และนำเสนอให้ผ่านมาสักเรื่อง ๒ เรื่องที่จะได้ใช้ในโอกาสต่อไป ก็อยากกราบเรียนข้อเสนอแนะนี้ว่า ควรจะใส่ไว้ในข้อเลยว่าเราควรจะพิจารณากฎหมายที่จำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าเราสามารถเอาออกไปได้ในช่วงนี้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อชาติและประชาชนค่ะ กราบเรียนเสนอผ่านค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญชี้แจงเลยครับ เชิญครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ อรรถพล สรสุชาติ กรรมการ ต้องประทานโทษท่านสมาชิกฯ ขออนุญาตชี้แจงสั้น ๆ นะครับ

LIRT

ในเรื่องบางเรื่อง เพราะว่าอาจจะไปเกี่ยวพันกับเรื่องที่ทำนสมาชิกฯ จะอภิปรายต่อไปด้วย นะครับ แต่ว่าทางกรรมาธิการเห็นว่ามืองค์ประกอบสำคัญ ๒ – ๓ เรื่องที่คงจะต้องชี้แจง ประการที่ ๑ ครับ ต้องเรียนยืนยันอีกครั้งนะครับว่ากรรมาธิการไม่ได้ไปยึดติดกับตัวเลข ๒๖ บวก ๓ อย่างที่อยู่ในขณะนี้ ผมคิดว่าเราได้ชี้แจงในเหตุผลไปแล้วว่าที่มาของตัวเลข ๒๖ บวก ๓ เป็นอย่างไร แต่ว่าขอเรียนเพื่อความสบายใจตรงนี้สัก ๒ ประเด็นนะครับ เพราะว่าประเด็นที่คงจะต้องทำความเข้าใจ

ประการที่ ๑ กรรมาธิการที่ไปยกร่างไม่เห็นการแบ่งกรรมาธิการเป็นการ แบ่งแก้ก และ การแบ่งผลประโยชน์ ผมคิดว่าเรื่องนี้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จะต้องระมัดระวังนะครับ เพราะว่าสาเหตุที่จับอยู่ว่าขณะนี้มีการพูดกันถึงเรื่องประธาน คณะกรรมาธิการ พูดกันถึงเรื่องกระบวนการหลายอย่าง รวมถึงเรื่องผลตอบแทน ผมยืนยัน ว่ามีการพูดกันว่าในแง่ของผลตอบแทน ในแง่ของนักวิชาการที่อาจารย์บรรศักดิ์เอ่ยถึง ตัวเลขมานี้คุยกันว่า จริง ๆ แล้วน่าจะงัดเงินได้ทั้งหมดรวมทั้งผลประโยชน์ในเรื่องของ การพิจารณาเครื่องราชฯ สำหรับประธานคณะกรรมาธิการด้วยนะครับ เพื่อความสบายใจ ในการทำงานของสมาชิกสภานิติบัญญัติ

ประการที่ ๒ ที่คงจะต้องทำความเข้าใจกันเบื้องต้นก็คือว่า เราเข้าใจตรงกันหรือเปล่าว่ากรรมาธิการที่กำลังจะตั้งนี้ กรรมาธิการสามัญนี้ อำนาจหน้าที่เป็นอย่างไรบ้าง ที่เราพยายามไปเขียนไว้ข้างในนี้ก็เพราะว่ารัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า สภานิติบัญญัติฯ ต้องทำหน้าที่แทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เพราะฉะนั้นกรรมาธิการยกร่างเห็นว่าการที่จะเป็นตัวแทนของประชาชน การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน การแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนในแต่ละส่วนนั้น เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นในแง่ของการทำงานของกรรมาธิการในแง่อำนาจหน้าที่ เราบรรจุไว้ด้วยนะครับ เรื่องที่ ๒ ที่อยากจะชี้แจงก็คือว่า เราคิดด้วยหลักคิดอย่างนี้ครับ ว่ายิ่งเวลาการทำงานของเรามีสั้นเท่าไร เราอยากให้การทำงานนั้นมีความชัดเจนในแง่ของการพิจารณาในแต่ละเรื่อง เรามองเห็นว่าถ้ากรรมาธิการ ๑ คณะ พิจารณาเรื่องมากกว่า ๑ กระทรง ลองคิดถึงในแง่ของความเป็นจริงในการนัดประชุมนะครับ ในการประชุม ๑ นัด ท่านจะมี ๑ เรื่องที่สอบถามได้ ๑ กระทรงเท่านั้น เพราะฉะนั้น ๑ สัปดาห์ ท่านอาจจะต้องประชุมมากกว่า ๑ ครั้ง ถ้าเผื่อมีเรื่องเข้ามาเกี่ยวข้องกับหลายกระทรง ถ้าท่านเอากระทรงไปรวมกัน แต่ถ้าท่านสมาชิกฯ คิดว่านั่นคือสิ่งที่ควรจะทำก็ปฏิบัติได้

ประการที่ ๓ ประการถัดมาก็คือเรื่องที่ต้องชี้แจงเหมือนกันนะครับ ในแง่ของเรื่องที่คุณพลเอก สุรินทร์ ในเรื่องของเรื่องเฉพาะ เช่น เรื่องที่ดิน มีการพูดกันถึงเรื่องความยากจน มีการพูดถึงเรื่องปัญหาของพี่น้องประชาชนหลายๆ ส่วน ก็มีความเห็นว่าถ้าเผื่อเป็นในกรณีนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติน่าจะมีการตั้งวิสามัญเป็นกรณี ๆ ไป แต่ที่บรรจุไว้ในข้อบังคับฯ คือกรรมาธิการสามัญที่จะต้องทำงานตลอดเวลา คืออย่าไปนับแค่วันประชุมนะครับ กรรมาธิการสามัญคือกรรมาธิการที่ต้องดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตลอดเวลา จะนัดประชุมเท่าไรก็ได้ จะมีการตั้งอนุฯ เท่าไรก็ได้เนะครับ ส่วนเรื่องของผลตอบแทน ผมอยากจะให้แยกกัน

ประเด็นสุดท้ายครับที่อยากจะเรียนเพื่อความสบายใจแล้วก็จะอาจจะนำเรียนเสนอท่านประธานฯ ด้วยนะครับว่าคงต้องยึดโยงอยู่ ๒ – ๓ ส่วน ส่วนแรกคือเอากันว่าเราตกลงในหลักการกันก่อนว่าเป็นได้คนละชุดหรือเปล่า อาจจะช่วยให้ในหลายส่วนนะครับ นั่นส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ ก็คือเรื่องของการทำงานที่จะดูว่าอำนาจของกรรมาธิการนี้ทางสถานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นในลักษณะไหน ผมเข้าใจว่าหลายท่านไม่สบายใจในแง่ของการทำงานของสภาผู้แทนราษฎรที่ดีหรือวุฒิสภาก็ดีที่ผ่านมา ผมคิดว่าเราสามารถจะจำกัดได้ว่าสถานิติบัญญัติแห่งชาตินี้เราจะทำงานกันอย่างไร แต่ว่าผมคิดว่าเราไม่ควรจะละเว้นในเรื่องของการทำงานที่เป็นตัวแทนของประชาชน เพราะขณะนี้ที่ฟังของประชาชนนี้ไม่มี ประการที่ ๓ ที่อยากจะให้พิจารณาคือว่าถ้าพิจารณากัน ถึงทั้งจำนวนถึงทั้งชื่อว่าจะจะมีอะไร ผมคิดว่าอยากจะเรียนเสนอวิธีการครับท่านประธานฯ ครับ ในเบื้องต้น คือถ้าเพื่อเรายึดหลักการได้ว่าเป็นได้คนละคณะหรือเปล่านั้น ถ้ายึดในหลักการว่าเราคิดตรงกัน วันนี้กรรมาธิการก็นั่งคุยกันอยู่ข้างบนว่าถ้าจะเอาจำนวนที่ลดลงคือจำนวนกรรมาธิการที่ลดลง เราคิดกันว่าน่าจะเป็นเท่าไรและอะไรบ้างที่จำเป็น อยากจะเรียนเสนอว่ากรรมาธิการอยากให้มีพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไปได้ไหมครับ เช่น ท่านประธานฯ ให้พิจารณาเรียงไปเลยว่าถ้าอันไหนไม่มีปัญหา เช่น กรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ไม่มีปัญหาจะยื่นไว้ ก็ได้ว่ากรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ยื่นไว้ แล้วก็มากรรมาธิการการคมนาคม ถ้าโอ.เค. ก็ยื่นไว้ อันที่ ๓ แล้วเราก็ไล่ไปตามนั้น แล้วก็จะได้ดูว่าในท้ายที่สุดแล้วสมาชิกฯ มีความเห็นตรงกันหรือต่างกันประเด็นใดบ้าง ก็อาจจะแขวนไว้ก่อนแล้วกลับมาพิจารณาที่หลังว่าจะเอาอันไหนไปรวมกับอันไหน แต่ว่าจะได้เดินไปข้างหน้าได้ไม่อย่างนั้นกรรมาธิการก็ไม่ว่าจะตอบอย่างไรเหมือนกันครับว่าจะเอาข้อเสนอไหนเป็นหลัก เพราะเราอยู่ในขั้นกรรมาธิการเต็มสภาต้องถือว่าทุกท่านกำลังแปรญัตตินะครับ ขณะนี้ที่ท่านมีอยู่นี้กำลังแปรญัตติแล้วก็ถึงเวลาจะต้องถามมติไล่เรียงกันไปตามที่ทุกท่านแปรฯ เพราะฉะนั้นขอเสนอแนวทางเบื้องต้นเป็นข้อสรุปตรงนี้ด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณหญิงสุชาดาครับ

คุณหญิงสุชาดา กิระนันท์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ
ดิฉัน สุชาดา กิระนันท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉันขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานสภาฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการนะคะว่า ในความรู้สึกรู้สึกของดิฉัน ดิฉันคิดว่า
สภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้มีการกิจที่เฉพาะแล้วที่เราใช้เวลาอย่างมาก ไม่ถึง ๑ ปีนะคะ
ถ้านับผ่านมาแล้วนี่หลายอาทิตย์แล้ว เมื่อเป็นอย่างนั้นคงต้องถามพวกเรากันเองว่า
ภารกิจอะไรคือภารกิจที่สำคัญเรียงตามลำดับลงมาในการดูแลประเทศชาติในขณะนี้
ดิฉันคิดว่าประเทศของเรานั้นก็บอบช้ำแล้วก็มีปัญหาหลายอย่างที่ต้องแก้ไข
โดยการดูแลเรื่องของกฎหมาย เรื่องของพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ก็เป็นความหวังของ
ประชาชนว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้จะทำหน้าที่ในการตราพระราชบัญญัติต่าง ๆ
และกฎหมายต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ เป็นคุณต่อแผ่นดิน หรือแก้ไขสิ่งที่เป็นปัญหา
ต่อแผ่นดินให้หมดสิ้นไป ในขณะนี้เรามาดูตรงที่กรรมการสามัญ ซึ่งกรรมการ
สามัญนั้นก็ทำหน้าที่ในลักษณะที่ท่านกรรมการได้ว่า ก็คือเป็นเรื่องของการที่รับฟัง
คำร้องทุกข์หน้าที่ของสภาผู้แทนฯ หรืออะไรประมาณอย่างนั้น ดิฉันไม่ขัดข้อง -----

ดิฉันคิดว่าพวกเราซึ่งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินั้น จะต้องจัดเวลาที่จะต้องลงไปทำงานเป็นคณะกรรมการวิสามัญ ในการดูแลเรื่องของกฎหมายต่าง ๆ นี่เป็นอย่างมาก ดังนั้นเราคงไม่สามารถจะคาดหวังได้ว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ จะสามารถตอบสนองทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการและเรียกร้องของคนทุกคนในแผ่นดินไทยได้ และประเด็นนี้เองดิฉันยังคิดว่า ในเรื่องของกรรมาธิการสามัญนั้น ก็จัดให้กระชั้น จำนวนอาจจะไม่ต้องมาก แล้วก็กรรมาธิการชุดที่สำคัญมาก คือกรรมาธิการในข้อ ๓๖ ที่เป็นกรรมาธิการกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งต้องทำหน้าที่ใน (๗) รับคำร้องเรียน เรื่องราร้องทุกข์ของราษฎรเพื่อมอบต่อคณะกรรมการคณะต่าง ๆ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณา ดิฉันเรียนว่าหลายเรื่องที่คุณกรรมาธิการชุดก่อน ๆ ที่เคยทำมาในวุฒิสภาต่าง ๆ ก็ดีนี้ ประเด็นที่เลือกเอาเรื่องไปพิจารณานั้นก็ไม่ได้กระทำด้วยความรอบคอบอย่างดีพอสมควร ทำให้ไปเสียเวลากับเรื่องที่ไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อปวงประชา อาจจะเป็นประโยชน์กับต่อคนบางคนเท่านั้น อย่างนี้เป็นต้น ดังนั้นกรรมาธิการของเราก็ต้องไปพิจารณาเรื่องกระบวนการทำงานของคณะกรรมการด้วย ซึ่งต้องฝากเป็นเรื่องที่ต้องดูแลต่อไปนะคะ ดิฉันคิดว่าสมาชิกฯ แต่ละคนนี้ก็ไมควรจะเป็นกรรมาธิการในกรรมาธิการมากกว่า ๑ ชุด เพราะว่าต้องเผื่อไว้เรื่องของกรรมาธิการวิสามัญที่จะต้องไปอีกหลายชุดมาก ๆ เลย และอยากจะให้เน้นความสำคัญตรงนั้นก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภาฯ และก็ผ่านไปยังคณะกรรมการด้วย ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์วิริยะครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมเห็นด้วยในการที่จะยุบกรรมาธิการให้น้อยชุดลงนะครับ อย่างเช่นที่มีการยกตัวอย่างไปแล้ว เช่น เด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ อันนี้ก็รวมกับพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ได้ แล้วถ้าแยกงานก็น้อย และผมก็เห็นด้วยว่าเพื่อให้เรื่องราวเดินไปได้อย่างรวดเร็ว ก็มาได้ไปที่คณะกรรมการทีละชุดไปเลยว่า ชุดนี้จะรวมหรือแยกอย่างไรนะครับ แต่ผมก็เห็นว่าคุ้มครองผู้บริโภคไม่ควรรวมกับพาณิชย์ เพราะคุ้มครองผู้บริโภคต้องมองในมิติที่กว้าง

ไม่ใช่เฉพาะเรื่องราคาสินค้าหรือเรื่องอะไร แต่คุ้มครองผู้บริโภคมีหลายมิตินะครับ ซึ่งอาจจะรวมถึงมิติที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมด้วยซ้ำไป ในเรื่องอื่น ๆ ด้วย เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าความเห็นก็แตกต่างกันหลากหลาย ถ้าเช่นนั้นก็ได้ที่คณะกรรมการ ก็จะทำให้ รวดเร็วขึ้นครับท่านประธานฯ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ อย่าเพิ่งห่วง เรื่องการลงมติ มีอะไรเสนอก็เสนอกันเสียก่อน เพราะว่าในเบื้องต้นนี้เวลาจะถามมติ จะถามว่า จะเห็นควรแก้ไขหรือไม่ ถ้าที่ประชุมเห็นว่าไม่ควรแก้ไขก็ไม่จำเป็นต้องไปตามใคร อีกแล้วนะครับ แต่ถ้าเห็นควรแก้ไขจึงค่อยไล่ไปที่ละอัน ๆ เชิญคุณสำราญครับ

นายสำราญ รอดเพชร : ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ ผม สำราญ รอดเพชร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สัน ๆ ก็คือสัก ๓ ประเด็นนี้ เรื่องของกรรมการสามัญประจำสถานะครับ ในความเห็นส่วนตัวนี้เห็นว่าในประเด็นแรก เรื่องของ ๑ คนนี้จะอยู่ที่กรรมการนะครับ ผมก็อยากแสดงความเห็นให้เป็นที่ประจักษ์ ตรงนี้ว่า น่าจะสังกัดได้เพียง ๑ กรรมการสามัญเท่านั้นนะครับ เพราะอะไรครับ เพราะว่าหลายท่านก็ได้อภิปรายมาแล้วว่า เรามีเวลาน้อยมาก จริง ๆ ก็ ๑ ปี ควรจะได้ทำงาน ให้เป็นเรื่องเป็นราว แล้วก็ให้เป็นมรรคเป็นผล ไม่ใช่วิ่งรอกกันนะครับ คืออย่างที่ท่านกรรมการสามัญกร่างข้อบังคับฯ แก้ไขข้อบังคับฯ นะครับ ท่านอรุณพลได้พูด ไปแล้วนะครับ ขอภัยที่เอ่ยนาม ก็คือว่าบุคคลข้างนอกเขาจับจ้องมอง สนช. อยู่เยอะ นะครับ เราจะสร้างประวัติศาสตร์เก่า ๆ ใหม่ จะชำระรอยสกาชุดเก่า ๆ หรือเปล่า เรื่องของประธานกรรมการ อนุกรรมการ ตอนนี้มีข่าวลือหนังสือพิมพ์ก็ลงเยอะ นะครับ ผมก็เลยคิดว่าเราต้องสร้างมิติใหม่ ๆ ดังนั้นเพื่อความชัดเจนนะครับ ๑ คน ๑ กรรมการ

ประการที่ ๒ จำนวนกรรมการจะมีเท่าไรนะครับ ผมเมื่อก่อนนั้นก็มีความคิดว่าจะมีจำนวนเยอะ ๆ หน่อย ๒๔ – ๒๕ แถว ๆ นั้น เพราะว่าเวลาน้อย แล้วจะได้ทำกันแบบไม่ต้อง คือ ๑. กรรมการก็จับเรื่องกันไม่ต้องมาก แต่ว่าให้เกิดมรรคเกิดผลนะครับ -----

แต่ยอมรับว่าได้ฟังท่าน สนช. ดอกเตอร์บวรศักดิ์แล้วนี่ก็เห็นด้วยนะครับ แต่นั่นผมก็จะ
แปรญัตติของผมเพิ่มสักนิดหนึ่งนะครับ คือกรรมการเสนา มา ๒๖ นะครับ
ท่านอาจารย์บวรศักดิ์ก็เหลือ ๒๐ ไปควรวรรวมบางกรรมการซึ่งก็ดูเท่า ผมเห็นด้วยนะครับ
อย่างเช่นว่า ตำรวจ ยุติธรรม สิทธิมนุษยชนอย่างนี้นะครับ จะได้ครบเครื่องไปเลย
นี่ยกตัวอย่างนะครับ หรือการศึกษากับการกีฬาอะไรก็ว่ากันไป แต่ที่ผมยังค่อนข้างคิดใจ
นะครับ เหมือนที่ท่านพินิจ ท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้ได้อภิปรายไปแล้วก็คือเรื่องของ
คุ้มครองผู้บริโภค ในฐานะส่วนตัวเห็นว่าน่าจะจะได้แยกส่วนมาต่างหากไม่ควรไปควรวรรวมกับ
กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเป็นเรื่องของ การซื้อขาย เรื่องของการส่งออก คุณแลธุรกิจ เศรษฐกิจ
ทำนองนั้น แล้วรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ท่านผู้มีเกียรติก็คงจะรับทราบกันชัดเจนว่า
มาตรา ๕๗ แถว ๆ นั้นก็ได้ให้ความสำคัญถึงการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีการตั้งองค์กรขึ้นมา
นะครับ เพียงแต่ว่าวุฒิสภาที่ผ่านมาไม่ได้เดินเครื่องตรงนี้ รัฐบาลที่ผ่านมาไม่ค่อยได้
เหลียวแลนะครับ ดังนั้นความเห็นส่วนตัวก็คืออยากจะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ดังนั้นถ้ากรรมการสามัญจะมา ๒๖ บวก ๓ นี้ ท่านอาจารย์บวรศักดิ์เหลือ ๒๐ นี้
ของสำราญของกระผมก็คือ ๒๑ ครับ ให้ยังคงกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คือแปรญัตติ
จากอาจารย์บวรศักดิ์อีกทีหนึ่งนะครับ อันนี้ก็เป็นภาพกว้าง ๆ นะครับ

สุดท้ายจริง ๆ ก็คือเรื่องที่พลเอก สุรินทร์ พิภพทอง ท่านอภิปรายนะครับ
ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งครับ เรื่องของการทับซ้อนการทำหน้าที่ของ
กรรมการ ก็มีอยู่บางข้อซึ่งได้พยายามเขียน ผมพยายามมองภาพรวมว่า คือที่ผ่านมานี้
จะมีภาพลักษณ์ไม่ค่อยดีต่อสภา ไม่ว่าจะวุฒิสภาหรือว่าสภาผู้แทนฯ ก็ตามนะครับ คือ
ข้าราชการนี้ เรื่องหนึ่งจะต้องวิ่งรอกชี้แจงกัน ๕ กรรมการ มีหน้าเข้าไปสภากลางแล้วไป
สภาสูงอีกนะครับ เป็นภาพที่สื่อมวลชนก็โจมตี เป็นภาพที่เรามองไปก็ไม่ใช่สบายใจสงสาร
ข้าราชการก็สงสาร ดังนั้นนี่ก็อยากจะเรียนถามกรรมการที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้นะครับว่า
ตรงนี้เรามีเส้นแบ่งหรือมีข้อบังคับฯ ข้อไหนนะครับที่เราสามารถที่จะควบคุมหรือสร้าง
ภาพลักษณ์ใหม่ ๆ ตรงนี้ได้บ้าง ไม่อย่างนั้นก็จะเกิดภาพเดิม ๆ ขึ้นมาอีกถึงแม้เวลาปีเดียว
คุณสั้นนะครับ แต่กระทำผิดแค่ ๒ – ๓ ครั้ง มันก็เสียหายทั้งปีนะครับ อันนี้ก็กราบเรียน
ต่อท่านประธานฯ ไปยังกรรมการด้วย กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายกฤษฎา หิรัญกิจ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม กฤษฎา หิรัญกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในหลักการกระผมก็เห็นด้วยว่า สมาชิกควรจะเป็น กรรมการคนละหนึ่งชุดนะครับ แล้วก็ถ้าพูดถึงจำนวนคณะกรรมการก็คงจะยึดหลัก สัดส่วนของสมาชิกฯ ในแต่ละคณะ ซึ่งก็เห็นว่าอย่างน้อยที่สุดสัก ๑๒ คน ก็น่าจะเป็นเรื่อง ที่ดีก็คงตกอย่างที่ท่านสมาชิกฯ บางท่านเสนอว่าเป็น ๒๐ คณะ อย่างน้อยมีกรรมการ มาประชุมสัก ๗ คน ลงมติกันครั้งหนึ่งก็ ๔ เสียง ซึ่งผมคิดว่าต่ำกว่านี้ก็ดูไม่ค่อยจะสวยงาม เท่าไรนะครับ -----

- ๓๘/๑

อย่างไรก็ตามในเรื่องของหน้าที่ของคณะกรรมการการสามัญก็เห็นว่าน่าจะพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติได้ด้วยนะครับ ด้วยเหตุผลว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ ผมคิดว่าในรัฐธรรมนูญได้ระบุชัดเจนว่ามีการคัดสรรเป็นอย่างดีมาจากผู้มีความชำนาญ ในสาขาอาชีพต่าง ๆ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในบางร่างพระราชบัญญัติอาจจะมีการเสนอขอ แก้ไขในบางเรื่องที่เป็นเรื่องเล็กน้อยไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปตั้งคณะกรรมการ วิสามัญให้เสียเวลานะครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็อยากจะเพิ่มเติมอำนาจของ คณะกรรมการสามัญว่าควรมีอำนาจหน้าที่ที่จะดูแลในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติ ได้ด้วยนะครับ ซึ่งอย่างที่ทราบเรียบร้อยแล้วสมาชิกฯ แต่ละท่านน่าที่จะมีความรู้ ความสามารถเป็นอย่างดีอยู่แล้วตามภารกิจที่ได้รับคัดสรรมา สำหรับในเรื่องส่วนตัวที่ กระทบผมมีความถนัดทางด้านการท่องเที่ยวก็เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการท่องเที่ยวไม่ควรจะอยู่ รวมกับการกีฬาเนื่องจากเป็นเรื่องคนละเรื่อง การท่องเที่ยวเป็นเรื่องสายเศรษฐกิจ การกีฬา เป็นเรื่องทางด้านภาคสังคมเป็นหลัก เพราะฉะนั้นถ้ามีท่านสมาชิกฯ เสนอว่าการท่องเที่ยว น่าจะไปรวมกับสายเศรษฐกิจอื่นกระทบกลับสนับสนุนมากกว่าการเสนอของ คณะกรรมการสามัญที่ให้ไปอยู่รวมกับการกีฬา เพราะฉะนั้นถ้าอยากจะไปอยู่ร่วมกับ ฝ่ายการอุตสาหกรรมซึ่งเป็นฝ่ายผลิตด้วยกัน สายเศรษฐกิจด้วยกัน กระทบกลับมี ความสนับสนุนและเห็นด้วยมากกว่าครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์บวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

กระผม บวรศักดิ์ ในฐานะกรรมการครับ ขอกราบเรียนรบกวนเวลาท่านประธานฯ และ สภาเพียงสั้น ๆ ครับ บังเอิญมีคนเอ่ยชื่อผมหลายท่านนะครับ ผมคิดว่าในเวลาพิเศษที่เรา เข้ามา ๔ เหตุ ความจริงปีหนึ่งเวลาน้อยมาก แล้วท่านสมาชิกฯ ผู้ใหญ่ในนี้คือ ท่านประสงค์ สุ่นศิริ ท่านก็ได้อภิปรายว่าภารกิจหลักของรัฐบาลและ สนช. ที่ควรจะต้องทำ ก็คือ ๔ เหตุ อันก่อให้เกิดสภาแห่งนี้และคณะรัฐมนตรีที่มาจากแต่งตั้ง นอกจาก ๔ เหตุ นั้นแล้วก็ต้องมีเหตุเรื่องภาคใต้ซึ่งก็มีความสำคัญไม่แพ้กันแล้วก็มียุติที่เสนอ กรรมการวิสามัญรออยู่แล้ว

LIRT

อีกประการหนึ่งก็คือภารกิจที่จะต้องชำระสะสางกฎหมายที่ค้างค้างอยู่เป็นอันมากในยุคที่มีสภาเลือกตั้ง ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในสมัยสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อปี ๒๕๓๔ นั้น ระยะเวลาที่ ๑ ปีเหมือนกันครับ สถิติกฎหมายที่เข้าสู่การพิจารณาของสภาแห่งนี้ไม่นับรวมกฎหมายเวนคืน กฎหมายแบบทั้งหลายซึ่งไม่ได้ดูเนื้อหาอันจริงจัง เอาเฉพาะกฎหมายที่เป็นสาระนั้น ๒๔๐ ฉบับครับ ๒๔๐ ฉบับนี้รัฐบาลขอตั้งเป็นกรรมาธิการวิสามัญเกือบทั้งหมด นั่นก็หมายความว่าท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายต้องแบ่งกำลังกันไปทำกฎหมายเหล่านี้ให้สำเร็จลุล่วงไปโดยเร็ว ซึ่งก็หมายความว่าเวลาของท่านจะต้องถูกบั่นทอนลงมาจากการปฏิบัติหน้าที่กรรมาธิการสามัญ แล้วถามว่าหน้าที่กรรมาธิการสามัญที่ฝรั่งเขาเรียกว่า สแตนดิ้งคอมมิตี (Standing committee) จะเหลืออะไร ก็กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพผ่านไปยังคณะกรรมาธิการว่าจากประสบการณ์ของสภาหลาย ๆ สภานั้น คณะกรรมาธิการสามัญประจำสภานั้นจะทำหน้าที่ศึกษาและก็สอบสวนเรื่องต่าง ๆ ศึกษาคือเมื่อกรรมาธิการเห็นว่าเรื่องไหนที่อยู่ในขอบเขตกรรมาธิการน่าสนใจก็หยิบมาศึกษา อาจจะมีการให้ผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความเห็นแล้วก็ทำรายงานเสนอสภา

กลับอีกประการหนึ่งคือการสอบสวน สอบสวนส่วนใหญ่ที่ผ่านมานในอดีตนั้นก็คือเวลาที่ปรากฏข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ฮือฮาถึงเรื่องนั้น เรื่องนี้ ก็หยิบขึ้นมาสอบสวนกัน เชิญเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ ตำรวจทั้งหลายแหล่มาชี้แจง แต่ทางปฏิบัติที่ผ่านมาก็คือเมื่อสอบสวนกันนั้นเหล็กมันยังร้อนก็ดูรู้สึกอึดใจ ขมขมมันกัน แล้วก็ขมขมมันกันหลายกรรมาธิการทีเดียว เรื่องเดียวกันพอคาบเกี่ยวกันหลายกรรมาธิการก็เชิญกันทั้งสิ้น ๔ – ๕ กรรมาธิการเป็นเหตุให้ข้าราชการทั้งหลายไม่เป็นอันจะทำอะไรนอกจากมาชี้แจงกรรมาธิการเรื่องเดียวกันนะครับ ๔ – ๕ คณะ-----

เพราะฉะนั้นเมื่อคุณอย่างนี้แล้ว ท่านประธานฯ ครับ การยังมีกรรมาธิการมากก็จะมีปัญหา มาก แล้วก็จะไปบั่นทอนการปฏิบัติหน้าที่ของท่านสมาชิกฯ ในฐานะกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อเป็นดังนี้ กระผมคิดว่าถ้าเป็นไปได้นี่นะครับ เราไปใช้กลไกในการที่จะให้กรรมาธิการ สามัญนี้ศึกษาเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของท่าน แล้วก็ทำในสิ่งท่านสมาชิกฯ บางท่านเสนอ ซึ่งในสภาแต่งตั้งอื่นไม่มีอำนาจทำ นั่นก็คือท่านต้องการผลักดันกฎหมายอะไรก็ศึกษา กฎหมายนั้นเสีย ยกร่างขึ้นมา แล้วก็มาหาสมาชิกฯ ๒๕ คนเซ็นชื่อ เ็นกฎหมายนั้นเข้าสภา นั่นก็ทางหนึ่ง อีกทางหนึ่งก็คือว่าเรื่องไหนที่เป็นเรื่องสำคัญ อย่างที่ท่านสมาชิกฯ บางท่าน ท่านสุรินทร์อภิปราย ขอประทานโทษที่เอ่ยนามนะครับ เรื่องที่ดิน จะไปฝากกรรมาธิการ การปกครอง ซึ่งมีเรื่องร้อยแปดพันเก้าประการดูก็เห็นจะไม่สำเร็จก็ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ขึ้นมา แล้วท่านจะเชิญใครมาเป็นกรรมาธิการด้วยจะเสนออะไรก็ได้ ด้วยเหตุดังกล่าว ที่กราบเรียนมาทั้งหมดนี้นะครับ กระผมจึงเห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ หลายท่าน ท่านประธานฯ ครับว่ากรรมาธิการสามัญนั้นควรจะดำรงตำแหน่งได้เพียงท่านละ ๑ ชุด เพราะทางปฏิบัติที่ผ่านมาตอนแรกนะครับมีความขยันขันแข็งกระตือรือร้น แต่พอเรียก ประชุมกรรมาธิการเข้าจริง ๆ ในสภาพสภาแต่งตั้งปัญหาน้อยหน่อย แต่ในสภาพสภา เลือกตั้งนั้นท่านสมาชิกฯ บางท่านที่นั่งอยู่ข้างบนนั้นก็เป็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน ก็คงจะทราบดีว่ากรรมาธิการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรหรือประจำวุฒิสภานั้น หลายครั้งที่เดี๋ยวมที่สมาชิกฯ ที่เป็นกรรมาธิการมาเซ็นชื่อแล้วก็ไปมีภารกิจอื่น แล้วอาศัย นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการนั่งกันอยู่ให้ดูเต็มที่ ผลสุดท้ายก็มีปัญหาให้คนข้างนอก เขาเอาไปพูดกันได้ ด้วยเหตุดังนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผมคิดว่าเวลานี้งานยังน้อย แต่ผมเชื่อว่างานไม่น้อยแน่ครับ เมื่อรัฐบาลตั้งหลักคิด กฎหมายทั้งหลายที่ผ่านเข้ามาในสภา แห่งนี้จะทำให้ท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายไม่มีเวลาว่าง จึงควรคงหลักการให้ดำรงตำแหน่ง กรรมาธิการไว้เพียงคณะเดียวครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมาธิการครับ

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ขอภัยที่จะ รบกวนเวลาท่านประธานฯ ตรงนี้นะครับ ขอกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่าตอนที่

LIRT

คณะกรรมการยกร่างข้อบังคับฯ พิจารณาข้อบังคับฯ นั้น การพิจารณาในหมวด ๔ ว่าด้วย
กรรมการเป็นหมวดที่ยากที่สุด ในขณะที่หมวดอื่น ๆ สามารถพิจารณาได้เสร็จภายใน
๑ วัน หมวด ๔ นั้นต้องยกยอดไปในวันอื่น ๆ แล้วก็ใช้เวลาต่อเนื่องกันหลายวันมาก มิฉะนั้น
ข้อบังคับฯ นี้จะเสร็จไปนานแล้วนะครับ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าพอมาถึงหมวดกรรมการ
มีโจทย์หรือคำถามใหญ่ ๆ อยู่ ๔ ข้อ ซึ่งกรรมการตอบไม่ได้เลยซักข้อ

ข้อแรกก็คือว่าจะให้มีคณะกรรมการสามัญกี่คณะ ซึ่งเวลานี้ขงก็ออกมาว่า
เอา ๒๖ คณะ กรุณาอย่าไปเอาวิสามัญอีก ๓ คณะมาบวกให้ ๒๙ คณะยุ่งต่อไปเลยนะครับ
เอา ๒๖ คณะตรงนี้ก่อน เพราะสามัญแท้ ๆ

โจทย์ข้อที่ ๒ ก็คือว่าเมื่อรู้ว่ามีกี่คณะแล้วจะให้มีคณะอะไรบ้าง เวลานี้
ก็เจียรไนออกมาแล้วว่ามี ๒๖ คณะดังต่อไปนี้

โจทย์ข้อที่ ๓ ก็คือว่า แล้วจะให้มีคณะกรรมการคณะละกี่คน ก็ตุ๊กตา
ออกมาว่า ๗ ถึง ๑๓ แล้วโจทย์ข้อที่ ๔ ข้อสุดท้ายก็คือว่าสมาชิกฯ แต่ละคนจะให้เป็น
กรรมการได้คนละกี่คณะ ซึ่งโจทย์ก็ออกมาบอกว่าให้เป็นได้คนละ ๑ คณะ ยกเว้นคณะ
ที่ไม่มีผู้ใดปรารถนาจะเป็นเลยคือคณะที่ ๒๖ กรรมการติดตามมติสภาและตรวจรายงาน
การประชุม รวมทั้งทำเรื่องเปิดเผยการประชุมลับด้วย สมัยก่อนเปิดเผยการประชุมลับนี้
อีกคณะหนึ่งนะครับ ตรวจรายงานการประชุมนี้อีกคณะหนึ่ง ติดตามมติสภาอีกคณะหนึ่ง
เวลานี้เขาก็ยุบรวมเป็นคณะเดียว แล้วก็หวังว่าถ้าใคร ไปอยู่ในคณะกรรมการนี้
ซึ่งท่านกรรมการ พลเอก ปรีชา ท่านบอกว่าเขาเรียกว่ากรรมการอ่านไทย คือมีหน้าที่
อ่านหนังสือ แล้วก็เซ็นเซอร์ (Censor) คำพูดของสมาชิกฯ ที่อภิปรายกัน ไปเมื่อ ๓ เดือนก่อน
รวมแล้วก็ ๒๖ คณะ คณะที่ ๒๖ นั้นอาจจะให้เป็นได้เกินกว่า ๑ คณะ-----

ก็ได้คำตอบมาตรงนี้เป็นตุ๊กตา แล้วคณะกรรมการก็ไม่ได้คิดยึดเลยครับว่าสุดท้ายจะเอาอย่างไร เพราะว่าในกรรมการก็เห็นกันคนละอย่าง ๆ ทั้งนั้น แล้วก็เชื่อว่าพอโยนเข้ามาในเวทีแห่งนี้ที่ประชุมก็จะเห็นแตกต่างกันไป เพราะว่ามันค่อนข้างจะแล้วแต่เหตุผลแล้วแต่อัธยาศัย แล้วแต่ประสบการณ์ของแต่ละคน ก็สมจริง ๆ ที่พระพุทธเจ้าท่านบอกว่าพอมาถึงเรื่องอย่างนั้นต้องใช้หลักนาถาภิภูฏิกะ นานยิสสติกะ คือจะให้คนทั้งหลายเห็นตรงกันไปหมดนั้นเห็นจะทำไม่ได้ หวังว่าคงจะพุดถูก ท่านกรรมการเสถียรพงษ์ไม่ทราบอยู่หรือเปล่าครับ คณะกรรมการได้หารือกันเมื่อสักครู່ท่านประธานฯ ครับ ก็คิดว่า ๒๖ นั้น คงจะมากไปจริง ๆ แต่เหตุที่มากมันมีที่มา ขอกราบเรียนก่อน แต่ไม่ได้คิดไม่ได้ยึดครับ เพราะเดี๋ยวจะเสนอเสียเองเลยจะให้ลดละ มันมีที่มาว่าเริ่มต้นวิชุดปัญหาแล้วให้กรรมาธิการร่างข้อบังคับฯ ผ่านไปโดยรวดเร็วเอากระทรวงเป็นตัวตั้งเสียก่อน แล้วจะมาตัด มาลด มาเพิ่ม ก็ค่อยมาว่ากันในเวทีใหญ่ กระทรวงมี ๒๐ เอาสำนักนายกฯ ออกเสีย ๑ เหลือ ๑๙ เพราะฉะนั้น ๑๙ กรรมการคงอยู่ก่อน แล้วก็บวกคณะที่ ๒๐ เข้าไป ก็คือคณะกรรมการตำรวจซึ่งคิดว่าควรจะแยกออกมา คณะกรรมการชุดที่ ๒๑ ก็คือคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะที่ ๒๒ ก็คือคณะกรรมการติดตามงบประมาณต่อไปก็คือคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม คณะกรรมการการมีส่วนร่วมและคณะกรรมการองค์กรอิสระ ก็ได้ออกมาเป็น ๒๖ แต่แม้กระนั้นก็มองเห็นความซ้ำซ้อนกันอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อสักครู่ที่ท่านกรรมการบรรศักดิ์เสนอให้ยุบรวมเสีย นั้น แล้วดูที่ประชุมจะเห็นไปในแนวทางนั้น เพียงแต่การรมนั้นอาจจะยังแตกต่างกันอยู่ ในส่วนของกรรมการขออนุญาตเสนอจะครับว่าน่าจะเป็นไปได้ในการรวมแต่คงจะไม่ลดลงมาเหลือ ๒๐ จะเป็นไปได้ไหมที่จะเหลือสัก ๒๒ คณะกรรมการซึ่งจะขอกราบเรียนดังต่อไปนี้ครับว่าจะอะไรบ้างที่พอจะรวมกันไปได้ตุ๊กตาตัวแรกก็คือคณะกรรมการติดตามงบประมาณ ติดตามมติสภา แล้วก็ตรวจรายงานการประชุม คือชุดที่ ๒๕, ๒๖ นั้น มีเหตุผลอย่างที่ท่านกรรมการบรรศักดิ์ว่า ว่าในรอบปีงบประมาณคงไม่มีเรื่องให้ติดตามนัก ยุบรวมกันเสียเป็นกรรมการเดียว ตรงนี้ก็อาจจะทำให้มีคนสนใจที่จะมาอยู่ในกรรมการนี้มากขึ้น บัดนี้เหลือ ๒๕ คณะกรรมการแล้ว นะครับต่อไปก็คือคณะกรรมการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ การก

บางส่วนนั้นน่าจะไปอยู่กับคณะกรรมการแรงงานได้ และอีกบางส่วนไปอยู่กับ
คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชนได้ ก็สลายไปอีก ๑ ในคณะกรรมการชุดที่ ๑๒ บัดนี้
ที่เหลือ ๒๔ คณะกรรมการแล้วนะครับ คณะกรรมการชุดที่ ๕ คือเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารน่าจะไปรวมกับคณะกรรมการชุดที่ ๑๗ คือวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีได้แล้วก็ตั้งชื่อเสียอย่างที่ท่านกรรมการบรรษัทค้ำเสนอที่จะลงมาเหลือ
๒๓ คณะกรรมการ แล้วก็อีกชุดหนึ่งคือคณะกรรมการชุดที่ ๘ การท่องเที่ยวและกีฬา
น่าจะเอาส่วนของการท่องเที่ยวไปรวมกับอุตสาหกรรมได้ เพราะเราก็เรียกกันอยู่ว่า
เป็นอุตสาหกรรมบริการชนิดหนึ่ง แต่เห็นจะเอาพาณิชย์ไปรวมกับอุตสาหกรรมนั้น
น่าจะยากเพราะเป็นกิจการใหญ่ทั้งคู่ และขณะเดียวกันในพาณิชย์ยังมีส่วนที่ไปเกี่ยวพันกับ
เรื่องของการเจรจาเอฟทีเอ (FTA) ซึ่งหลายคนคิดใจ และมีเรื่องประกันภัย แล้วก็อื่น ๆ
ที่พ่วงเข้าไปอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นอุตสาหกรรมก็หนัก ถ้าเอาพาณิชย์ลงไปก็หนัก แต่ถ้าหาก
แยกเอาการท่องเที่ยวออกจากชุดที่ ๘ ไปอยู่กับอุตสาหกรรมก็พอจะไปได้ ในขณะที่เอากีฬา
ไปอยู่กับกรรมการการศึกษา ก็จะเป็นการศึกษาและกีฬาหรืออะไรก็สุดแท้แต่จะครับ
หรือจะเรียกให้เท่าเป็นการศึกษาและนันทนาการ หรืออะไรก็ว่ากันไป บัดนี้ก็ลดเหลือ ๒๒
ถามว่าแล้วทำไมจึงไม่ยุบกรรมการชุดที่ ๖ คือคณะกรรมการการตำรวจ เรื่องนี้ก็ปรากฏ
ว่ามีการพูดคุยกันในคณะกรรมการร่างข้อบังคับฯ ว่าความจริงสมัยก่อนกรรมการการ
ตำรวจนั้นเขาเคยอยู่กับกรรมการการปกครอง และวันนี้ถ้าหากจะเอาไปอยู่กับความมั่นคง
ก็น่าจะไปได้ จนแม้แต่จะเอาไปอยู่กับยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนอย่างที่กรรมการ
บรรษัทค้ำก็เห็นว่าน่าจะไปได้ แต่เนื่องจากมีกรรมการผู้ใหญ่ในคณะได้เสนอว่า เมื่อก่อนนั้น
ความจำเป็นที่จะตั้งกรรมการการตำรวจอาจจะน้อย แต่ ๑ ปีนี้มีความจำเป็นมาก
เพราะเหตุว่าเป็นวงรอบที่จะต้องพิจารณาโครงสร้างของตำรวจว่าจะอยู่ที่ไหน อย่างไร
เพราะรัฐบาลเองก็มีนโยบาย วันก่อนท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้มาแถลงกลางที่ประชุมนี้
ในวันแถลงนโยบายว่าจะต้องพิจารณาเรื่องโครงสร้าง รวมทั้งเรื่องที่จะให้มีตำรวจไปอยู่
กับท้องถิ่นหรือไม่ก็เป็นประเด็นที่ต้องพูดคุย เฉพาะมติตรงนี้ก็จะต้องเป็นมติเรื่องการ
ปกครองหรือโครงสร้างการปฏิรูประบบราชการ ขณะเดียวกันในบรรดาเรื่องที่มี
การร้องเรียนนั้นการร้องเรียนเกี่ยวกับตำรวจจะมีมากที่สุด เพราะฉะนั้นกรรมการ

การตำรวจอาจจะต้องตรวจสอบเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับตำรวจ ในขณะที่ตำรวจเองก็มีเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาเข้ามาด้วย เรื่องของ ทชค. แล้วก็เรื่องของการข่าว การรักษาความสงบทั้งหมดนี้จึงอาจจะต้องทำให้กรรมการตำรวจดำรงอยู่เพื่อทำภารกิจหลาย ๆ อย่างอย่างที่ว่านั้น นี่เป็นตุ๊กตาที่เสนอว่าทำไมถึงอยู่ ส่วนคุ้มครองผู้บริโภคนั้นเมื่อก่อนเคยมีบ้างและเคยไม่มีบ้างสลับกันมา แต่เนื่องจากว่ามีท่านสมาชิกฯ ได้เคยเสนอแปรญัตติเอาไว้และกรรมการเห็นด้วย เพราะเหตุว่าได้มองว่าเรื่องคุ้มครองผู้บริโภคนั้นมีหลายมิติ -----

ถ้ามองในอันดับแรกเห็นมติเรื่องการพาณิชย์ที่จะไปอยู่กับคณะกรรมการการพาณิชย์ แต่พอมองลึกลงไปการคุ้มครองผู้บริโภควันนี้เป็นการคุ้มครองโดยเรื่องของผู้บริโภคสื่อ ซึ่งก็อาจจะไปพันกับคณะกรรมการการปกครองหรือดีไม่ดีก็สิทธิมนุษยชน มีเรื่องเกี่ยวกับยาซึ่งก็อาจจะไปพันกับคณะกรรมการสาธารณสุข มีเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยุ โทรเลข โทรศัพท์ทั้งหลายแหล่ ซึ่งอาจจะไปพันกับคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ แล้วก็ยังจะมีมติที่เกี่ยวข้องพันกับเรื่องของการเงิน การคลัง และมีพระราชบัญญัติที่ออกมาใหม่ที่ทำให้สำนักงานคณะกรรมการผู้บริโภคนั้นเป็นฝ่ายเลขานุการของเรื่องอีกหลายเรื่อง โดยเฉพาะ ซึ่งไม่ได้อยู่ในอาณาบริเวณของกระทรวงพาณิชย์ ตรงนี้ก็เลยคิดว่าอาจจะต้องคงไว้เพื่อที่จะทำหน้าที่รับเรื่องในส่วนของการคุ้มครองผู้บริโภค จากสภาพทั้งหมดนี้ก็คิดว่าจาก ๒๖ คณะนั้น คงจะเหลือ ๒๒ คณะได้ และก็ที่เหลือควรรวม ส่วนเปลี่ยนชื่ออย่างไรนั้นก็สุดแท้แต่ อันนี้เป็นตุ๊กตาที่ขอประทานกราบเรียนเสนอแนะครับ ถ้าสมมุติว่าคงได้ ๒๒ คณะกรรมการ สมาชิกๆ เรามี ๒๔๒ คน หากันก็ออกมาได้ ๑๑ คน ในข้อแม้ว่าทุกคนเป็นกรรมการ ซึ่งก็คงเป็นกรรมการคนละ ๑ คณะ ถ้าหากว่า ๑๑ คน ตรงนี้ก็อาจจะเป็นไปได้ครับว่าองค์กรประชุมก็คือ อย่างน้อยก็อาจจะเป็น ๕ คน อย่างที่คุณหญิงนันทกา ขอภัยที่เอ่ยนามเสนอ และองค์กรประชุมก็อาจจะเป็น ๕ คน ความจริงของเดิมที่กรรมการร่างเสนอมารวมองค์กรประชุม ๔ คน เปลี่ยนใหม่ก็คือเพิ่มมาอีก ๑ คนเป็น ๕ คน ก็ไม่ได้มากไม่น้อยอะไรเพิ่มขึ้น แต่ก็อาจจะดูดีขึ้นเท่านั้นเอง ฉะนั้นก็ขอประทานกราบเรียนทั้งหมดมาเป็นตุ๊กตา แต่แม้กระนั้นก็ยินดีที่จะเปลี่ยนแปลงตามข้อเสนอของท่านกรรมการเต็มสภาคครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในเบื้องต้นข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงของกรรมการพอรับได้ก่อนหรือเปล่า แล้วส่วนที่จะยุบไปมากกว่านั้นค่อยว่ากันอีกที มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ ที่ข้อเสนอของกรรมการ เจริญคุณมนัสครับ

นายมนัส โกศล : ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ กระผม มนัส โกศล นะครับ ด้วยความเคารพท่านประธานฯ นะครับ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ประเด็นที่ผมนำเสนอไว้ข้อ ๗๑ วรรคสอง ผมขออนุญาต

ท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมาธิการยกร่างข้อบังคับฯ ของเดิมเขียนว่าคณะกรรมการ
สามัญประจำสภาแต่ละคณะประกอบด้วยกรรมาธิการจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกิน
สิบสามคน และให้มีจำนวนยี่สิบหกคณะ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ยกเหตุผลในข้อ ๕๓ ในเรื่องฟื้นสภาพในการพ้นจากตำแหน่งกรรมาธิการนะครับ
(๑) อายุของสภาสิ้นสุดลง (๒) ตาย (๓) ลาออก (๔) มีการตั้งคณะกรรมการแทน
คณะเดิมตามข้อบังคับฯ ข้อ ๕๒ (๕) สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง ด้วยความเคารพ
ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนด้วยเหตุผลว่า ถ้าคณะกรรมการยังคงไว้
กรรมาธิการไม่น้อยกว่า ๗ ท่าน แต่ไม่เกิน ๑๓ คน ผมยกตัวอย่างข้อ ๕๓ ว่า ถ้าเกิดมีการ
ลาออกเหลือ ๖ ท่าน จะมีการพ้นจากตำแหน่งใหม่ ดังนั้น ผมจึงขออนุญาตตัดข้อความ
ถ้าเป็นไปได้ขอให้คงไว้เฉพาะในส่วนให้คณะกรรมการสามัญประจำสภาแต่ละคณะ
ประกอบด้วยกรรมาธิการจำนวนไม่เกิน ๑๓ ท่าน แค่นี้ก็น่าจะพอแล้วครับ เพราะว่า
ในข้อบังคับแต่ละร่างที่ผมดูจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนฯ ปี ๒๕๔๔ นะครับ จะเป็น
สมาชิกสภานิติบัญญัติปี ๒๕๓๔ ก็ไม่ได้ลงว่าท่านะครับ ไม่น้อยนะครับ มีแต่ไม่เกิน
แค่นั้นเองนะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณมนัสครับ ที่ถามเมื่อสักครู่นี้ ถามว่า
เฉพาะส่วนที่กรรมาธิการเขาขอลดลงมาเหลือ ๒๒ คณะนี้ ส่วนที่เขาลดนี้พอรับได้แล้ว
หรือยัง ถ้ารับได้เราจะได้อีกต่อไปว่าสมาชิกฯ ต้องการให้ยุบคณะอะไรอีก แล้วส่วนการ
แปรญัตติเรื่องอื่นเดี๋ยวก่อนว่ากันอีกทีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมไม่มีใครขัดข้อง
ใช่ไหมครับ เชิญคุณฉลองภพครับ

นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์ จริง ๆ ถ้าหากว่าดูในวรรคก่อนสุดท้ายของข้อนี้ก็ได้เขียนไว้ชัดเจนบอกว่าหากมีความจำเป็นสภาจะตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภาเพิ่มขึ้นหรือลดจำนวนคณะกรรมการลงเมื่อใดก็ได้ เพราะฉะนั้น โครงสร้างของกรรมการนี้ถือว่ามีความยืดหยุ่นพอสมควร ถ้าหากมีความจำเป็นก็อาจจะปรับลดลงหรือเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วในมาตรานี้ก็น่าจะเพียงแต่ระบุว่าจะมีกรรมการได้ไม่เกินกี่คณะก็ว่าไป ถ้าเพื่อจะเขียนว่า ๒๒ เหมาะสม ก็เขียนเป็น ๒๒ แล้วก็กรรมการที่มีการกำหนดรายละเอียดลงไปว่าจะเป็นอะไร จริง ๆ ก็คือเป็นการกำหนดในขั้นต้นใช่ไหมครับ เพราะว่าในอนาคตถ้าหากว่ามีความจำเป็นก็อาจจะมีการปรับเปลี่ยนได้ เพราะผมเองก็ยังไม่แน่ใจว่าทำไมเมื่อเรากร่างข้อบังคับการประชุมจำเป็นจะต้องกำหนดโครงสร้างค่อนข้างชัดเจนลงไป แต่ถ้าหากว่าทำอย่างนี้ในอดีตก็คงไม่เป็นไร เพราะอันนี้ผมถือว่าไม่ได้เป็นการที่ว่าเมื่อมีโครงสร้างนี้แล้วจะปรับเปลี่ยนไม่ได้เลย เนื่องจากที่ผมเรียนแล้วก็ถือว่ามิวรรคก่อนสุดท้ายที่ให้ความยืดหยุ่นพอสมควรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณ โศทมยังขัดข้องอยู่หรือเปล่าครับ ไม่ขัดข้องนะครับ ถ้าอย่างนั้นก็ถือเป็นที่ยุติก่อนเบื้องต้นว่าจะเหลือ ๒๒ คณะ ท่านอาจารย์วรศักดิ์ยังติดใจคณะอะไรอีกไหม เชิญครับ

นายวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วยังมีมากคณะ โอกาสที่จะมีปัญหาทับซ้อนกันเรื่องอำนาจหน้าที่แล้วจะต้องไปสอบสวนเรื่องเดียวกันยังมีมาก เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า กระผมก็พร้อมที่จะรับฟังความเห็นกรรมการนะครับ แต่อยากกราบเรียนว่าอย่างคณะกรรมการการตำรวจกระผมคิดว่าควรไปอยู่กับการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนจริง ๆ ครับ เพราะเหตุว่าคณะกรรมการตรงนั้นจะได้ดูภาพตำรวจทั้งเชิงโครงสร้างและเชิงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่กระทบกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพราะถ้าไม่รวมกันพอเกิดเรื่องที่เกี่ยวข้องตำรวจ กระผมเชื่อว่าประชาชนจะไปร้อง ๒ กรรมการทันทีไปตำรวจ ๑ ไปยุติธรรม ๑ และทั้ง ๒ กรรมการก็จะทำงานในเรื่องเดียวกันนี้ เพราะฉะนั้น

ตรงนี้ถ้าจะขอความกรุณาท่านกรรมาธิการรวมกันเสีย แล้วก็คุ้มครองผู้บริโภครู้เห็นเป็น
เรื่องสำคัญกระผมก็ไม่ตั้งใจครับ จะเป็นอีก ๑ คณะก็ได้ รวมแล้วก็จะเหลือ ๒๑ คณะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมติจาก
ที่ประชุมนะครับว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแยกคณะกรรมการการตำรวจเป็นอิสระ
เป็น ๑ คณะกรรมาธิการ หรือเห็นว่าควรจะไปรวมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและ
การยุติธรรม มีอะไรครับ เชิญครับ

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ครับ กระผม นายโคทม อาริยา
นะครับ กระผมคิดว่าคณะกรรมการการตำรวจอาจจะไปยุบรวมกับคณะกรรมการ
อื่นได้แต่กระผมมีความเห็นว่าถ้าไปรวมกับคณะกรรมการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
ก็ดีไปอย่างหนึ่ง ก็คืออาจจะเป็นคนละขั้วคนละมุมมอง เป็นวิธีหนึ่งที่จะทำงานร่วมกัน แต่ถ้า
ไปรวมกับคณะกรรมการการปกครองก็อาจจะเป็นอีกมุมมองหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นมุมมอง
คล้าย ๆ กัน และความจริงน่าที่จะมีการแบ่งอำนาจการสอบสวนจากตำรวจไปสู่ฝ่ายปกครอง
มากขึ้นหรือไม่ ก็จะมี ๒ ทางเลือกแบบนี้ครับ อาจจะถามก่อนหรือไม่ ท่านประธานฯ
ครับว่าจะให้ยืนอยู่ ถ้ายืนอยู่ประเด็นที่ ๒ ก็ตกไป แต่ถ้ายังจะไปรวมกับคณะอื่นอาจจะ
เรียนถามว่าจะไปรวมกับคณะใดครับ ท่านประธานฯ ขอกราบเรียนเสนอเป็นความเห็น
ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หมายความว่าคุณโคทมจะเสนอ
แปรญัตติให้ไปรวมกับกรรมการการปกครองอย่างนั้นใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นผมจะ
ถามว่าใครเห็นควรคงกรรมาธิการการตำรวจไว้กับควรแก้ไขนะครับ ถ้าท่านเห็นว่า
ควรคงกรรมาธิการการตำรวจไว้กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือ ๒๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไข
กรุณา ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือ ๘๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอามือลงได้ครับ เห็นควรคง
กรรมวิธีการตำรวจไว้ ๒๕ เสียง ควรแก้ไข ๘๐ เสียงนะครับ เพราะฉะนั้นต่อไปผมจะถามมติ
ว่าจะเห็นควรไปรวมกับกรรมวิธีการการปกครองหรือการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
นะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรไปรวมกับกรรมวิธีการการปกครอง กรุณายกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นควร
ไปรวมกับกรรมวิธีการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน กรุณายกมือขึ้น
(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เสียงข้างมากแล้วนะครับ ก็เป็นอันว่า
รวมกับสิทธิมนุษยชนและการยุติธรรมส่วนอีกชุดหนึ่ง อาจารย์บรรศักดิ์ไม่คิดใจใช่ไหม
ครับ เรื่องคุ้มครองผู้บริโภค ไม่คิดใจนะครับ ก็เหลือ ๒๑ คณะ จำนวนในวาระสอง
กรรมวิธีการเอาเท่าเดิมหรือว่าจะแก้อย่างไร เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ เมื่อเป็นเช่นนี้
ขออนุญาตแก้เป็น ๕ - ๑๑ ครับ คือ ๑๓ จะเกิน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๕ คนไม่เกิน ๑๑ คนอย่างนั้นใช่ไหม
ครับ แล้วจะเพิ่มอำนาจในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติด้วยหรือเปล่า

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ มี ๓ จุด ที่ต้อง
ขอเติม ๑. ก็คืออำนาจหน้าที่ เติมพิจารณากฎหมายเข้าไปนะครับ จุดที่ ๒ เติมกรรมการ
แรงงานและสวัสดิการสังคม จุดที่ ๓ เติมอยู่ทำกิจการเด็กนะครับ เติมว่า และความมั่นคง
ของมนุษย์ แล้วก็ตัดในท้าย (๒๖) ในวาระสอง ตัดตั้งแต่ว่า เว้นแต่สมาชิกที่เป็นกรรมการ
ติดตามมติ อันนี้ต้องตัดทิ้งหมดเลยครับ เพราะว่าเป็นงบประมาณเป็นกรรมการใหญ่
ไปแล้ว ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณทวีครับ

LIART

นายทวิ สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ตอนนี้เรากำลัง
เรื่องขอชื่อกรรมการใช้ใหม่ครับ หมายถึงว่าจะมีการปรับ ผมจะได้เสนอได้ครับ
ถ้าเพื่ออย่างนั้น ในกรณีนี้คือในคณะกรรมการการปกครองนั้น เนื่องจากผมพิจารณาเห็น
ว่าในเรื่องของการบริหารท้องถิ่นยังไม่เห็นมีในคณะกรรมการชุดใดที่เข้าไปปรับผิชอบ
ดูแล เพราะฉะนั้นในตรงนี้ ในชื่อของคณะกรรมการการปกครอง ซึ่งเป็นชื่อที่ค่อนข้างจะ
โบราณนี่ครับ ก็อยากจะให้มีคำว่า และการบริหารกิจการท้องถิ่น เข้าไปด้วย เพื่อที่เรา
จะได้รวมในเรื่องของการปกครองทุกระดับเข้าไปด้วยกันครับ เพราะฉะนั้นใน
รายละเอียดก็จะมีว่าคณะกรรมการการปกครองและการบริหารกิจการท้องถิ่น มีอำนาจ
หน้าที่กระทำการพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหาร
ราชการแผ่นดิน การบริหารท้องถิ่น การพัฒนาระบบราชการ การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐ
รวมถึงการปกครองในรูปแบบพิเศษ เช่น กรุงเทพมหานครด้วยอย่างนี้ครับ นี่คือข้อความ
คร่าว ๆ ถ้าจะสละสลวยต่อไป ก็จะต้องดำเนินการต่อไป-----

ผมอยากจะเสนอไว้ในที่นี้ นอกจากนั้นในเรื่องของการที่เราจะมีคณะกรรมการ เมื่อกี้นี้รวมตำรวจเข้าไปในยุทธธรรมและสิทธิมนุษยชนจะมีชื่อคำว่า และกิจการตำรวจลงไปด้วยไหมครับ หรือว่าจะเป็นหัวน ๆ ตรงนั้นแล้วก็ไปขยายความอยู่ในคำอธิบายตรงนี้ขอกราบเรียนครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ อรรถพล สรสุชาติ กรรมการ ขออนุญาตท่านสมาชิกฯ กลับไปเรื่องจำนวนนัดหนึ่งนะครับ คือจริง ๆ แล้วผมเข้าใจว่าที่ข้อเสนอมีอยู่ว่า ๕ - ๑๓ คน แต่ขออนุญาตเรียนถึงข้อที่มันจะตามมาคือจำนวนกรรมการ ถ้าเผื่อไปกำหนดไว้ ๑๓ คน เวลาสมาชิกฯ แจ้งความจำนง ก็แปลว่าถ้าคณะไหนไม่เกิน ๑๓ คนไปตัดชื่อออกไม่ได้ถูกไหมครับ ขณะนี้ถ้าดูตามข้อบังคับฯ ต่อไปจะมีวิธีการเข้ามาเป็นกรรมการ คือถ้าเผื่อมีคนแสดงความจำนงเกินเท่าไรแล้วจะไปจับสลากออก ที่นี้ลองนึกถึงสภาพความเป็นจริงว่าถ้าเป็น ๕ - ๑๓ นี้ ถ้าเผื่อ ๑๓ มีอยู่เกินกว่าเอา ๑๐ คณะขึ้นไป ก็ ๑๓๐ กว่าเข้าไปแล้ว แล้วถ้าไปหาร ๕ ข้างล่างนี้อาจจะไม่ถึง ผมถามตรงนี้ก่อนในแง่ของข้อกำหนด ถ้าไม่อย่างนั้นอาจจะต้องไปมีข้อยกเว้นไว้ในสุดท้ายว่า ถ้าไม่อย่างนั้นก็ให้คณะทำงานไปพิจารณาวิธีการอื่นใด เพราะว่าถ้าเปิดไว้ ๑๓ ทั้งหมด อาจจะมีบางคณะไม่มีกรรมการไม่ถึง ๕ นะครับ แล้วก็ตั้งไม่ได้ แต่ ๑๓ คนก็ไม่เกิน เพราะว่าเอาเขาออกมาไม่ได้ เพราะฉะนั้นในจำนวนกรรมการที่เราบอกกันไว้ว่ามี ๒๐ กว่าคณะอาจจะตั้งไม่ได้ อย่างนั้นก็ได้อีกก็ขอเรียนเป็นข้อหารือในจำนวน ส่วนเรื่องของชื่อ ผมว่าหลังจากนี้ขอเรียนเสนอท่านประธานฯ ว่า ถ้าเราพิจารณาไปตามข้อว่าอันไหนที่ผ่านได้ก็ผ่านไป แล้วอันไหนที่จะยุบรวมแล้วมาจากที่กรรมการเสนอถ้ายังจะมีการแก้ไขก็จะได้ผ่านไปอย่างรวดเร็วครับ เพราะผมคิดว่าไม่ได้ติดอยู่เยอะแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เสร็จไปแล้วนี้ คุณสุรพลจะพูด
ใช่ไหมครับ เชิญ

นายสุรพล นิติไกรพจน์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สุรพล
นิติไกรพจน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ไม่ค่อยแน่ใจเมื่อสักครู่ที่กรรมการ

ยกร่างเสนอ ๕ - ๑๑ เมื่อที่ผมลองคุณดู ๑๑ คุณ ๒๑ ได้ ๒๑๒ เท่านั้นนะครับ ยังไม่ครบเลยนะครับ เลยไม่แน่ใจว่าท่านกรรมาธิการอีกท่านหนึ่งชี้แจงเมื่อสักครู่ว่าเป็น ๑๓ ผมยังเข้าใจว่าถ้าเพื่อไปกำหนด ๕ - ๑๑ อย่างที่ว่าเมื่อสักครู่จะมีปัญหาว่า กรรมาธิการใหญ่ที่มีสมาชิกฯ สนใจจำนวนมากหลายคณะ อย่างเช่นเมื่อสักครู่กิจการยุติธรรมและตำรวจก็จะมีสมาชิกฯ เยอะมาก แล้วเดี๋ยวตอนที่จัดคนลงก็จะจัดลำบากนะครับ ผมคิดว่าใช้กรอบ ๑๓ เอาไว้ แล้วก็ในทางปฏิบัติผมยังคิดว่ากำหนดขั้นต่ำเอาไว้ที่จำนวนหนึ่ง คิดว่าพอจะไปได้ครับ แม้ว่ากรรมาธิการยกร่างท่านหลังสุดที่ได้ชี้แจง ผมคิดว่าจะสามารถเกลี้ยได้แล้วก็น่าจะลงตัว ถ้าเพื่อว่าทั้งระยะเอาไว้ตั้งแต่ ๕ - ๑๓ แล้วก็ไปดูว่าถ้าเกินก็เกลี้ยลง ผมไม่คิดว่าทุกคณะจะเป็นที่นิยมถึงขนาดจะมีเต็มทั้ง ๑๓ ทั้งหมดนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเปิดเอาไว้ต่างกันได้ถึง ๔ คนอย่างที่ว่า จำนวนขั้นต่ำของกรรมาธิการเป็น ๕ คน จาก ๕ คนน่าจะจะเป็นไปได้ ขออนุญาตขอทบทวนสิ่งที่กรรมาธิการยกร่างเสนอเมื่อสักครู่นี้ครับว่า จริง ๆ ควรจะเป็น ๕ - ๑๓ มากกว่า ๕ - ๑๑ ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือถ้า ๕ - ๑๓ จะเกิดปัญหาอย่างที่คุณอรรรคพลว่า คือถ้ามีใครสมัครประมาณ ๑๐ ชุดถึง ๑๓ คน ที่เหลือจะทำงานไม่ได้ เพราะจะมีไม่ครบไม่ถึง ๕ คน เพราะฉะนั้นที่เขาขอกลุ่มละ ๕ - ๑๑ น่าจะผ่านการคำนวณมาแล้วก็จะไปเฉลี่ย ๕ ก็อาจจะขึ้นไปเป็น ๑๐ เชิญคุณเสถียร

นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์ : ขอบคุณครับท่านประธานสภาฯ ครับ ผมเสถียร เศรษฐสิทธิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ครับ ผมคิดว่าถ้าเราเอาตัวเลข ๑๑ มาคูณด้วย ๒๑ คณะ ก็จะมีสมาชิกฯ จำนวนหนึ่งไม่ได้เป็นกรรมาธิการ เพราะว่าจะจะเป็น ๒๓๑ คน เท่านั้นเอง ก็จะขาดไปอีก ๑๑ คนที่ยังไม่ได้เป็น-----

ทีนี้ถ้าบอกว่าถ้าบางคณะ ข้างหลังนี้เราไม่ได้พูดว่าคณะกรรมการที่ตรวจรายงานการประชุมเรามีข้อแม้ว่าอาจจะได้เป็น ๒ คณะ ก็ที่ยังน้อยเข้าไปใหญ่ ทีนี้ถ้าสมมุติว่าจะแก้ผมคิดว่าถ้า ๑๓ แล้วตัวข้างล่างนี้ะครับอาจจะลดลงไปให้เป็น ๗ ก็จะเป็นข้อที่ดีในแง่ที่ว่าถ้าสมมุติว่าเป็น ๕ เพราะโดยข้อเท็จจริงแล้วนี้ผมเชื่อว่าถ้าเรา ๑๓ แล้วนี้ข้างล่างพอเกลี่ยลงไปแล้วน่าจะอยู่ที่ประมาณสัก ๕ ถ้ามีสมาชิกฯ ลาออกไปสักคนหนึ่งเหลือ ๘ ก็ยังไม่เป็นไร ลาออกไปสักคนหนึ่งเหลือ ๗ ก็ยังไม่เป็นปัญหาอยู่ ก็จะแก้ปัญหาที่ท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้เสนอขึ้นมาเรื่องการที่มีกรรมการในตัวต่ำสุดของคณะกรรมการ ผมเรียนปรึกษาอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อย่างนี้ได้ไหมครับคือ ๕ - ๑๓ แล้วก็ไปเขียนอำนาจของคณะกรรมการ คณะทำงานเพิ่มขึ้นว่าให้เกลี่ยได้ จะเขียนอย่างไร อาจารย์วิษณุ เห็นจะต้องอย่างนั้น มิฉะนั้นก็จะไปไม่ได้ อาจารย์วิริยะเชิญครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมก็เห็นว่าข้อเสนอของกรรมการสามัญเดิมก็ได้อยู่แล้ว ๗ - ๑๓ เพราะว่าของเดิมก็ใช้สำหรับ ๒๖ คณะ อันนี้เราลดคณะลงไปก็ไม่มาก ผมเลยคิดว่าก็ไม่น่าจะมีเหตุผลไปขยับ เพราะว่าโดยเหตุผลของเรื่องนี้เดิม ๒๖ คณะก็ยังให้อีก ๗ - ๑๓ เมื่อลดลงก็ยิ่งจะทำให้ปัญหาไม่มากถ้าเราอม ๗ - ๑๓ เหมือนเดิมก็จะเกลี่ยกันแล้วก็อาจจะลงล็อก (Lock) อาจจะมีบางคณะที่ไม่เกิน ๕ ก็ได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ครับกรรมการเขาดตกลงแล้ว ๕ - ๑๓ ไม่มีปัญหาแล้วละครับ ตกลงในข้อนี้ะครับ ข้อที่กรรมการได้แก้ไขในข้อ ๗๓ นี้ก็คือจำนวนกรรมการแล้วก็อำนาจหน้าที่กับข้อซึ่งจะรับไปดูแลให้สอดคล้องกันนะครับ จะได้ต่อไปนะครับ กับตัดตอนท้ายของวรรคสุดท้ายออกที่ให้เป็น ๒ คณะเชิญคุณจักรมณฑ์ครับ

นายจักรมณฑ์ ผาสุกวนิช : คือใน (๑๓) นะครับ ผมคิดว่าอาจจะขาดไปเรื่องของและบริกา เพราะว่าการตรวจพยานิชย์นี้จะดูแลเรื่องบริกาและบริกาใหญ่มาตั้งแต่ร้านตัดผมไปร้านอาหารทั้งหมด ซึ่งถ้าไม่ใส่ตรงนี้ไว้แล้วก็ไม่รู้ว่าจะไปปรากฏ

อยู่ที่ไหนนะครับเรื่องงานบริการ ขออนุญาตฝากไปที่ทางคณะกรรมการช่วยคุณะครับ เรื่องการบริการว่าควรจะอยู่ที่ไหน อยู่ที่ไหนก็ได้แต่ผมนึกว่างานนี้กระทรวงพาณิชย์ ดูแลอยู่ เพราะฉะนั้นก็อยู่ที่คณะกรรมการพาณิชย์ ก็เป็นเรื่องของการค้าและบริการ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อกับครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๗๔” ครับ

นายกราเดช พัทฒวิเชียร : ขออนุญาตครับท่านประธานฯ ครับ ผมยกมือ อยู่ตรงนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายกราเดช พัทฒวิเชียร : ก่อนจะข้ามไป ผม กราเดช พัทฒวิเชียร ท่านประธานฯ ขอบพระคุณมากครับ มีข้อสังเกตซึ่งท่านกรรมาธิการในสภานี้ได้อภิปรายไป เรื่องของการที่เชิญข้าราชการมาแล้วก็เข้าช้อนแล้วก็ป็นจำนวนมากในหลาย ๆ ชุดแล้วก็ น่าเบื่อ อันนั้นเป็นข้อเท็จจริงครับ ส่วนในอีกมุมหนึ่งก็คืออย่างที่เราทราบว่าในกรรมาธิการ สามัญหรือวิสามัญก็ดีในเรื่องที่สำคัญนี้กลับปรากฏว่าถ้าเชิญข้าราชการหรือเชิญเจ้าหน้าที่ หรือขอเอกสาร กลับกันก็บางที่ไม่มา ไม่มีอำนาจอะไรที่จะไปบังคับให้มาได้ โดยเฉพาะ ในเรื่องสำคัญเราคงเห็นข่าวอยู่หลายครั้งเหมือนกัน เป็นต้นว่าสมาชิกวุฒิสภาชุดที่ผ่านไป นี้ก็มีหลายเรื่องที่ได้แจ้งต่อประชาชนว่าในหลาย ๆ เรื่องนั้นไม่สามารถที่จะให้ข้าราชการ มาให้ถ้อยคำหรือให้เอกสารได้ ผมคิดว่าอันนี้เป็นประเด็นที่สำคัญนะครับว่าเราจะหา เครื่องมือหรือวิธีการอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นระเบียบหรือเครื่องมืออะไรก็ตามแต่ที่จะทำให้ คณะกรรมาธิการสามัญนี้ไม่น่าเบื่อ ไม่เข้าช้อน แล้วขณะเดียวกันก็มีความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งตรงนี้ ผมคิดว่าจะมีการแก้ปัญหาค่าช้อนได้อย่างไร ลักษณะของเคลียร์ริงเฮาส์ (Clearing house) ก็ดีหรือว่าเราจะมีการอย่างไรในเรื่องที่สำคัญนี้เราจะให้ส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะป็น ข้าราชการหรือภายนอกมาให้ปากคำหรือให้ถ้อยคำหรือให้เอกสารได้เพื่อให้งาน ของกรรมาธิการมีความสมบูรณ์มากที่สุด ขอบคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ ข้อ ๑๔ ตกกลงจะแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะทำงานหรือเปล่า จะเพิ่มว่าอย่างไร กรรมการ เชิญครับ

นายวัฒนา สวรรยาศิปติ : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม วัฒนา สวรรยาศิปติ ครับ ผมขออนุญาตเพิ่มอำนาจหน้าที่ลงไปสักนิดหน่อยได้ไหมครับ ของกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ครับ เนื่องจากยังไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร ท่านประธานฯ จะอนุญาตไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวที่ข้อเสนออันนั้นช่วยเอามาให้กรรมการข้างหลังได้ไหมครับ เพราะว่ากรรมการเขากำลังเขียนอยู่

นายวัฒนา สวรรยาศิปติ : ได้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญข้างหลังนะครับ

นายเสถียรพงษ์ วรรณปก : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม เสถียรพงษ์ วรรณปก ไม่ทราบว่า เวิร์ดดิ้ง (Wording) อำนาจหน้าที่นี้จะต้องเสนอตรงนี้หรือว่าจะเสนอคณะกรรมการ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอามาให้คณะกรรมการได้ไหมครับ

นายเสถียรพงษ์ วรรณปก : ครับผม ถ้าเช่นนั้นจะไม่ขอเสียเวลา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการรับข้อ ๑๔ ไปแก้ไขด้วยนะครับ เชิญต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวเชิญ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมการ) : ในข้อ ๑๖ ต้องเปลี่ยนตัวเลขนะครับ เนื่องจากว่ากรรมการสามัญได้ลดลงไปเหลือ ๒๑ คณะนะครับ เพราะฉะนั้นจาก ๓๕ คนให้เหลือ ๒๕ คน ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ขอหารือกรรมการหน่อยนะครับ อำนาจของคณะกรรมการชุดนี้กระทบกระเทือนประธานสภาด้วย คือใน (๓) (๖) (๘) (๑๐) คือประธานสภามีฐานะที่เป็นตัวแทนของสภาในการติดต่อกับบุคคลภายนอก ที่นี้ถ้า

กรรมการฯ ไปประสานงานกับใครต่อใครเสียเอง ประธานสภาฯ ก็จะไม่อยู่ในฐานะที่จะรับรู้ได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะอย่างไรถึงจะให้เสนอมาที่ประธานฯ แล้วประธานฯ ประสานรวมทั้งกรณี (๖) (๕) (๑๐) ไม่ดีใจที่คณะกรรมการฯ จะช่วยศึกษาเรื่องนี้ให้ แต่ศึกษาเสร็จแล้วเสนอแนะต่อประธานสภาเพื่อประธานสภาจะได้ไปสั่งการได้จะได้ไหมนะครับ ถ้าอย่างนั้นก็ช่วยรับไปเขียนให้ด้วย เชิญต่อไปครับ เชิญอาจารย์บวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม บวรศักดิ์ ในฐานะกรรมการฯ ครับ คือในเรื่องอำนาจหน้าที่กระผมกำลังจะอภิปรายอยู่พอดีว่า คณะกรรมการฯ นำที่จะปรับปรุงถ้อยคำฯ ครับ เช่น (๓) ประสานงานระหว่างสภาฯ ครม. องค์กรอิสระ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกิจการของคณะกรรมการฯ อย่างนั้นได้ แต่ถ้าในกิจการของสภาฯ ต้องเป็นท่านประธานสภาฯ ใน (๖) ก็เหมือนกัน ขอปรับถ้อยคำเป็นว่า เสนอแนะต่อประธานสภาฯ เกี่ยวกับการพัฒนาระบบงานสภาฯ การดำเนินกิจการในด้านต่าง ๆ ของสภาฯ และองค์การรัฐสภาฯ ระหว่างประเทศ ตรงนี้ต้องเขียนเอาไว้ให้ชัดเจนครับ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วก็มีปัญหาว่าใครทำเรื่อง ไอพียู (IPU) หรือองค์การรัฐสภาต่าง ๆ (๕) (๑๐) ก็เขียนถ้อยคำเดียวกันครับ เสนอแนะต่อประธานสภาฯ เกี่ยวกับการกำหนดรายละเอียดของงบประมาณ อันนี้ (๕) นะครับ (๑๐) จะเป็นเรื่องเสนอแนะต่อประธานสภาฯ เกี่ยวกับจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกสภาฯ ด้วยเหตุที่ว่าประธานเองนั้นท่านมีฐานะ เวลานี้ตามรัฐธรรมนูญมีอยู่ ๔ ฐานะนะครับ ๑. คือมีฐานะเป็นประธานของสภาฯ ๒. เป็นนายกรัฐมนตรีตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ๓. เป็นรัฐมนตรีว่าการสำนักเลขาธิการ ๒ สภาฯ และประการที่ ๔ ท่านเป็นประธานสมัชชาแห่งชาติ การเขียนอำนาจหน้าที่ตรงนี้จึงสำคัญครับ

ประการต่อไปครับท่านประธานฯ ครับ กรรมการวิสามัญกิจการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาตินั้นมีความสำคัญเป็นอันมาก ด้วยเหตุที่จะเป็นที่ประชุม
ประสานงานของประธานคณะกรรมการและสมาชิก เมื่อลดจำนวนกรรมการเหลือ ๒๑
กระผมขออนุญาตให้คงจำนวนของคณะกรรมการนี้ไว้เท่าเดิม โดยให้มีประธาน
คณะกรรมการทุกคณะรวม ๒๑ ท่านอยู่ในนั้น แต่ขอเพิ่มครับ ขอเพิ่มบุคคลซึ่งสภาแต่งตั้ง
ซึ่งสภาเลือกเข้าไปอีก ๑๑ คน ถามว่าทำไม ๑๑ คน คำตอบก็คือว่า สภาแห่งนี้เกิดจาก คมช.
เหมือนกับคณะรัฐมนตรีเกิดจาก คมช. แล้วก็คณะรัฐมนตรีนั้นมีหน้าที่บริหารราชการ
แผ่นดินและมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติด้วย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่
สภาแห่งนี้จะต้องเอื้ออำนวยต่อการเสนอกฎหมายของคณะรัฐมนตรีตามสมควร คือรับฟัง
ข้อเสนอแนะ แต่สภาแห่งนี้ไม่จำเป็นต้องไปเชื่อถือ เชื่อฟังคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้น
เพื่อประโยชน์แห่งการประสานงานสมควรที่จะมีบุคคลที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมาให้สภานี้
ให้ความเห็นชอบ ๑ คนอย่างน้อยในคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ซึ่งเปิดโอกาสให้ตั้ง
คนนอกที่ไม่ใช่สมาชิกสภาเข้ามาได้ และเวลานี้ก็มีการตั้งอยู่ท่านหนึ่งแล้วคือเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งเป็นการตั้งที่เหมาะสม ส่วนที่กระผมเสนออีก ๑๐ คนนั้น
ก็เพราะว่าสมาชิกฯ เองก็จะได้มีโอกาสเข้าไปเสนอแนะข้อเสนอแนะเรื่องต่าง ๆ ใน
คณะกรรมการนี้ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนหาหรือท่านประธานฯ
ผ่านไปยังคณะกรรมการว่าถ้าจะคงจำนวนไว้ ๓๕ คน คงข้อความเดิมเหมือนทุกอย่างครับ
ที่ท่านเสนอมา แต่เดิมถ้อยคำหลังคำว่า คณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตาม
กระบวนการและมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ว่า และบุคคลซึ่งสภาเลือกสืบเฝ้าคน นะครับ แล้วก็เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะ
ขัดข้องหรือไม่ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ข้อเสนอ
ก็น่าสนใจ เพียงแต่ถ้าใช้ถ้อยคำแบบนี้เปิดหมดเลยแล้วเลือกมาได้มากกว่า ๑ คนนะครับ
อาจารย์บรรศักดิ์นี่ออกไขใหม่ครับ ให้สภาเลือกมา ๑๑ คนนี้ เลือก ๑๑ คนนี้อาจจะเลือก
คนข้างนอกได้เกินกว่า ๑ คนนะครับแบบนี้ ให้ชัดว่าต้องมาจากทางรัฐบาลได้แค่คนเดียว

ฉะนั้นต้องเขียนลือกให้ตรงนี้หน่อย ถ้าอย่างนั้นก็รับได้ อาจารย์ต้องช่วยเขียนตรงนี้ด้วยครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีประเด็นหนึ่งเรื่องที่ชอบเดิม องค์การ
รัฐสภาระหว่างประเทศ นะ อันนั้นเขามีองค์กรเขาก็กต่างหาก มีคณะกรรมการของเขา
ต่างหากซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกเหมือนกัน เพราะฉะนั้นคงไปยุ่งกับเขาไม่ได้ เพราะเขามี
ฐานะอีกต่างหากจากสภาเรา คุณพลศักดิ์จะพูดใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : ครับผม กราบเรียนท่านประธาน
สภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ นะครับ สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ
ในข้อบังคับฯ ข้อ ๑๖ นี้ นะครับท่านประธานฯ ครับ ได้กำหนดให้ตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติขึ้นคณะหนึ่ง นะครับ มีจำนวน ๓๕ คนเหมือนเดิม
 นะครับ ประกอบด้วยประธานสภาหรือรองประธานสภาที่ได้รับมอบหมายคนหนึ่งเป็น
ประธานคณะกรรมการ และประธานของคณะกรรมการวิสามัญประจำสภาตามข้อ ๓๗
วรรคสองทุกคณะ กระผมขอกราบเรียนว่าบางครั้ง นะครับถ้าตัวประธานของ
คณะกรรมการวิสามัญนี้ไม่สามารถมาเข้าร่วมประชุมได้นี้จะส่งตัวแทนหรือว่าให้คนอื่น
เข้ามาประชุมในการประชุมของคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติฯ ได้หรือไม่
เพราะว่าคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติคณะนี้ถ้าว่าไปก็คือตัว
หัวหน้าครับของคณะกรรมการทุกคณะของสภานิติบัญญัติแห่งนี้นะครับ-----

- ๔๘/๑

แล้วก็นอกจากนั้นในที่ประชุมของคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติฯ นี้จะต้องประชุมกัน แล้วก็มีสิทธิที่จะเสนอกรรมการจำนวน ๓ คนในการสรรหา การตรวจสอบ ประวัติและความประพฤติของบุคคลตามที่กฎหมายกำหนด แต่ที่ผมติดใจก็คือว่าถ้าไม่เป็นตัวแทนคณะกรรมการวิสามัญ คณะกรรมการวิสามัญสามารถตั้งคนอื่นมาเป็นตัวแทนได้หรือไม่ ขอเรียนถามแก่นี้ละครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ เอาเรื่องอาจารย์ดอกเตอร์บรรศักดิ์ก่อนนะครับ ผมเข้าใจว่าถ้าเป็น ๓๕ คงเดิมที่ประชุมเลือกได้แค่ ๕ นะครับ เพราะว่าถ้าท่านนับคู่ว่า ๑. ถ้าใช้ถ้อยคำเดิม ประธานหรือรองประธาน ๑ คนแล้ว กรรมการ ๒๑ คน วิสามัญอีก ๒ ทั้งหมดก็เป็น ๒๔ เลขธิการ ๑ เป็น ๒๕ ผู้แทนคณะรัฐมนตรีอีก ๑ ก็เป็น ๒๖ ที่เหลือนอกจากนั้น ๕ คน ให้เลือกในที่ประชุม ไปเติมท้ายคำว่า ปราบปรามและทุจริตประพฤตินิยม เดิมว่า ผู้แทนคณะรัฐมนตรี ๑ คน และ เลขธิการอะไรก็ว่าไป ที่เหลือนอกนั้นให้เลือกในที่ประชุม ส่วนที่ว่าแทนนี้เราคุยกันในที่ประชุมว่าแทนได้อยู่แล้ว ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณโคทมครับ

นายโคทม อารียา : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม อารียา กระผมมี ๑ ข้อสงสัย แล้วก็อาจจะมีคำถามเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำเล็กน้อยนะครับ ข้อสงสัยก็คือในอำนาจหน้าที่ (๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ คือผมไปเข้าใจเอาว่า ร่างพระราชบัญญัติเราได้ตกลงไว้ว่าจะใส่ไว้ในข้อ ๑๓ วรรคแรกว่า กรรมการวิสามัญประจำสภาขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแล้วก็ทำกิจการอื่น ๆ แต่มาใส่ไว้ตรงนี้เป็นของคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาอีกนี่จะซ้อนกันอย่างไรหรือเปล่า แล้วตรงนี้เป็นคล้าย ๆ กับเป็นคณะกรรมการซึ่งมีหลากหลายเหลือเกินนะครับ ในแง่ของความเชี่ยวชาญความรู้มาจากหลากหลายคณะกรรมการวิสามัญ ก็จะซ้ำซ้อนอะไรหรือเปล่ากับหน้าที่ของคณะกรรมการวิสามัญอื่น ๆ และยังมีของวิสามัญซึ่งอาจจะแต่งตั้งขึ้นมาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติด้วย ต่อไปขอเรียนเป็นข้อสังเกตเกี่ยวกับถ้อยคำ นิดหนึ่งนะครับท่านประธานฯ ครับ อันแรกผมไม่แน่ใจว่า เราจะใช้คำว่า

ประธานคณะกรรมการหรือประธานกรรมการ แล้วในบรรทัดที่ ๒ ก็ยังใช้คำว่า
ประธานของคณะกรรมการอีกก็เลยมีข้อสงสัยนี้เป็นถ้อยคำอันแรกนะครับ
ในวรรคแรกเช่นกันนะครับ บรรทัดรองสุดท้ายใช้คำว่า เลขธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ซึ่งอันที่จริงในบทนิยามข้อ ๓ ถ้าผมจำไม่ผิดก็ได้นิยามไว้แล้วว่าถ้าใช้คำว่า เลขธิการ เลข ๆ
ก็จะหมายถึงเลขธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติอยู่แล้ว เช่นเดียวกับในข้อ ๒๕ ที่ผ่านไปแล้ว
นะครับ ผมย้อนกลับไปดูจุดหนึ่งที่ใช้คำว่า เลขธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ อันที่จริง
ถ้ามีนิยามไว้แล้วก็น่าจะตัดคำว่า สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ออกไปได้-----

- ๔๘/๑

ในเรื่องถ้อยคำอีกนิตหนึ่งนะครับ ใน (๓) ก็อยากจะเรียนถามว่าถ้าเราไปแก้บทนิยาม
ในข้อ ๓ ตรงนี้จะเติมคำว่า ๒ ศาสนีละครับ ศาลยุดิธรรม ศาลฎีกา แล้วก็ศาลปกครอง
ลงไปด้วยใช่ไหมครับ ขอบพระคุณครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ เลขานุการคณะกรรมาธิการนะครับ ขออนุญาตตอบในเรื่อง
กรรมาธิการวิสามัญ กรรมาธิการสามัญเกี่ยวกับกฎหมายนะครับ สิ่งที่เราเขียนไว้นี้ เพราะว่า
เคยเกิดปัญหาในสภาหลายยุคหลายสมัยนะครับ ถ้าให้เฉพาะกรรมาธิการสามัญไปพิจารณา
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง บางกรรมาธิการไม่ได้ทำกฎหมายเลยแม้แต่ฉบับเดียว ยกตัวอย่างเช่น
กรรมาธิการทหาร สมมุติครับ ไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับทหารเลยแม้แต่ฉบับเดียว
ท่านก็ไม่ได้พิจารณาอะไรเลย อันนี้ประเด็นที่ ๑ นะครับ แต่ว่าเมื่อเราไปใส่ถ้อยคำนี้
หมายความว่าถ้าอะไรที่เกี่ยวข้องก็ให้ท่านพิจารณาได้ แต่ขณะเดียวกันก็เปิดช่องอีก
ช่องหนึ่งว่าบางกรณีที่ประชุมก็สามารถตั้งวิสามัญพิจารณากฎหมายได้ โดยอาจจะมีสัดส่วน
มาจากไหนก็แล้วแต่ที่ประชุมจะเสนอเอา เดิมของวุฒิสภาชุดที่แล้วใช้สัดส่วนแบบนี้เลยครับ
เมื่อกฎหมายเข้ามาสู่สภาที่ใช้ตัวแทนกรรมาธิการคณะละ ๑ คน เข้ามารวมกัน แล้วก็กิจการ
ของวุฒิสภาที่เสนอเข้ามาอีกจำนวนหนึ่ง โดยเฉพาะให้กรรมาธิการที่เกี่ยวข้องโดยตรงเสนอ
จำนวนมากน้อยเข้ามาเพื่อจะได้เกิดความหลากหลาย เพราะฉะนั้นเป็นช่องทางที่เปิดไว้
๒ อันนะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์บวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ กระผม
ขออนุญาตเพิ่ม (๔) ทวิ เป็นอำนาจหน้าที่อีกข้อหนึ่ง ซึ่งจะไปเชื่อมโยงกับการลดภาระ
ผู้มาชี้แจงคณะกรรมาธิการตามที่กระผมจะขอแปรญัตติต่อไปในข้อ ๘๒ ข้อ ๘๓ ทวิ
ขอเติมถ้อยคำอย่างนี้ครับ ใน (๔) ทวิ การประสานงานระหว่างคณะกรรมาธิการซึ่งจะเรียก
เอกสารหรือบุคคลมาชี้แจงตามข้อ ๘๓ และข้อ ๘๓ ทวิ เพื่อลดภาระของผู้ถูกเรียกให้มา
ชี้แจง เมื่อไปถึงข้อ ๘๓ และข้อ ๘๓ ทวิ กระผมจะขออนุญาตแปรญัตติเดิมตรงนั้น

อีกครั้งหนึ่ง เพื่อสร้างบรรทัดฐานในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการต่าง ๆ เพื่อลดภาระของข้าราชการทั้งหลายที่ต้องมาชี้แจงต่อสภาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ได้ไหมครับ ที่ประชุมขัดข้องไหมครับ (ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่ขัดข้องก็ถือว่ารับคำแปรญัตตินั้นนะครับ อาจารย์โคทมมีอะไรครับ

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายโคทม อาริยา นะครับ เมื่อสักครู่นี้ฟังคำอธิบายของกรรมการยังไม่ชัดเจนหนึ่งนะครับ ที่ผมเรียนถามก็คือว่าในหน้า ๑๘ ข้อ ๗๖ (๑) นี้ะครับ พูดถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิสามัญตามวรรคหนึ่ง ก็คือเฉพาะของกรรมการวิสามัญกิจการสภาฯ ที่ผมเรียนถามว่าเฉพาะกรรมการชุดนี้จะต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติด้วยหรือไม่ และผมไม่คิดใจนะครับ ถ้ากรรมการชุดอื่น ๆ จะมาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ผมเรียนถามเฉพาะกรรมการวิสามัญตามวรรคหนึ่ง แต่ว่าคำตอบรู้สึกท่านจะบอกว่ากรรมการวิสามัญทั่วไปพิจารณาร่างกฎหมายได้ ซึ่งผมก็เห็นด้วยนะครับ ที่นี้ถามว่าเฉพาะตรงนี้ (๑) ยังคงไว้หรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตั้งใจไว้อย่างไร เชิญคุณพรทิพย์ครับ

นางสาวพรทิพย์ จาละ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ดิฉัน พรทิพย์ จาละ คือเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เขียนเพื่อเอาไว้ ถ้าหากว่าสภามอบหมายหรือประธานสภามอบหมายก็อาจจะมอบให้คณะกรรมการคณะนี้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ด้วยค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือโดยปกติคณะกรรมการวิสามัญจะตั้งขึ้นมาเพื่อการใดเขาก็จะระบุไว้เพื่อการนั้น ซึ่งคณะอื่น ๆ ก็ไม่มีปัญหา แต่ที่นี้เราตั้งคณะกรรมการวิสามัญเป็นการถาวร เขาก็เลยระบุเพื่อเอาไว้ ความหมายผมเพียงเท่านั้น เพราะไม่ใช่มีหน้าที่เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ มีหลายเรื่องมาก ผ่านไปได้หรือยังครับ เชิญครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ : ผม ภัทระ คำพิทักษ์ ครับ กรรมการครับ
ผมเห็นด้วยกับกรรมการ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านบรรศักดิ์นะครับ ที่เสนอเรื่อง ๑๑ คน
เพิ่มเติมจากประธานคณะกรรมการเข้าไปมีส่วนร่วม ความจริงคณะกรรมการชุดนี้
เป็นเสมือนวิปของสภานะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าหน้าที่นี้ค่อนข้างสำคัญ ผมเห็นด้วย
กับเรื่องอำนาจหน้าที่ทั้งหมดที่กำหนดมา รวมทั้งที่ท่านเพื่อนสมาชิกฯ ได้เพิ่มเติมด้วย
นะครับ แต่ว่าผมมีความกังวลใจและขอปรึกษาหารือหนึ่งนะครับว่า การเพิ่มเติม
ในส่วนของเลขานุการเข้าไปนั้นเห็นชอบแล้วครับ แต่ว่าในส่วนของจากรัฐบาลเป็นวิสามัญ
เพิ่มเข้ามาอีก ๑ คนนี้ ผมคิดว่าอยากจะปรึกษาเรื่องนี้ให้รอบคอบนะครับ ผมคิดว่าภาพพจน์
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นสิ่งที่สำคัญ ผมคิดว่าน่าจะแยกออกจากทางรัฐบาลค่อนข้าง
ชัดเจนครับ แล้วเรามีกระบวนการประสานงานระหว่างรัฐบาลกับทางรัฐสภาตามปกติอยู่แล้ว
ถ้ามีวิสามัญเพิ่มมาตรงนี้เพิ่มขึ้นอีก ๑ คนนี้ ผมเกรงว่าจะทำให้ถูกมองได้ว่าสภานี้เป็นสภา
ตรายางซึ่งหลายคนที่ปรามาสเอาไว้ล่วงหน้าแล้วนะครับ ผมคิดว่าถ้าเปิดให้ส่วนร่วมของ
เพื่อนสมาชิกฯ ทั้งหมดอีก ๑๐ คน เข้าไปมีส่วนร่วมในกรรมการนี้น่าจะดีกว่าหรือเปล่า
ครับ อันนี้ขอปรึกษาหารือนะครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ
ครับ มั่นใจที่ตัวเลขเรานี้ครับ ถ้าท่านยังคงไว้ ๓๕ นี้ ต้องเลือกได้แค่ ๕ แต่ถ้าต้องการ
เลือก ๑๑ ก็ต้องขึ้นเป็น ๓๗ หลักนี้คือหลักที่ ๑ นะครับ

หลักที่ ๒ คือท่านอยากได้ ครม. เข้ามาหรือไม่ อาจารย์บรรศักดิ์ท่านเสนอว่า
ตัวแทน ครม. ๑ ท่าน ต้องถึงกันตรงนี้ แล้วแต่ที่ประชุมเราไม่มีปัญหา ท่านตกลงกันให้ได้
ว่าจะเอาไม่เอา เราใส่ให้ได้เสมอ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ : ผมไม่ติดใจเรื่องตัวเลขนะครับ เท่าไรก็ได้ครับ
แต่ที่ผมติดใจเรื่องตัวแทนจากคณะรัฐมนตรีครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นก็ต้องถามมติจากที่ประชุม
นะครับว่าจะให้มีตัวแทนจากคณะรัฐมนตรี ๑ คน หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรมี
นะครับ กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกฯ ยกมือ ๒๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรมี
กรรณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือ ๗๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นว่าไม่ควรมีผู้แทนจากคณะรัฐมนตรี
๒๐ เสียง เห็นว่าควรมี ๗๑ เสียง ก็เป็นอันว่า มี นะครับ เชิญต่อไปครับ

- ๕๑/๑

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๗๗”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณทวีครับ

นายทวี สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ในข้อ ๗๗ นี้ นะครับ ก็เป็นส่วนสำคัญของการที่เราจะมีสภานิติบัญญัติฯ นี้ นะครับ เพื่อที่จะทำการเมืองใหม่ให้เกิดขึ้น การปฏิรูปการเมืองก็มีความสำคัญมาก ในจำนวนกระผมไม่คิดใจจะครับ ก็คิดว่าขนาดกำลังดินะครับ ถ้ามากไปก็อาจจะมีความวุ่นวาย หมายถึงว่าหลายความคิด ในส่วนต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นองค์ประกอบ เพราะว่าถ้าเพื่อเราแยกส่วน ถ้าเป็นบุคคลภายนอก ๑ ใน ๓ ก็จะประมาณ ๘ คน นะครับ แต่ทีนี้ในส่วนที่กระผมมีความสนใจอยากจะเสนอ ความคิดเห็นเป็นการแปรญัตติตรงนี้ก็ถือว่า เนื่องจากทราบว่าขณะนี้รัฐบาลก็กำลังมีการ ดำเนินการในเรื่องของการที่จะตั้ง คือเขามีอยู่แล้วคณะกรรมการพัฒนาการเมือง แต่ว่าตอนนี้ กำลังยุ่งกับการตั้งคน ตั้งคณะกรรมการเข้าไป ซึ่งต่อไปหลังจากที่คณะกรรมการพัฒนา เมืองได้ทำแผนแม่บทเสร็จก็จะไปสู่การจัดตั้งสภาพัฒนาการเมือง ซึ่งตรงนี้ในส่วนตัว เผิดูเมื่อสักครู่ที่เราเน้นว่าในข้อ ๗๖ ที่ว่ามีตัวแทนของรัฐบาล ๑ คนนั้น ในตรงนี้ผมก็ อยากจะให้มีความเช่นนั้น แต่โดยไม่ต้องไประบุว่าเป็นประธานคณะกรรมการพัฒนา เมืองหรือประธานสภาพัฒนาการเมืองเพราะตรงนั้นจะมี ๒ ขั้นตอนที่จะสืบเนื่องกัน อันนี้ก็จะทำให้ได้ตัวแทนขององค์กรของรัฐที่ทำหน้าที่ในเรื่องของการปฏิรูปการเมืองเข้ามา ด้วย ผมเรียนเสนอไว้ครับ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภา นิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการคะ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ อรรถพล กรรมาธิการ นะครับ ขออนุญาตเรียนชี้แจงท่านสมาชิกฯ ที่ซักถาม นะครับ ก็คือ

LIRT

ประการที่ ๑ เรื่องของหน้าที่ของกรรมาธิการก็คงจะมีกว้างกว่าในส่วนของที่
พูดถึงในเรื่องที่จะไปเปรียบเทียบกับคณะกรรมการพัฒนาการเมืองหรือสภาพัฒนาการเมือง
ของรัฐบาลแต่เพียงอย่างเดียวครับ เพราะอำนาจหน้าที่หรือในส่วนที่พูดคุยกันว่าน่าจะมี
การติดตามก็รวมไปถึงเรื่องของการติดตามการแก้ไขโดยการเสนอร่างรัฐธรรมนูญในเรื่อง
ของการพิจารณาที่จะให้ความเห็นต่อสภานี้ในแนวความเห็นของร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
จะมีตามมาด้วย ในนี้เองจะเปรียบเทียบกับข้อ ๑๖ เมื่อสักครู่คงไม่ได้ครับ เพราะว่าข้อนี้
ในสัดส่วนได้เปิดให้คนนอกเข้ามาได้ ๑ ใน ๓ อยู่แล้ว คือข้อ ๑๖ เมื่อสักครู่จะเป็นเรื่อง
ของคนในล้วน ๆ เพราะฉะนั้นการไประบุว่ามิตัวแทนของรัฐบาลหรือตัวแทนส่วนไหน
มีความจำเป็น แต่ในกรณีนี้มีคนนอกได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเพื่อมีการเสนอชื่อ
ในลักษณะของตัวแทนของสภาพัฒนาการเมืองก็น่าจะครอบคลุมอยู่แล้วคงไม่ต้องแก้ไข
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิษ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านทวิยังติดใจไหมคะ
ผ่านได้ นะคะ ข้อต่อไปคะ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิษ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านอาจารย์วิริยะคะ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ข้อ ๒๐ นี้ ผมได้พูดตั้งแต่ในเรื่องหลักการแล้วนะครับว่า ในการ
พิจารณากฎหมายที่เกี่ยวกับเด็ก สตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ หรือคนชรา ควรจะให้มิตัวแทนของ
องค์กรเหล่านั้นเข้ามามีส่วนร่วมเศษหนึ่งส่วนสามตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ
แล้วแต่ท่านกรรมาธิการว่าจะเอาใส่ไว้ในวรรคสี่หรือจะเป็นอีกมาตราหนึ่งก็แล้วแต่
เห็นสมควร ไม่ทราบกรรมาธิการมีความเห็นเรื่องนี้อย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิษ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการคะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะเลขานุการกรรมการนะครับ ท่านอาจารย์วิริยะ ท่านมี
ความวิริยะสมชื่อครับ ท่านพิมพ์มาเรียบร้อยเลยนะครับ ท่านเพิ่มเติมโดยคัดลอกเอา
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ เข้ามาเพิ่มเป็นข้อ ๘๐/๑ นะครับ
ผมขออนุญาตอ่านให้ที่ประชุมฟัง แต่โดยหลักการกรรมการรับได้ ข้อ ๘๐/๑ ภายได้
ข้อบังคับข้อ ๘๐ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญ
เกี่ยวกับเด็ก สตรี และคนชรา หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หากสภามิได้พิจารณาโดย
กรรมการเต็มสภา ให้สภาตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นประกอบด้วยผู้แทน
องค์กรเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน
กรรมการทั้งหมด อันนี้โดยหลักการเรารับได้ครับขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๕๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ผ่านนะคะ ขื่อต่อไปคะ
นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๘๑ ข้อ ๘๒”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านอาจารย์
ดอกเตอร์บวรศักดิ์คะ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ อันนี้
เป็นหลักการใหม่ ซึ่งต้องขอชื่นชมกรมการยกร่างข้อบังคับฯ อย่างยิ่งนะครับ ผมเพิ่ง
เห็นจริง ๆ ในข้อบังคับฯ นี้เป็นครั้งแรก ทั้งของเราในอดีตก็ไม่มีนะครับ ของต่างประเทศ
ก็ไม่มี อันนี้ต้องถือว่าเป็นนวัตกรรมและเป็นการชื่นชมด้วยความจริงใจ จริง ๆ แต่เพื่อให้
ความสมบูรณ์ตรงนี้มีขึ้นนะครับ กระผมขอกราบเรียนว่า ความขัดแย้งกันมี ๒ ประเภท ครับ
ท่านประธานฯ ครับ ประเภทที่ ๑ คือความขัดแย้งของผลประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์
ของตำแหน่ง อันนี้ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า คอนฟликтออฟอินเทอเรสต์ (Conflict of
Interest) กับอีกประเภทหนึ่งไม่ใช่การขัดแย้งของผลประโยชน์ส่วนตัวครับ แต่เป็น
การปฏิบัติหน้าที่ที่ขัดแย้งกัน เขาเรียกว่า คอนฟликтออฟโรล (Conflict of role) เช่น
ผู้ถูกตรวจสอบจะไปเป็นผู้ตรวจสอบอยู่ในเวลาเดียวกันนั้นไม่ได้ อันนี้เขาถึงมีหลักว่า
สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน จะเข้าไปเป็นผู้ชำระบัญชี จะเข้าไปเป็นผู้บริหารหรืออะไร
ในหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจไม่ได้ คำถามก็คือว่าประการหลัง
อย่างนี้เป็นคอนฟликтออฟอินเทอเรสต์หรือไม่ ก็ตอบว่าไม่ใช่ แต่เป็นคอนฟликтออฟโรล
เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ครอบคลุม กระผมขอแปรญัติเพิ่มเติมถ้อยคำดังต่อไปนี้ครับว่า แต่มีให้
ตั้งประธานกรรมการสามัญประจำสภาจากผู้มีส่วนได้เสียขัดแย้ง มีตำแหน่งหรือฐานะ
ที่อาจก่อให้เกิดกับการขัดกันกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการฯ นั้น ไปแทนที่
คำว่า ผู้มีผลประโยชน์ได้เสียหรือทับซ้อน จะได้ครอบคลุมคอนฟликтออฟอินเทอเรสต์
และคอนฟликтออฟโรล ก็แปลว่าต่อไปนี้เป็นเจ้าของกิจการ โทรมណາคมจะมาเป็น
ประธานกรรมการ ซึ่งดูแลเรื่องการโทรมណາคมไม่ได้ นั่นคือประโยชน์ได้เสียส่วนตัว

ก็แปลต่อไปด้วยว่า ปลัดกระทรวงที่ดูแลเรื่องการคมนาคม ซึ่งไม่ได้มีคอนฟликтออฟอินเทอเรสต์ แต่มีคอนฟликтออฟโรลก็จะมาเป็นประธานกรรมาธิการชุดนั้นไม่ได้อีกเช่นเดียวกัน กระทบไม่ทราบว่าตรงนี้คณะกรรมการจะรับได้หรือไม่ แล้วกรรมยังขออนุญาตเดิม ข้อ ๘๒ ทวิ ในเรื่องเดียวกันต่อไปด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการรับได้ไหมคะ เชิญค่ะ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระทบ อรรถพล สรสุชาติ กรรมาธิการครับ ก็ขอเรียนว่า ในเบื้องต้นนั้นไม่มีปัญหาอะไรครับ แล้วก็ขอยืนยันในเจตนารมณ์ว่า ในเจตนารมณ์นี้ต้องการที่จะครอบคลุมทั้ง ๒ ส่วนอยู่แล้ว คือ ทั้งในส่วนของคอนฟликтออฟอินเทอเรสต์ที่เป็นผลประโยชน์ส่วนตัว แล้วก็ผลประโยชน์โดยตำแหน่งนะครับ แต่ว่าคำพูดที่ใช้ก็ไปใช้ประโยชน์ได้เสียและทับซ้อนกับกิจการที่อยู่ในอำนาจ ถ้าเปลี่ยนในแง่ของคำพูด แต่ยืนยันว่าในหลักการนั้นยังเป็นหลักการเดียวกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระทบ สุรินทร์ พิศสุวรรณ กรรมาธิการครับ กระทบเข้าใจว่าข้อ ๘๒ นี้ เป็นข้อที่ใช้กับกรรมาธิการสามัญและวิสามัญร่วมกัน สิ่งที่ยากจะตั้งคำถามผ่านไปยังกรรมาธิการก็คือ ทำไมจำกัดเฉพาะกรรมาธิการสามัญที่จะไม่ให้ผู้ซึ่งมีผลประโยชน์ทับซ้อนตามที่ท่านกรรมาธิการท่านก่อนได้กรุณาแปรญัตติ และกระทบเข้าใจว่ากรรมาธิการวิสามัญที่จะตั้งขึ้นนั้นอนุญาตให้คนนอกเป็นประธานฯ ได้ด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้โอกาสของการที่จะมีผลประโยชน์ทับซ้อน บทบาททับซ้อนก็จะมีมากขึ้น อยากจะเรียนถามผ่านทางกรรมาธิการยกร่างว่า ทำไมถึงจำกัดเฉพาะกรรมาธิการสามัญ ถ้าอ่านอย่างนี้หมายความว่า ในกรรมาธิการวิสามัญที่จะพิจารณาอีกหลายเรื่องที่เราจะตั้งขึ้นมาไม่ได้เกี่ยวข้อง ไม่ได้

สนใจ ไม่ได้คำนึงว่าจะทับซ้อนหรือไม่ทับซ้อนเป็นได้อย่างนั้นใช่ไหมครับ ขอบพระคุณ
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านกรรมการค่ะ

- ๕๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านกรรมการรับได้ไหม
คะ เชิญค่ะท่าน

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
อรรถพล สรสุชาติ กรรมการครับ ก็ขอเรียนว่าในเบื้องต้นนั้นไม่มีปัญหาจะรับ
แล้วก็ขอยืนยันในเจตนารมณ์ว่าในเจตนารมณ์นี้ต้องการที่จะครอบคลุมทั้ง ๒ ส่วน
อยู่แล้ว คือ ทั้งในส่วนของการออกพินเทอเรสต์ที่เป็นผลประโยชน์ส่วนตน
แล้วก็ผลประโยชน์โดยตำแหน่งจะรับ แต่ว่าคำพูดที่ใช้ก็ไปใช้ประโยชน์ได้เสีย
และทับซ้อนกับกิจการที่อยู่ในอำนาจ ถ้าเปลี่ยนในแง่ของคำพูด แต่ยืนยันว่าในหลักการนั้น
ยังเป็นหลักการเดียวกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระทบ สุรินทร์
พิศสุวรรณ กรรมการครับ กระทบเข้าใจว่าข้อ ๘๒ นี้เป็นข้อที่ใช้กับกรรมการสามัญ
และวิสามัญร่วมกัน สิ่งที่จะยกจะตั้งคำถามผ่านไปยังกรรมการก็คือ ทำไมจำกัดเฉพาะ
กรรมการสามัญที่จะไม่ให้ผู้ซึ่งมีผลประโยชน์ทับซ้อนตามที่ท่านกรรมการท่านก่อน
ได้กรุณาแปรญัติติและกระทบเข้าใจว่ากรรมการวิสามัญที่จะตั้งขึ้นนั้นอนุญาตให้คนนอก
เป็นประธานฯ ได้ด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้โอกาสของการที่จะมีผลประโยชน์ทับซ้อน บทบาท
ทับซ้อนก็จะมีมากขึ้น อยากจะเรียนถามผ่านไปทางกรรมการยกว่า ทำไมถึงจำกัด
เฉพาะกรรมการสามัญ ถ้าอ่านอย่างนี้หมายความว่าในกรรมการวิสามัญที่จะพิจารณา
อีกหลายเรื่องที่เราจะตั้งขึ้นมาไม่ได้เกี่ยวข้อง ไม่ได้สนใจ ไม่ได้คำนึงว่าจะทับซ้อน
หรือไม่ทับซ้อนเป็นได้อย่างนั้นใช่ไหมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านกรรมการค่ะ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ อรรถพล กรรมาธิการนะครับ ขออนุญาตเรียนใน ๒ ส่วนครับ ส่วนที่ ๑ ก็คือ ยืนยันว่า ในข้อ ๘๒ นี้ พิจารณาเฉพาะกรรมาธิการสามัญ เพราะว่าคิดว่าน่าจะมีการระบุให้ชัดเจน นะครับว่าที่มาของกรรมาธิการสามัญก็คือ ตัวแทนที่จะมาจากในสภานี้หรือยืนยัน เป็นหลักการว่าไม่ว่าจะเป็นสภาไหนก็ไม่ควรที่จะมีผลประโยชน์ทับซ้อนในแง่ของ ทั้งผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์โดยตำแหน่ง ในส่วนที่ ๒ ที่ท่าน ดอกเตอร์สุรินทร์ กรรมาธิการ ขอภัยต้องเอ่ยนาม ได้ถามถึงเรื่องกรรมาธิการวิสามัญ คงต้องเรียนอย่างนี้ว่าในเบื้องต้นนี้มีกรรมาธิการวิสามัญอยู่ส่วนหนึ่ง ซึ่งจะเป็นกรรมาธิการ วิสามัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายหรือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของภาครัฐ โดยตรง ซึ่งในส่วนนี้ตัวแทนของรัฐบาลที่อาจจะต้องส่งมานี้มันอาจจะต้องมีส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งจะเป็นในฐานะของรัฐมนตรีที่ท่านมาเป็นตัวแทนเองหรือเป็นตัวแทนของกระทรวง นั้น ๆ ที่มาในนามของกรรมาธิการนี้ก็มิสิทธิ์ที่จะเป็นไปได้ จริง ๆ แล้วก็พูดกัน ไปไกล ถึงยกตัวอย่างง่าย ๆ ถ้าเพื่อกรรมาธิการงบประมาณ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานฯ ไม่ได้หลาย ๆ ส่วนก็คงดำเนินการไปได้ยากเหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้น ก็จะเรียนว่าที่ไม่ได้เขียนไว้นี้ก็คือ ก็ยังเปิดกว้างตรงนั้นได้ แต่ว่าจริง ๆ แล้วก็ไม่มีอะไร ปิดกั้นที่จะเสนอให้คนอื่นเป็นประธานกรรมาธิการวิสามัญแทนตัวรัฐมนตรีหรือผู้มี ประโยชน์ทับซ้อนเช่นเดียวกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะท่านดอกเตอร์สุรินทร์

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นที่จะต้องให้ชัดเจน ก็คือว่า ถ้าหากว่าตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่ง มีการเลือกประธานฯ โดยไม่ต้อง คำนึงถึงข้อนี้ใช่ไหม หรือว่าข้อนี้จะใช้บังคับในกรณีนั้น โดยอนุโลม แต่ถ้าหากว่าไม่บันทึก ไม่เขียนเอาไว้นี้จะหมายความว่าอย่างนั้นครับ คือเราไม่แคร์ (Care) กับกรรมาธิการวิสามัญ เราให้เลือกได้ ใครก็ได้ จะนั่งอยู่ในบริษัทแล้วมานั่งดูกิจการที่จะมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง ก็ได้ ก็ไม่ได้บังคับเอาไว้ บังคับไว้เฉพาะสามัญ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญคะท่านกรรมการ
นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ คือตรงนี้ก็มีการ
การพูดคุยกันเยอะนะครับ ผมยืนยันว่าในหลักการมันน่าจะครอบคลุมถึง แต่ว่าก็ยังยืนยันว่าที่
ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ว่า ๑. คือข้อ ๘๒ ข้อนี้เฉพาะกรรมการสามัญ เพราะฉะนั้นอะไรที่อยู่
นอกเหนือตรงนี้ คือในกรรมการวิสามัญไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ก็ต้องถือว่าไม่ครอบคลุมถึง
ในเรื่องของทั้งผลประโยชน์ทับซ้อน ทั้งส่วนตน และที่โดยตำแหน่ง ที่นี้มาถึงที่ท่าน
คอกเตอร์สุรินทร์พูดถึงว่าเราไม่ให้ความสำคัญในส่วนตรงนั้นเลยใช่หรือไม่ ผมคิดว่า
ในการยกตัวอย่างนี้ คือถ้าเจ้าของกิจการจะมาเป็นประธานกรรมการวิสามัญ ผมคิดว่า
กรรมการวิสามัญจะมีการเสนอได้ก็อยู่ที่สภานิติบัญญัติจะเป็นผู้เสนอ หรือสภาใด ๆ
จะเป็นผู้เสนอ แต่ในส่วนที่คงต้องยืนยันแล้วที่เว้นไว้ก็คือว่า การทับซ้อน โดยตำแหน่ง
ถ้าเพื่อในส่วนบางส่วนราชการจะมาเป็นตัวแทนแล้วก็เกิดได้รับเลือกตั้งเป็นประธานฯ ถ้าจะ
ตอบคำถามท่านคอกเตอร์สุรินทร์ก็ต้องตอบว่าในข้อนี้ไม่บังคับนะครับ เพราะฉะนั้นก็ถือว่าเป็น
ไปได้ แล้วก็ถือว่าเปิดกว้าง แต่ในส่วนผลประโยชน์อื่นจะทับซ้อน ถ้าเพื่อท่าน
กรรมการจะเสนอให้มีคำพูดที่กระชับว่าเป็นในส่วนในเรื่องของผลประโยชน์ ถ้าอันนั้น
เราจะพูดถึงเรื่องของคอนฟликтออฟินเทอเรสต์ข้างเดียว จะเขียนเพิ่มเติมไว้ ผมคิดว่า
กรรมการไม่ขัดข้อง แต่ว่าเราเห็นว่าควรที่จะเปิดในเรื่องของทับซ้อน เรื่องตำแหน่งในส่วน
ของกรรมการวิสามัญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านคอกเตอร์สุรินทร์
ยังติดใจอยู่ไหมคะ เชิญค่ะ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ผมคิดว่ากรรมาธิการก็ยอมว่าจะต้องมีคำพิเศษ
เพื่อที่จะให้ครอบคลุม ผมยังมีความรู้สึกที่ว่าถ้าหากว่าเป็นผู้แทนจากรัฐบาลมาอยู่ใน
กรรมาธิการวิสามัญ ในบางกรณีจำเป็นจะต้องเป็นประธานคณะกรรมาธิการ ถ้าในกรณีนั้น
ผมคิดว่าอย่างเช่นประธานคณะกรรมาธิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน
โดยธรรมเนียมวิปฏิบัติ เราให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็น ในกรณีนั้นเป็นหน้าที่
โดยตรง ถ้าจะถือว่าเป็นขัดแย้งในเรื่องของตำแหน่ง ในเรื่องของหน้าที่ ผมคิดว่าอยู่ในฐานะ
ที่จะชี้แจงได้ว่าจำเป็นจะต้องดูแลเรื่องรายได้ จำเป็นจะต้องดูแลเรื่องค่าใช้จ่ายอะไรต่าง ๆ
ที่ควรจะต้องเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นต้องมีการตรวจสอบ แต่ถ้าหากว่าไม่เขียนเอาไว้เลยนี้ ไม่มีข้อ
ปิดกั้นใด ๆ ที่จะให้นักประกอบกิจกรรมกิจการอะไรต่าง ๆ ข้างนอกไม่ว่าจะเป็น
ภาคเอกชนธุรกิจหรือใด ๆ ก็ตามแต่ จะไม่เข้ามาอยู่ในกรรมาธิการ แล้วกลายเป็นประธาน
คณะกรรมาธิการเสียเอง ต้องมีวิธีเขียนที่จะป้องกันเหตุการณ์ในลักษณะนั้นเอาไว้ให้รัดกุม
จะเลือกวิธีเขียนอย่างไร ผมคิดว่าคณะกรรมาธิการยกเว้นจะหาวิธีได้ ผมก็จะพยายามช่วย
กำลังคิดอยู่ครับ แต่ขอให้เห็นปัญหานี้และตระหนักในปัญหานี้และจำเป็นจะต้องเขียน
วงล้อมไม่ให้ปัญหานี้เกิดขึ้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะอาจารย์วัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ เอาหลักการ
ว่าถ้าเป็นความประสงค์เช่นนั้นก็คลุมกรรมาธิการสามัญและกรรมาธิการวิสามัญทั่วไป
ที่ไม่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ เอาอย่างนั้นนะครับอาจารย์สุรินทร์ ถ้าได้เช่นนั้นก็จะ
ง่ายขึ้น แต่ถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นได้อย่างไร ยกเว้นกรรมาธิการวิสามัญทั่วไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เข้าใจว่าเมื่อสักครู่นี้
ขออนุญาตท่านอรรถพลตอบไปแล้วใช่ไหมคะว่าจงใจเอาเฉพาะเรื่องของ

คอนฟลิกต์ออฟโรลที่ให้วิสามัญได้ค่ะ แต่ถ้าเป็นสามัญนั้นต้องมีทั้ง ๒ อย่าง ตามที่ท่านอาจารย์ดอกเตอร์บวรศักดิ์พูคนะคะ เชิญท่านกรรมาธิการค่ะ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ คือในแง่ถ้อยคำนี้ เดียวคงขออนุญาตไปดำเนินการอีกทีแล้วก็จะประสานกับท่านดอกเตอร์สุรินทร์ นะครับ แต่ว่าขอเรียนในหลักการและยืนยันว่าถ้าเป็นกรรมาธิการวิสามัญไม่ว่าจะเป็นในกรณีใด ๆ ก็ตามยังยืนยันในเจตนารมณ์ว่าไม่ให้มีคอนฟลิกต์ออฟอินเทอร์เรสต์ ในแง่ของผลประโยชน์ทับซ้อน แต่ว่าในแง่คอนฟลิกต์ออฟโรลที่ท่านอาจารย์บวรศักดิ์ พุดถึงในแง่ของตำแหน่งนั้นก็คงจะเปิดให้ แต่ว่าโดยถ้อยคำเดียวจะดูรายละเอียดกันอีกที ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ทางกรรมาธิการรับไปเขียน นะคะ โดยปรึกษาท่านดอกเตอร์สุรินทร์ด้วยนะคะ เมื่อสักครู่นี้ดอกเตอร์บวรศักดิ์ต้องการ จะเพิ่ม ๘๒ ทวิเลยใช่ไหมคะ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ หลักการ เดียวกันนี้ที่คณะกรรมาธิการร่างข้อบังคับฯ เสนอนี้ ควรจะได้ขยายไปถึงกรรมาธิการ แต่กรรมาธิการนั้นไม่ควรที่จะไปตัดสิทธิเขาเป็น ควรที่จะให้เขาแสดงส่วนได้เสีย แล้วก็ ลงมติในเรื่องนั้น ไม่ได้เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นในข้อ ๘๒ ทวิ กระผมเพิ่มข้อความดังต่อไปนี้ ครับ กรรมาธิการผู้ใดมีส่วนได้เสีย มีตำแหน่งหรือฐานะที่อาจก่อให้เกิดการขัดกันกับการ ปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมาธิการในการพิจารณาหรือสอบสวนเรื่องใด ต้องแสดง ส่วนได้เสียหรือการขัดกันของหน้าที่นั้นต่อคณะกรรมาธิการที่พิจารณาเรื่องนั้น และกรรมาธิการผู้นั้นจะลงมติในเรื่องนั้นมิได้ วรรคสองครับ การไม่ดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งไม่ทำให้การพิจารณาหรือการลงมติของคณะกรรมาธิการในเรื่องนั้นเสียไป แต่มิให้นับคะแนนเสียงที่ลงมติโดยมิได้เป็นไปตามวรรคหนึ่งในการลงมติครั้งนั้น ทั้งนี้เพื่อให้หลักการนี้เป็นหลักการที่ได้รับการปฏิบัติโดยเสมอกันทั้งระดับประธาน คณะกรรมาธิการและตัวกรรมาธิการเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านกรรมการค่ะ
 นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 เราเรียนว่ากรรมการขอรับไปด้วยความยินดีอย่างยิ่ง เพราะตอนที่เสนอข้อนี้ก็ใจ
 ตุ่ม ๆ ต่อม ๆ ว่าจะผ่านหรือไม่ผ่านเหมือนกัน ในฐานะของผู้เสนอผมขออนุญาตรับ
 เต็ม ๆ อย่างที่ท่านบรรศักดิ์เสนอเพิ่มเติมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่าน
 พลตำรวจโท มาโนช เชิญค่ะ

- ๕๕/๑

พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์สุดี : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม
พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์สุดี นะครับ สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ครับ ผมมีข้อเสนอแนะที่
อยากจะนำฝากท่านประธานฯ นำเรียนท่านกรรมาธิการนะครับ ข้อ ๘๒ นี้ครับเป็น
นิมิตหมายที่ดีครับที่เราจะมีสิ่งนี้ขึ้นนะครับ แต่กระผมสงสัยแนวทางในการปฏิบัติครับว่า
จะดำเนินการอย่างไร เช่น ต้องมีการตรวจสอบก่อนหรือถึงจะเป็นประธานฯ ได้ จะใช้เวลา
เท่าไรและใครจะทำหน้าที่ตรวจสอบครับ ประเด็นที่ ๒ เมื่อมีข้อขัดแย้ง ใครครับจะเป็นคน
ตัดสินว่าจะเป็นประธานฯ ได้หรือไม่ครับ ผมขอฝากไว้เท่านี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญคะท่านอรรถพล

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาต
ตอบก็คือ ถ้ามีความขัดแย้งไม่ว่าจะเป็นในกรณีใด ผู้พิจารณาคือกรรมาธิการก็คือผู้ที่จะเลือก
นะครับ แต่ว่าที่เขียนไว้ในข้อ ๘๒ นี้เข้าใจว่าก็คือในฐานะที่รับทราบแล้วก็เป็นที่ทราบ
ทั่วกันนะครับว่ามีผลประโยชน์ที่ทับซ้อนในกรณีใด ๆ นี้ ถ้าเผื่อยังเพิ่มเติมในส่วนที่
ข้อ ๘๒ ทวิ ที่ท่านอาจารย์วรศักดิ์เมื่อสักครู่นี้พูดถึงในเรื่องของการแสดงในเรื่องของ
ความขัดแย้งในกรณีใด ๆ นี้ก็จะทำให้เกิดการตรวจสอบได้ง่ายขึ้น ส่วนระยะเวลานี้ไม่ได้มี
การกำหนดไว้นะครับ แต่ว่าคิดว่าในส่วนนี้ถ้าท่านสมาชิกฯ จะเพิ่มก็ไม่ขัดข้องนะครับ
แต่ผมคิดว่าคงไม่จำเป็น เพราะในแง่ของการตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนทั้งในแง่ของ
คอนฟликтออฟินเทอเรสต์และคอนฟликтออฟโรลนี้ค่อนข้างจะมีความชัดเจนอยู่แล้ว
นะครับถ้าสามารถเขียนครอบคลุมได้ทั้ง ๒ ประเด็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีท่านใด เชิญคะ

นายจักรมณฑ์ ผาสุกวณิช : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม จักรมณฑ์
นะครับ สมาชิกฯ ผมมีความเป็นห่วงนิดหนึ่งนะครับสำหรับเรื่องของกรรมาธิการที่ไม่ใช่
ประธาน เพราะว่าจริง ๆ แล้วนี้กรรมาธิการนี้เวลาที่เราจะเลือกมาคณะไหนนี้ส่วนใหญ่ก็จะ
อยู่ในแวดวงที่เกี่ยวข้องนะครับ โดยเฉพาะทางด้านธุรกิจนี้ ที่นี้ถ้าเราต้องมาดูกัน นี้ผมพูด
เฉพาะกรรมาธิการนะครับ ไม่ได้พูดถึงประธานฯ จะต้องสกรีน (Screen) กันมาหรือว่า

คัดลอกกันมาว่าจะต้องไม่มีผลประโยชน์หรือว่าจะมีผลประโยชน์ แต่ว่าต้องคอยแสดงตัวตลอดเวลาว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวอะไรต่าง ๆ นี่นะครับ ผมว่าสิ่งที่ต้องการจากกรรมาธิการนี่คือความเข้าใจในเรื่องนั้นนะครับเพื่อจะตัดสินใจ คือถ้าเราเขียนมาอย่างนี้เหมือนกับเป็นกฎหมายนะครับ ทีนี้ถ้าผิดไปจากนั้นแล้วนี่ก็มีเรื่องมีราวกันมากมายเลยที่ต้องมาสอบสวนอะไรแล้ว ก็ทำให้หมติที่ออกมาเนี่ยก่อนข้างจะมีปัญหา คือผมเห็นด้วยในหลักการเลยนะครับ แต่มีความเห็นว่าจะมีความยุ่งยากในเรื่องของการปฏิบัติต้องมีการแสดงตัว ต้องมีการทำอะไรกันตลอดเวลาเนี่ย ไป ๆ มา ๆ ก็เลยไม่มีใครอยากที่จะมาเป็นกรรมาธิการชุดนี้ เพราะว่าก็ไม่ว่าจะต้องเปลืองตัวหรือเปล่านะครับ จะต้องขัดกับอะไรหรือเปล่า ก็อยากฝากท่านกรรมาธิการนะครับผ่านท่านประธานฯ ว่าถ้าจะมีข้อนี้เนี่ยขอให้มีคามยืดหยุ่นบ้างนะครับ แล้วก็ไม่ต้องทำให้มีความรู้สึกอึดอัดสำหรับผู้ที่ต้องมาเป็นกรรมาธิการ และมีฉะนั้นแล้วในที่สุดแล้วกรรมาธิการชุดนี้จะไม่ได้ออกไปในแวดวงที่อยู่ในเรื่องนี้เลย เพราะว่าจะมีเรื่องที่ว่าผลประโยชน์ทับซ้อนไม่ว่าจะในเรื่องของบทบาทของตัวเองหรือว่าในเรื่องของประโยชน์ของส่วนตนครับผม ขอบขอบคุณครับ

นายวิรุณ ตั้งเจริญ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายวิรุณ ตั้งเจริญครับ ก็เห็นด้วยกับร่างชุดนี้ซึ่งผมคิดว่าเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่ง แต่ผมเกรงว่าเนื่องจากสถานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้เป็นชุดพิเศษและก็จะมีการเข้าราชการจำนวนมาก ผมคิดว่าเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนไม่น่าจะมีปัญหาอะไร แต่เกรงว่าเรื่องของคอนฟликтออฟโรลหรือบทบาทเหล่านั้นนี้ สมมุติว่ากรรมาธิการชุดหนึ่งแล้วประกอบด้วยผู้ที่มีบทบาททับซ้อนทั้งหมดเราอาจจะไม่ได้ประธาน ไม่ได้รองประธาน ไม่ได้เลขานุการไม่ได้อะไรต่อมิอะไรมากมาย เช่น กรณีของกรรมาธิการทางด้านการศึกษา ถ้าสมมุติว่าอธิการบดีลงไปเป็นกรรมาธิการทั้งหมดเราคงหาประธานและหาอะไรไม่ได้เลยครับ กรุณาหาทางออกไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการรับไปนะคะ เชิญค่ะ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ในกรณีที่ท่านสมาชิกฯ จักรมณฑ์ ขอภัยที่ต้องเอย่นาม ผมคิดว่าความชัดเจนคือจริง ๆ ในเรื่องของการแสดงความคิดเห็น แล้วก็การเป็นตัวตนเป็นกรรมาธิการและบทบาทที่สามารถจะแสดงได้นี้ ผมคิดว่าไม่ได้ไปจำกัดตรงนั้น เพียงแต่ที่ท่านอาจารย์บรรศักดิ์เสนอนี้ก็คือในการลงมติที่อาจจะมีส่วนได้ส่วนเสีย ไม่ว่าจะเป็นส่วนไหนท่านนั่นเองที่เกี่ยวข้อง แต่ผมคิดว่าการเป็นกรรมาธิการ การเป็นประโยชน์ต่อกรรมาธิการนั้นจริง ๆ แล้วไม่ได้ขาดหายไป เพียงแต่เราพยายามให้ในเรื่องของการทำงานนั้นชัดเจน แล้วก็จริง ๆ ก็คือ การกันข้อครหาที่อาจจะตามมาด้วย แต่ในส่วนของที่เขียนเป็นข้อยกเว้นในแง่ของกรรมาธิการ ผมคิดว่าในแง่ของความเป็นจริงและในข้อเท็จจริงนี้คงมีคนที่ไม่ได้มีผลประโยชน์ทับซ้อน คือถ้าจะคิดว่าทุกคนจะมีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดกับกรรมาธิการใดทั้งหมดนี้ผมคิดว่า จากตัวแทนของสภานี้หรือในสภาไหนน่าจะมี ในส่วนของคนที่มีความสนใจในเรื่องนั้น ๆ และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ผมยังยืนยันว่าอาจจะไม่จำเป็นต้องเขียน เพราะว่าอาจจะเป็นเหตุการณ์ที่ไม่เกิดขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์ถี : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ผมอยากให้ทางกรรมาธิการได้ชี้แจงความชัดเจน อย่างเช่นกรณีของคณะกรรมการทหารหรือตำรวจนี้ครับ ก็แสดงว่าทหารหรือตำรวจที่อยู่ในสภานี้คงไม่มีสิทธิที่จะเข้าไปเป็นกรรมาธิการใช่หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ คือตรงนั้นคงไม่ได้เกี่ยวกับท่านมียศแล้วห้ามไปเป็น คือถ้าเผื่อท่านเป็นทหารที่ไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียในกรณีใด ๆ เช่น ยกตัวอย่างง่าย ๆ ท่านบรรณวิทย์นั่งอยู่ข้างผมนี้ก็คือ ก็ตัดสิทธิท่านในฐานะที่จะเป็นประธานคณะกรรมการความมั่นคง ถ้าพูดในลักษณะนี้ แต่ถ้าเผื่อเป็นท่านปานเทพ ซึ่งท่านก็เกษียณอายุไปแล้ว ผมคิดว่าในส่วนตรงนั้นในแง่ของ

คอนฟลิกต์ออฟอินเทอเรสต์ ก็คงไม่ใช่ เรื่องที่จะเรียนต่อไปก็คือ การจำกัดสิทธิตรงนั้น ผมไม่ได้มองว่าเป็นการจำกัดสิทธิในแง่ของการทำหน้าที่อย่างเดียว แต่ว่าเป็นการเพื่อให้ท่านสบายใจในแง่ของการทำหน้าที่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ในกรณีการด้วยขอเรียนยืนยันในเจตนารมณ์อย่างนั้น ไม่ใช่ว่าจะไปต้องการจำกัดสิทธิในส่วนหนึ่งส่วนใด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นายวิทย์ รายนานนท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิทย์ รายนานนท์ กระผมคิดว่าเรื่องของคณะกรรมการที่กำลังพูดถึงนี้ผมคิดว่า ความจำเป็นหรือประโยชน์ของการทำงานของคณะกรรมการ ก็คือว่า เราพยายามที่จะหารีซอร์ซเพอร์ซัน (Resource person) ขอประทานโทษที่ใช้ภาษาอังกฤษ มาช่วยงาน และผมคิดว่า คมช. ก็คงได้เลือกสรร สนช. นี้มาอย่างดีแล้ว และผมก็เชื่อในเกียรติของ สนช. ทุกคน เพราะฉะนั้นการที่จะออกกฎเกณฑ์อะไรมาที่จะทำให้เกิดความกังวลใจหรือเป็นห่วง หรือทำให้เกิดความรู้สึกนี้ ผมคิดว่า ถ้าหากไม่ทำได้อาจจะดี ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านดอกเตอร์บวรศักดิ์ ค่ะ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อท่านสมาชิกฯ ท่านกังวลกันมาก แล้วก็จะมมีปัญหาในการตีความ ผมก็ขออนุญาต ถอนการแปรญัตติ ข้อ ๘๒ ทวิ ออกครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้อง เพราะฉะนั้น ท่านขอถอน ข้อ ๘๒ ทวิ เราก็ผ่านไปได้เลยสำหรับข้อ ๘๒ ไปข้อ ๘๓ เลยค่ะ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : ข้อ ๘๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านดอกเตอร์บวรศักดิ์อีกครั้งค่ะ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ รับประทาน ผม บวรศักดิ์ ในฐานะกรรมาธิการต้องขออนุญาตแปรญัตติ ข้อ ๘๓ นี้เพื่อจะเชื่อมโยงกับข้อ ๘๓ ทวิ ที่ผมจะขอเพิ่มต่อไปเพื่อประโยชน์แห่งการแก้ปัญหาในเรื่องการเรียกข้าราชการมาชี้แจงซ้ำซ้อน ในข้อ ๘๓ นี้ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ให้พรรคแรกอยากจะให้หนังสือที่เรียกบุคคลมาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือเรียกเอกสารลงลายมือชื่อโดยเลขาธิการ ซึ่งผมจะขออนุญาตอภิปรายต่อไปถึงข้อ ๘๓ ทวิ ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาคารเรียกซ้ำซ้อนมาด้วยเลย ในอดีตเราจะเห็นได้ว่ากรรมาธิการทั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเชิญข้าราชการ เชิญบุคคลทั้งหลายมาตอบคำถามชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้เอกสารในเรื่องเดียวกันหลายคณะทีเดียว แล้วก็ถามเหมือน ๆ กันซึ่งก่อให้เกิดความลำบาก ก่อให้เกิดภาระแก่ทั้งเจ้าหน้าที่สภาเอง แก่ทั้งส่วนราชการด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ควรจะสร้างประเพณีใหม่ที่ให้สภาเองดูแลกันก่อนและไปกวนคนอื่นให้น้อยที่สุด ผมจึงขอเสนอกลไกโดยเพิ่มข้อ ๘๓ ทวิ มีความดังนี้ เพื่อลดภาระผู้มาชี้แจงแก่คณะกรรมาธิการให้ประธานคณะกรรมาธิการที่ประสงค์จะเรียกบุคคลตามข้อ ๘๓ แจ้งชื่อบุคคล ตำแหน่ง เรื่องที่ขอให้ชี้แจงวันและเวลาที่ขอให้มาชี้แจงให้เลขาธิการทราบล่วงหน้า ๗ วัน และให้เลขาธิการแจ้งให้ประธานคณะกรรมาธิการสามัญทุกคณะและประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญตามข้อ ๘๗ และ ๘๘ ทราบ พรรคสองเมื่อประธานคณะกรรมาธิการสามัญหรือประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญตามข้อ ๘๗ หรือ ๘๘ ได้รับแจ้งตามพรรคหนึ่งแล้ว ปรากฏว่ามีกรณีที่คณะกรรมาธิการซึ่งตนเป็นประธานอยู่นั้นกำลังจะหรือกำลังพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องนั้นหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นและประสงค์จะเรียกบุคคลดังกล่าวตามพรรคหนึ่งมาชี้แจงด้วย ประธานคณะกรรมาธิการที่รับแจ้งอาจขอให้มีการประชุมร่วมกันกับคณะกรรมาธิการตามพรรคหนึ่งหรืออาจจะส่งผู้แทนไปร่วมในการพิจารณาของ

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้แทนที่ส่งไปตามวรรคนี้เป็น
กรรมการในคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเพื่อประโยชน์แก่การสอบถามหรือแสดง
ความคิดเห็นในเรื่องที่คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งพิจารณา แต่จะลงมติในเรื่องนั้นมิได้
วรรคสามให้นำความในข้อนี้ไปใช้บังคับแก่การดำเนินการของคณะอนุกรรมการด้วย
โดยอนุโลม ท่านประธานฯ ครับ ที่ต้องกราบเรียนเสนออย่างนี้ก็เพราะว่ากระผมเองเคยถูก
กรรมการเรียกหลายครั้ง แต่มีจดหมายไปถึงกระผมในฐานะเลขาธิการคณะรัฐมนตรีวันนี้
ถ้าท่านขอให้มาชี้แจงในวันพรุ่งนี้ซึ่งมีภารกิจสำคัญที่เป็นราชการสำคัญ ครั้นจะมาก็ต้อง
สละภารกิจที่สำคัญซึ่งสละไม่ได้ ครั้นจะไม่มาก็จะไม่ให้เกียรติแก่สภา เลยก่อให้เกิดปัญหา
ความยุ่งยาก ถ้าคณะกรรมการทั้งหลายจะได้มีการจัดทำแผนงานหรือวางแผนล่วงหน้า
สัก ๑ สัปดาห์ ไม่ขอมาก คืองานของคณะกรรมการนั้นควรจะมีโปรแกรมเมเบิล
(Programmable) วางแผนล่วงหน้าสัก ๑ สัปดาห์ แล้วก็แจ้งไปที่เลขาธิการ แล้วก็ให้
เลขาธิการแจ้ง โดยมีกลไกสำคัญคือคณะกรรมการกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งชาติ
กระผมก็เชื่อว่าจะแก้ปัญหาการเรียกส่วนราชการเข้าช้อนได้ จึงขอประทานกราบเรียน
ท่านประธานฯ เสนอไปยังคณะกรรมการว่าข้อ ๕๓ ทวิ นี้จะกรณารับได้หรือไม่ครับ
(การประชุมมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งชาติ
ได้ขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการรับไหมครับ
เชิญครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
อรรถพล สรสุชาติ กรรมการ นะครับ คงต้องขออนุญาตแยกเป็น ๒ ส่วนนะครับ
ส่วนที่ ๑ ก่อนข้างจะเห็นด้วยในเรื่องของการเรียกเจ้าหน้าที่เข้าช้อน
ว่าให้มีระบบของการเรียกจะเป็นการเสนอผ่านท่านเลขาธิการหรือกระบวนการใด ๆ
ก็ตาม ตรงนั้นไม่ขัดข้องครับ

ส่วนที่ ๒ ที่ก่อนข้างจะเป็นห่วงในแง่ของการปฏิบัติ คือเรื่องของระยะเวลา ๗ วันครับ เพราะว่าถ้าคิดถึงในแง่ของการพิจารณาจริง ๆ ว่าใน ๑ สัปดาห์ต่อ ๑ สัปดาห์นี้ เรื่องที่จะเสนอเข้ามาว่าในสัปดาห์ต่อไปจะพิจารณาเรื่องอะไร ถ้าเมื่อมีช่องว่างของระยะเวลาอีก ๗ วัน หลังจากที่ตัดสินใจแล้ว คือให้เวลาภายใน ๗ วันนี้อาจจะไม่พอดี อาจจะต้องขอต่อรองท่านอาจารย์บรรศักดิ์ว่าจำนวน ๗ วันคงต้องลงคงอาจจะต้องลดลงโดยกรณีอยู่แล้ว เพราะสมมุติว่าประชุมวันพุธมีมติว่าวันพุธหน้าจะประชุมเรื่องอะไรแล้วก็จะเชิญใครมาชี้แจง กว่าที่กระบวนการจะไปถึงท่านเลขาฯ แล้วต้องให้เวลาอีก ๗ วันก็แปลว่าสัปดาห์ถัดไปว่าจะคุยกันเรื่องนี้คงพิจารณาไม่ได้ ผมหารือในเรื่องของระยะเวลาเท่านั้นเอง แต่เห็นด้วยในหลักการนะครับว่าจะทำได้ ขออนุญาตเรียนชี้แจงเพิ่มเติมอีกนิดเดียว เพราะว่าท่านสมาชิกฯ อภิปรายหลายท่านในฐานะที่เคยทำหน้าที่อยู่ในสภาผู้แทนราษฎรด้วย คงต้องเรียนว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติกับสภาผู้แทนราษฎรคงต่างกันในเรื่องของกรรมการรับบางประเด็นที่เห็นว่ากรรมการหลายคนจะต้องไปพิจารณาในเรื่องเดียวกันนี้เป็นเพราะข้อกำหนดในข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรเองที่ให้พรรคที่มีเสียงข้างมากหรือว่าในสัดส่วนของกรรมการที่เป็นเสียงข้างมากสามารถที่จะอยู่ในกรรมการใดกรรมการหนึ่งแล้วก็เป็นประธานกรรมการ เพราะฉะนั้นในกระบวนการตรวจสอบนี้ ในขณะหนึ่งอาจจะทำไม่ได้ก็มีผู้ที่ไปร้องเรียนในอีกคณะหนึ่งแล้วอาจจะมีการสอบสวนในลักษณะใกล้เคียงกัน แต่ผมคิดว่าในกรณีนี้คงจะมีน้อยลง แล้วก็ถ้าให้

ท่านเลขาฯ เป็นศูนย์กลางหรือว่าถ้าจะสามารถแนะนำต่อไปได้ ก็คือให้คณะกรรมการ
วิสามัญกิจการสภานี้มีส่วนที่จะเข้าไปร่วมพิจารณาหรือกระบวนการที่อาจจะเร่งให้
เร็วขึ้นในแง่ของการดูแลงานเอกสารได้ก็อาจจะเป็นประโยชน์ ผมขอต่อรองในเรื่อง
ระยะเวลาท่านนั่นเองครับ แต่ในเรื่องหลักการอื่น ผมไม่มีปัญหาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ว่าอย่างไรครับ เชิญครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

กระผมไม่ขัดข้องครับ ถ้าใช้ท่านเลขาธิการเป็นศูนย์กลางอยู่แล้ว แล้วท่านเลขาธิการ
เป็นคนลงนามในหนังสือเชิญนี้ะครับ กระผมคิดว่าน่าจะปรับเรื่องเวลาได้ตาม
ความเหมาะสมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทางกรรมการรับไปหารือ
เรื่องถ้อยคำกับอาจารย์บรรศักดิ์นี้ะครับ เชิญต่อไปครับ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านการต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) :

“ข้อ ๘๔ ข้อ ๘๕ ข้อ ๘๖ ข้อ ๘๗ ข้อ ๘๘ ข้อ ๘๙ ข้อ ๙๐ ข้อ ๙๑ ข้อ ๙๒

ข้อ ๙๓ ข้อ ๙๔”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณโคทมครับ

นายโคทม อารียา : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม อารียา

คือเมื่อก่อนหน้านี้มีสมาชิกฯ ท่านหนึ่งตั้งคำถามว่า ถ้ามีกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่ง
แล้วเป็นเหตุให้จำนวนกรรมการในคณะกรรมการนั้นมีไม่ครบจำนวนต่ำสุดตามที่

กำหนดไว้ใน ข้อ ๙๓ วรรคสอง จะปฏิบัติอย่างไร ซึ่งผมก็คิดว่าเราจะเขียน

ถ้อยคำในลักษณะใดลักษณะหนึ่งท่านเองนี้เพิ่มเติมเข้าไปในข้อ ๙๔ หลังจากข้อความ

ที่ว่าหรือที่ใดที่หนึ่งบอกว่า ในระหว่างที่ยังไม่มีการตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง

ไม่ให้นำจำนวนต่ำสุดของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๙๓ วรรคสอง

หรือไม่ทราบมีกำหนดไว้ที่อื่นหรือเปล่า แต่ผมเข้าใจว่ากำหนดไว้ที่นั่นแห่งเดียวจะครับ

มาบังคับใช้ อันนี้ก็หมายความว่าถ้ายังตั้งแทนไม่ได้ ถ้าจะเหลือสัก ๘ คน ๗ คนอะไรนี้

LIRT

สนช. ๔

ธีรวรรณ ๕๘/๓

ก็ขอยังจะให้คณะกรรมการชุดนั้นยังคงอยู่และดำเนินการต่อไปได้นะครับ
จะเป็นที่รอบคอบขึ้นหรือไม่ครับ ท่านประธานฯ ครับ

- ๕๘/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการว่าอย่างไรครับ เชิญครับ
นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ก็จะเรียน
หาหรือว่า ถ้าอย่างนั้นใส่ว่า ให้สภาพิจารณาโดยเร่งด่วนนี้ผมว่าอาจจะง่ายกว่า คือหมายความว่า
ว่า ให้ไปกำหนดเอาที่สภาว่าให้พิจารณาตั้งแทนในโอกาสแรกที่สามารถทำการได้หรืออะไร
อย่างนั้นน่าจะเป็นเรื่องที่ยากกว่าหรือเปล่าครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าคงไม่เป็นไร เพราะว่าถ้าเป็น
สภาพปกติมีสมัยประชุม ซึ่งทำให้เกิดปัญหา แต่เนื่องจากเราไม่มีสมัยประชุม ประชุม
ทุกอาทิตย์ ฟันเมื่อไรก็ตั้งได้ทันที ก็ไม่มีปัญหา เพียงแต่ว่าถ้าประธานกรรมการเขาเห็นว่า
เขามีกรรมการครบอยู่เขาก็ไม่ขอก็ไม่เป็นไรแล้วแต่เขา คงไปได้นะ เชิญต่อไปครับ
เชิญครับ

นายวิรุณ ตั้งเจริญ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายวิรุณ ตั้งเจริญ
ก่อนที่จะผ่านหมวด ๔ กรรมการ ผมคิดว่าอาจจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ ก็ขออนุญาตว่า คำที่เรา
ใช้มากคือ กรรมการ แต่เราออกเสียงไม่เหมือนกัน ที่ผ่านมาฟัง ส.ส. ส.ว. ถ่ายทอดทีวี
วิทยุแล้วจะใช้ไม่ตรงกันเลย ท่านประธานฯ จะให้ออกเสียงว่าอย่างไรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการ เชิญต่อไปครับ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๕ การสรรหา
การตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลตามที่กฎหมายกำหนด ข้อ ๕๕
ข้อ ๕๖ ข้อ ๕๗ ข้อ ๕๘ ข้อ ๕๙ ข้อ ๑๐๐ ข้อ ๑๐๑ ข้อ ๑๐๒ ข้อ ๑๐๓ ข้อ ๑๐๔
หมวด ๖ การเสนอและการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ข้อ ๑๐๕”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม
ขออนุญาตกราบเรียนเสนอท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการว่า เนื่องจากสภานี้
เป็นสภาซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิอยู่หลายฝ่าย แล้วก็ควรที่จะมีอะไรก็ตามที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ๆ
ในการนิติบัญญัติ เพื่อให้เกิดเป็นแบบอย่างที่ดี ๑ ในนวัตกรรมทั้งหลายที่ผมอยากจะ
กราบเรียนเสนอก็จะขออนุญาตเพิ่มเป็น ข้อ ๑๐๕ วรรคสุดท้าย เพื่อประโยชน์แห่งการ

ก่อให้เกิดสิ่งทีภาษาฝรั่งเศสเรียกว่า ทราโวซ์เปรปาราตัวร์ (Travaux préparatoires) หรือเอกสารประกอบร่างกฎหมาย อันจะเป็นการแสดงเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ชัดเจนในเวลาที่ใช้ นำไปใช้ในเวลาที่ศาลต้องตีความกฎหมาย ในต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศในยุโรปนั้น เขาทำกันทุกประเทศ เป็นเหตุให้ศาลในยุโรปเมื่อจะต้องค้นคว้าเจตนารมณ์ของกฎหมาย แทนที่จะมาค้นแต่ในรายงานการประชุมของสภา ซึ่งบันทึกคำพูดของสมาชิกฯ ทีละคำ แล้วก็ใช้เวลามากในการค้นคว้า เขามีเอกสารที่เรียกว่า เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างกฎหมายในสภานี้ประกอบอยู่ด้วย ทำให้ศาลทั้งหลายสามารถใช้กฎหมายได้ตรงจากเจตนารมณ์ของผู้บัญญัติกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ผมขออนุญาตเพิ่ม ข้อ ๑๐๕ วรรคสุดท้าย ความเป็นดังนี้ครับ เพื่อประโยชน์ในการค้นหาเจตนารมณ์ของกฎหมาย ประธานสภา อาจกำหนดระเบียบในเรื่องต่อไปนี้

๑. การสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติและเหตุผลในการกำหนด สาระสำคัญนั้นแต่ละเรื่อง

๒. การจัดทำตารางแก้ไขเพิ่มเติมและเหตุผลในวาระต่าง ๆ

๓. การเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์ระหว่างสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งทำหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาต กราบเรียนเหตุผลเป็นประเด็น ๆ ไปครับ

ประเด็นแรก เหตุที่เสนอให้ท่านประธานฯ กำหนดระเบียบในเรื่องการสรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติและเหตุผลในการกำหนดสาระสำคัญในเรื่องนั้น แต่ละเรื่อง อันนี้ไม่ซ้ำซ้อนกับหลักการและเหตุผล ซึ่งอยู่ในวรรคแรก ซึ่งธรรมเนียม การเขียนหลักการและเหตุผลนั้นในกฎหมายไทยจะเขียนสั้นมาก สั้นจนกระทั่ง คนที่ไม่ใช่นักกฎหมายอ่านไม่เข้าใจ ท่านสมาชิกฯ ประสงค์จะทราบว่าหลักการและเหตุผล กฎหมายสั้นอย่างไรนั้น ท่านหยิบซองที่ท่านได้เมื่อบ่ายนี้มาดูแล้วจะเห็น ได้ว่าในการยกเลิก ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจะเขียนไว้สั้น ๆ เท่านั้นครับ บรรทัดเดียว ยกเลิกประกาศคณะปฏิรูป แต่ความเป็นจริงแล้วการสรุปสาระสำคัญและเหตุผล ในแต่ละเรื่องของกฎหมายที่เป็นรายละเอียดนั้นเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง ถ้ามว่าจำเป็น อย่างไร จำเป็นประการที่ ๑ ก็คือว่า ถ้าจะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในร่างกฎหมาย นั้น เขาต้องรู้สาระสำคัญในร่างนั้น ๆ ไม่ใช่เฉพาะอย่างที่เขาเขียนในหลักการและเหตุผล ที่เราเสนอต่อสภาในเวลานี้ ถ้าท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพมีเวลา กรุณาเปิดเข้าไปดูในเว็บไซต์ของกัฟเวรินเมนต์ออฟยูเค (Government of UK) หรือรัฐบาลอังกฤษ และท่านเข้าไปดูกระทรวงไหนก็ได้ เขาก็จะมีกรีนเพเปอร์ (Green paper) ไวต์เพเปอร์ (White paper) ที่เรียกว่า เอกสารรับฟังความคิดเห็นในร่างกฎหมาย และเขาจะสรุปสาระสำคัญไว้ให้ครับ ว่ากฎหมายนั้นมีเนื้อหาอะไร มีการก่อตั้งองค์กร อะไร มีอำนาจหน้าที่อะไร เพราะอะไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องทำครับ

ข้อที่ ๒ คือการจัดทำตารางแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เหตุที่การค้นเจตนารมณ์ของกฎหมายในต่างประเทศทำได้ง่ายก็เพราะเหตุว่า ตั้งแต่ในชั้น

ยกร่างของรัฐบาลมาจนขึ้นเข้าสภา จากสภาล่างไปสู่สภาสูง เขาก็มีตารางเปรียบเทียบ บทบัญญัติ และเหตุผลในการแก้ไขแต่ละชั้น ๆ เอาไว้ ประกอบร่างพระราชบัญญัติแต่ละร่าง เพราะฉะนั้นเวลาที่มีปัญหาติดขัดว่าถ้อยคำตรงนี้จะแปลว่าอะไร จะครอบคลุมแค่ไหน คนทั้งหลายรวมทั้งศาลด้วยก็ไปหยิบตารางนี้มาก็จะเห็นพัฒนาการของการแก้ไขถ้อยคำ ในแต่ละเรื่องอย่างชัดเจน และเมื่อไปอ่านประกอบเข้ากับคำอภิปรายที่ถอดเทปของท่านสมาชิกฯ แต่ละคนเข้าไปอีกก็จะทราบเจตนารมณ์ได้อย่างชัดเจน

และท้ายที่สุดครับ การเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์ของ ๔ หน่วยงานนั้น ความจริงทำแล้วครับ แต่ยังไม่สำเร็จ ทำมา ๔ ปี ๕ ปีแล้ว แม่บทหลักในการทำก็คือของท่านเลขาฯ คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งนั่งเป็นกรรมการอยู่ด้วย คือ คุณพรทิพย์ จาละ ถ้าหากว่ามีข้อบ่งคับฯ นี้ช่วยรองรับอยู่ สำนักงานเลขาธิการทั้ง ๒ สำนักงานจะได้เมตตา กุฏิจ่อทำเสียให้ครบถ้วน แล้วกฎหมายตั้งแต่เข้า ครม. ไปจนกระทั่งถึงกฤษฎีกา ใช้อย่างไร มาเข้าสภาในวาระที่ ๑ วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ในสภาผู้แทนราษฎรใช้อย่างไร ไปเข้าในชั้นวุฒิสภาใช้อย่างไร ก็ไม่จำเป็นจะต้องส่งกันด้วยกระดาษแล้ว ทำกันด้วยระบบสารสนเทศ ซึ่งทั้งหมดนี้ก็ไม่ได้ใช้บังคับได้เองทันทีนะครับ ก็ต้องให้ท่านประธานฯ ไปออกกระเปียบอีก กระทบจึงขอประทานกราบเรียนเสนอ แล้วก็กราบเรียนหาหรือ ท่านคณะกรรมการว่าจะเมตตารับเรื่องนี้ไว้ดังที่ปรากฏในการศึกษาของสถาบัน พระปกเกล้าได้หรือไม่ อย่างไร

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
กรรมการไม่ขัดข้องครับ เพราะว่าทำให้ชัดเจนขึ้น ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องถ้อยคำไปตกลงกันนะครับ
เชิญต่อไป เชิญคุณจักรมณฑ์ครับ

นายจักรมณฑ์ ผาสุกวนิช : ขออนุญาตครับท่านประธานฯ ผมมี
ข้อข้องใจค่อนข้างมาก เพราะมันเกี่ยวเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน บังเอิญข้ามไป
นะครับ กลับมาข้อ ๕๘ ที่เขียนไว้บอกว่า กรรมการอาจเรียกเอกสารหรือพยานหลักฐาน
จำเป็นจากบุคคลใด ไม่ได้หมายความว่า บุคคลที่ได้รับเสนอชื่อมาแถลงข้อเท็จจริง
หรือแสดงความเห็นได้ตามสมควร คือประสบการณ์ที่เอกชนมีก็คือว่า ได้เชิญเขามา
หาข้อมูลบางอย่างนะครับ เพื่อมาประกอบว่าบุคคลที่มาเสนอชื่อนี้เป็นอย่างไร คำถามคือว่า
บุคคลผู้นั้นซึ่งเป็นเอกชนและไม่ใช่ข้าราชการมีสิทธิที่จะปฏิเสธไม่ให้มาให้ข้อมูลหลักฐาน
ได้หรือไม่ เพราะว่าบางเรื่องเป็นเรื่องของเขา ซึ่งเขาเป็นระหว่างบุคคลกันนี้ เขาก็ไม่อยากจะ
เปิดเผย อันนี้ผมก็มีข้อสงสัยว่า การเรียกมาแบบนี้ครับ เป็นการโดยสมัครใจใช่ไหมครับ
ไม่ใช่ว่าเป็นการเรียกมาโดยบังคับจากทางสภาครับ ขอเรียน ผাগท่านประธานฯ ตามทาง
ท่านกรรมการครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ นะครับ ประสบการณ์โดยตรงก็คือ มีทั้งที่มา แล้วก็ไม่มีมา
เราก็เอาผิดอะไรเขาไม่ได้อยู่แล้ว ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปครับ

นายพิเชษฐ ฤทธิสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๑๐๖ ข้อ ๑๐๗ ข้อ ๑๐๘
ข้อ ๑๐๙”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบรรศักดิ์ครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม
บรรศักดิ์ ในฐานะกรรมการครับ ผมขอกราบเรียนหาหรือท่านประธานฯ ผ่านไปยัง

คณะกรรมการว่า ในข้อ ๑๐๕ นะครับ เป็นเรื่องการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ในวาระที่ ๑ ซึ่งเข้าใจว่าไปเอามาจากข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ซึ่งวุฒิสภาไทยนั้น
ไม่มีอำนาจพิจารณากฎหมายเป็นสภาแรก เมื่อไม่มีอำนาจพิจารณากฎหมายเป็นสภาแรก
การตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดูหลักการของกฎหมายก็ไม่มี กระทบจะขอประทาน
หรือคณะกรรมการว่าจะเพิ่มข้อ ๑๐๕ วรรคสอง ได้ไหมครับ ให้เหมือนข้อบังคับ
ในอดีตของสภาทั้งหลายว่า เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามข้อนี้
สภาจะให้คณะกรรมการพิจารณาก่อนรับหลักการก็ได้ เพราะร่างพระราชบัญญัติ
บางอย่างนี่นะครับ การที่จะมานั่งพูดกันในสภาแห่งนี้ว่าจะรับหรือไม่รับหลักการนั้น
อาจจะต้องการการศึกษา ก่อน แล้วในทางปฏิบัติในอดีตมาก็ได้มีการใช้การศึกษา ก่อน
ของสภาอยู่บ้างเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงควรจะเปิดโอกาสให้สภาสามารถตั้ง
กรรมการไปศึกษา ก่อนรับหลักการได้ครับ ขอกราบเรียนหรือท่านประธานฯ
ผ่านไปยังกรรมการครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ อรรถพล ในฐานะกรรมการนะครับ คือจริง ๆ แล้วก็ใช้เวลาคุยกันเรื่องนี้
พอสมควรนะครับ ผมคิดว่ากรรมการไม่มีปัญหานะครับ ถ้าเผื่อจะเพิ่มเติม เพราะว่า
แต่ของเดิมของสภาผู้แทนราษฎรก็มีอยู่ แต่ว่าที่จะเรียนท่านกรรมการ บวรศักดิ์
ขอภัยต้องเอ่ยนามท่านว่า โดยความคิดเห็นส่วนตัวที่แสดงไว้ในคณะกรรมการก็คือ
ถ้ากรรมการคณะนี้มีการตั้งขึ้นในลักษณะนี้เพื่อพิจารณา และเป็นประโยชน์ต่อ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาใด ๆ ก็ดีครับ ที่ผ่านมามีในอดีตนี้ พอเขียนข้อบังคับ
ตรงนี้ไว้ว่าให้มีการตั้งกรรมการ แล้วเอากฎหมายหรือเรื่องอื่นใดไปพิจารณา กฎหมาย
ไปพิจารณาก่อน ส่วนใหญ่ก็เตะลูกออกกันเป็นหลักครับ คือเพื่อจะยังไม่ได้พิจารณา
ก็ให้กรรมการรับไป แล้วก็ไม่ค่อยกลับมา อันนั้นเป็นสภาผู้แทนราษฎรในอดีต
ที่มีเสียงข้างมากในบางส่วน ก็ขอเรียนไว้เป็นเหตุผลว่าทำไมไม่ได้ใส่นี้เพราะว่ามีความคิดเห็น
อย่างนั้น แต่ว่าถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้อง กรรมการก็ยินดีรับไปใส่เพิ่มเติมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ เชิญครับ
นายสมหมาย ปาริจฉัตต์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ
ผม สมหมาย ปาริจฉัตต์ นะครับ สมาชิกสภานิติบัญญัติ ผมเข้าใจว่าเจตนาของท่านอาจารย์
บวรศักดิ์ คงจะมีเจตนาดีให้มีกรรมการในการกลั่นกรอง แต่ถ้ากรรมการชุดนี้
เป็นกรรมการที่ไปบล็อก (Block) กฎหมายที่เป็นประโยชน์หรือเป็นเครื่องมือกับ
ผู้มีอำนาจก็จะเป็นปัญหาหรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์บวรศักดิ์มีอะไรไหม เชิญครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : ท่านประธานฯ ครับ คือสภาที่มีเสียงข้างมาก
ในสภาผู้แทนราษฎรอาจจะเกิดปัญหานั้นขึ้นได้นะครับ แต่ผมไม่คิดว่าในสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติจะมีสภาวะเช่นนั้นอยู่ แต่ถ้าท่านสมาชิกฯ ไม่แน่ใจจะเติมลงไปก็ได้ แต่ความจริง
ไม่จำเป็นต้องเติม โดยจะกำหนดระยะเวลาให้ศึกษาก็ได้อย่างนี้เป็นต้น ผมคิดว่าเรายังไม่เห็น
ภาพร่างพระราชบัญญัติอย่างนั้นนะครับ แต่วันหนึ่งท่านสมาชิกฯ จะพบว่าการเขียนอำนาจ
เพิ่มอำนาจให้สภาอย่างนี้ไว้มีประโยชน์ครับ การไม่เขียนไว้คือการตัดอำนาจสภานะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทางกรรมการไม่ขัดข้องใช่ไหมครับ
เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ขอถือไว้ ๑๕ วันได้ไหมครับ
แล้วกลับไปคืนสู่สภา ถ้าอย่างนั้นก็พบกัน ๒ ทางได้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๑๕ วันหรือครับ ยังเลือกประธาน
ไม่เสร็จเลย ๓๐ วันแล้วกันจะได้มีผลหน่อย ไปตกลงข้อความก็แล้วกัน เชิญต่อไป

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๑๑๐”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผมจะไม่
รบกวนเวลาของสภานี้มากไปกว่าข้อเสนอที่จะเหลืออีก ๒ ประเด็นเท่านั้นครับ ประเด็นที่จะ
ขออนุญาตเพิ่มเติมข้อ ๑๐๕ ทวิ ด้วยเหตุผลที่ว่า สภาแห่งนี้กับคณะรัฐมนตรีเกิดมาจาก คมช.
เหมือนกัน แล้วมาจากการแต่งตั้งทั้งคู่แล้วมีความจำเป็นอยู่เองแหละที่จะต้องเสนอกฎหมาย
พิจารณากฎหมายทั้งหลาย แล้วในรัฐธรรมนูญชั่วคราวฉบับก่อน ๆ ๕ ฉบับ ท่านประธานฯ
ครับ ไม่เคยมีฉบับไหนให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอร่างพระราชบัญญัติได้เลย
แม้แต่ฉบับเดียว แต่ในรัฐธรรมนูญชั่วคราวฉบับนี้ซึ่งได้สถาปนาระบบกึ่งรัฐสภาขึ้น ที่ผม
ใช้คำว่า กึ่งรัฐสภา ก็เพราะว่าไม่ใช่ระบบรัฐสภาแท้ เพราะถ้าระบบรัฐสภาเท่านั้น รัฐบาลยุบ
สภาได้ สภาไม่ไว้วางใจถอดถอนรัฐบาลได้ แต่ความที่ทั้งสภาและรัฐบาลมาจาก คมช.
เหมือนกัน สภาจะไม่ไว้วางใจ ครม. ก็ไม่ได้ ครม. จะยุบสภานี้ก็ไม่ได้ ทำได้อย่างมากที่สุด
ก็คือตรวจสอบด้วยการตั้งกระทู้ การเสนอญัตติ และการเปิดอภิปรายโดยไม่มี การลงมติ

เมื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกฯ เสนอกฎหมายได้เหมือนกับที่คณะรัฐมนตรีเสนอกฎหมายได้ ก็ควรที่จะเปิดโอกาสไว้ในข้อ ๑๐๕ ทวิ ว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกฯ เป็นผู้เสนอ ถ้าคณะรัฐมนตรีขอรับร่างพระราชบัญญัตินั้น ไปพิจารณาก่อนที่สภาจะลงมติ ตามข้อ ๑๐๕ คือลงมติรับหลักการในวาระที่ ๑ หากที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติอนุมัติ ก็ให้รอการพิจารณาไว้ก่อน ๓๐ วัน และในวาระสองก็จะบอกว่า เมื่อประธานได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้นมาจากคณะรัฐมนตรีพร้อมข้อสังเกต หรือเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม วรคหนึ่ง โดยคณะรัฐมนตรีมิได้ส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นมาพร้อมข้อสังเกตให้บรรจุนร่างพระราชบัญญัตินั้นเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน คำถามก็คือทำไมถึงต้องให้คณะรัฐมนตรีรับร่างพระราชบัญญัติไปพิจารณาก่อนได้ คำตอบก็คือว่า

ประการที่ ๑ เราเปิดโอกาสให้สมาชิกฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติ แต่ว่าพระราชบัญญัตินั้นเมื่อออกไปเป็นกฎหมายแล้ว คนที่มีหน้าที่ใช้บังคับก็คือรัฐบาล ร่างพระราชบัญญัติบางฉบับนั้นเสนอขึ้นมาโดยสมาชิกฯ ถ้าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินนี้ไม่มีปัญหา ท่านประธานฯ วินิจฉัยเสร็จแล้วก็ต้องส่งให้นายกรัฐมนตรีรับรอง จึงจะพิจารณาได้ แต่ร่างพระราชบัญญัติบางฉบับอาจจะไม่ใช่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน เป็นร่างพระราชบัญญัติที่อาจจะเสนอแล้วก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบางอย่างในการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งจะไม่ฟังความเห็นของคณะรัฐมนตรีเสียทีเดียวก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าสมควรที่จะเพิ่มข้อ ๑๐๕ ทวินี้อีกไว้ แล้วเมื่อเพิ่มแล้วก็ไม่ได้หมายความว่าให้เป็นเอกสิทธิ์ของคณะรัฐมนตรีด้วยเหตุว่าได้ลงล็อกไว้แล้วว่า คณะรัฐมนตรีมีสิทธิจะขอ แต่คนที่จะอนุมัติคือที่ประชุมแห่งนี้ ถ้าที่ประชุมแห่งนี้ไม่เห็นชอบก็จบ -----

แต่ถ้าที่ประชุมแห่งนี้เห็นชอบ คณะรัฐมนตรีก็เอาไปพิจารณาแล้วศึกษาได้ ๓๐ วัน ๓๐ วัน ส่งกลับมาพร้อมกับเหตุผลว่าควรจะได้รับหรือไม่รับหลักการ คนวินิจฉัยอีกทีหนึ่งก็คือสภาแห่งนี้ ถ้า ๓๐ วันจะเอาไปคงก็คงไม่ได้ ด้วยเหตุที่ว่า ในข้อบังคับฯ ที่ร่างนี้ ท่านประธานฯ จะต้องบรรจุเป็นเรื่องด่วนทันที เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนหาหรือท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการครับว่า จะขอเมตตาเพิ่มข้อนี้อีกข้อหนึ่งได้หรือไม่ แล้วกระผมเองจะมีประเด็นสุดท้ายที่จะเพิ่มข้อ ๑๒๕ ทวิ แล้วจะหยุดอภิปรายแล้วครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการนะครับ ข้อนี้ในที่ประชุมก็เถียงกันมากเพราะว่าตรงกับข้อ ๑๐๖ ของสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๔๔ ที่อาจารย์บวรศักดิ์ทำให้ชัดเจนขึ้นก็คือ จาก ๖๐ วันเหลือเป็น ๓๐ วัน แล้วก็เดิมถ้อยคำพร้อมข้อสังเกตจากคณะรัฐมนตรีนี้เดิมเข้ามาในวรรคสองให้ชัดเจนขึ้น เรียนว่าเราเถียงกันหนักมากเรื่องนี้ แล้วก็คิดว่าไม่รู้จะหาข้อยุติอย่างไร เพราะเดิมเราคิดว่าถ้าเอาไปเขาจะดอง ๆ ทำอย่างไร ทีนี้ถ้า ๓๐ วันก็พอรับได้ แล้วขณะเดียวกันสิ่งที่เพิ่งเกิดปรากฏการณ์ในวัน ๒ วันนี้นี่ก็น่าจะยังรับได้มากขึ้นก็คือ เช่น เรากำลังจะเสนอ พ.ร.บ. สงฆ์เข้าไปนี้ แล้วก็ปัญหาว่ารัฐบาลเขาไม่รู้เรื่องก็จะมีปัญหาได้ ฉะนั้นกรรมการรับได้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญต่อไป

นายพิเชษฐ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทน

เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๑๑๑ ข้อ ๑๑๒ ข้อ ๑๑๓ ข้อ ๑๑๔”

LIART

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม
วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ครับท่านประธานฯ ในข้อ ๑๑๔ ขออนุญาตแก้บรรทัดสุดท้ายของ
วรรคสองครับ และให้นำความในข้อ ๕๒ ต้องแก้เป็น ๕๑ ครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๑๑๕
ข้อ ๑๑๖ ข้อ ๑๑๗ ข้อ ๑๑๘ ข้อ ๑๑๙ ข้อ ๑๒๐ ข้อ ๑๒๑ ข้อ ๑๒๒ ข้อ ๑๒๓
ข้อ ๑๒๔ ข้อ ๑๒๕”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบวรศักดิ์

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ต้องชื่นชมคณะกรรมการอีกครึ่งหนึ่ง ในข้อ ๑๒๔ นี้ก็เป็นนวัตกรรมอีกนะครับ
เพราะไม่มีข้อบังคับการประชุมสภาไหน ฉบับในอดีตที่พูดถึงการที่กฎหมายผิดพลาด
แล้วเราก็พบว่าผิดพลาดจริง ๆ กระผมกราบเรียนท่านประธานฯ และท่านกรรมธิการว่า
ความผิดพลาดส่วนหนึ่งเกิดจากการเร่งรัดของสภา แล้วต้องเขียนเอาไว้เพราะสภาแห่งนี้
นี่นะครับจะถูกเร่งรัดเมื่อจะครบอายุ สภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อปี ๒๕๓๔ นั้นใช้เวลา
ในการพิจารณากฎหมาย ๑ เดือนสุดท้ายเกือบ ๑๐๐ ฉบับ แล้วก็จะเกิดความผิดพลาดมาก
ความผิดพลาดในอันที่ ๒ ก็คือความผิดพลาดในการตรวจกันระดับกรรมธิการ
หรือเจ้าหน้าที่ กระผมขอกราบเรียนครับว่าในการตรวจร่างกฎหมายของคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ซึ่งท่านประธานฯ เองก็เป็นประธานฯ อยู่หลายคณะ แล้วเป็นประธานฯ
ในที่ประชุมใหญ่ด้วยหลายครั้งนั้น เขาถือเป็นหลักในการปฏิบัติว่า การตรวจร่างกฎหมาย
นั้นจะใช้สายตาคนตรวจกันเฉย ๆ ไม่ได้จำเป็นเหลือเกินที่จะต้องมีการอ่านถ้อยคำกัน
คือคนหนึ่งอ่านอีกคนหนึ่งฟัง เพราะการอ่านและอีกคนหนึ่งฟังตามแล้วดูตัวหนังสือตาม
ไปนั้นจะทำให้รู้วรรคตอน จะทำให้รู้ความแปร่งของภาษาถ้อยคำ ความผิดพลาดหรือไม่
ผิดพลาดของถ้อยคำ -----

แต่ผมทราบมาว่าในการปฏิบัติของสภาในอดีตทำมาอย่างนี้ตลอด แต่ตอนหลังจะงานมาก หรือไม่มากอย่างไรก็ตามผมไม่ทราบได้ แต่เข้าใจว่าระดับเจ้าหน้าที่นั้นได้ยกเลิกการอ่านและอีกคนหนึ่งฟังไปโดยอ้างว่าเจ้าหน้าที่มีไม่พอ ผมไม่ทราบนะครับว่าสำนักงานเลขาธิการ วุฒิสภาซึ่งปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติยังใช้ธรรมเนียมเดิม ในการอ่านและอีกคนหนึ่งฟังแล้วดูตัวหนังสือตามไปหรือใช้ธรรมเนียมที่ให้นั่งอ่านเอาด้วย สายตาเฉย ๆ เมื่อเป็นอย่างนี้การที่กรรมการเขียนข้อ ๑๒๔ เอาไว้เป็นสิ่งที่ดีมากก็ แก้ปัญหาได้ แต่บั้งเอิญข้อ ๑๒๔ ของกรรมการไปลือกเอาไว้ว่ามีข้อความผิดพลาด ในสาระสำคัญ นี้แปลว่าผิดพลาดเล็กน้อยแก้ไขไม่ได้นะครับ ชัดแย้งกันเองจนมีอาชญาปฏิบัติให้ ถูกต้องได้ บางทีชัดเจนแล้วปฏิบัติให้ถูกต้องได้ เช่น ถ้อยคำผิด ขออนุญาตยกตัวอย่าง ไปถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีในอดีตศาลงมคิดว่ากรรมการผู้จัดการห้ามทำอย่างนั้น อย่างนี้ พอไปพิมพ์ลงในกฎหมายกลายเป็นกรรมการ ผู้จัดการ คนเดียวกลายเป็น ๒ คน อย่างนี้เป็นต้น เพราะเราไปพบในชั้นนั้นอย่างนี้แก้ไขได้ไหมครับ ท่านกรรมการครับ เพราะฉะนั้นจะลดดีกรี (Degree) ลงได้นะครับ คือถ้าเกิดความผิดพลาดไม่ว่าจะ ในสาระสำคัญหรือไม่สาระสำคัญ ตัวสะกดการันต์ก็ขอให้แก้ไขได้ ด้วยเหตุที่ว่าถ้าทำ เรื่องใหญ่ได้แล้วเรื่องเล็กท่านทำไม่ได้ก็จะเกิดปัญหา เพราะฉะนั้นถ้อยคำตรงนี้ ท่านกรรมการจะกรุณาปรับไปปรับได้ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการว่าอย่างไร

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ คงขอรับไป พิจารณา ก็ยืนยันว่าที่เราห่วง ก็คือในเรื่องใหญ่ ๆ แต่ว่าถ้าเพื่อเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อย จะเขียนอย่างไรให้สามารถที่จะไปดำเนินการได้ กรรมการขอรับไปแล้วก็ไปดูในแง่ ของถ้อยคำที่จะต้องเพิ่มเติมเข้าใจว่าต้องเพิ่มเติมและอาจจะต้องตัดออกบางส่วนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าตัดความตั้งแต่ในสาระสำคัญ จนกระทั่งถึงต่อรัฐธรรมนูญออกก็จะใช้ได้เลย เหลือแต่เพียงว่ามีข้อความผิดพลาดและสมควรได้รับการพิจารณาทบทวนใหญ่เล็กอะไรก็ไม่สำคัญ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมการ) : เห็นพ้องท่านประธานฯ ครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๓
การดำเนินการเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญ”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กระทบขออนุญาตแปรญัตติเป็นครั้งสุดท้าย
แล้วท่านประธานฯ ครับ ในข้อ ๑๒๕ ขอบติมข้อ ๑๒๕ ทวี ข้อความสั้น ๆ ครับ
ประธานสภาอาจกำหนดระเบียบให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนใน
ร่างพระราชบัญญัติที่สภาหรือคณะกรรมการพิจารณาได้ กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ความจริงสภาในอดีตท่านก็ทำมาแล้วไม่ใช่ว่าเป็นสิ่งใหม่แล้วครับ
แต่บังเอิญการทำนั้นไม่มีระเบียบแบบแผนที่ลงรอยกันในแต่ละกรรมการ
บางคณะกรรมการก็ใช้วิธีประชาพิจารณ์เปิดสัมมนาใหญ่ บางคณะกรรมการ
ก็ใช้วิธีประชุมเล็ก ๆ แล้วเชิญผู้แทนส่วนที่เกี่ยวข้องมา อันนี้ท่านประธานฯ ครับ
ก็จะเป็นนวัตกรรมอีกแบบหนึ่งที่ผมเชื่อว่าสภาแห่งนี้เมื่อเป็นสภาแต่งตั้งสมควรที่จะ
รับฟังความคิดเห็นของประชาชนให้มาก ด้วยเหตุนี้เองการนำธรรมเนียมปฏิบัติ
ในต่างประเทศที่เขาทำและได้ผลดีอย่างในอังกฤษ อย่างนี้เป็นต้นนี่นะครับ ซึ่งเขาทำ
กรีนเพเพอร์ ไวต์เพเพอร์ คือเขาบอกว่าเขาจะออกกฎหมายเรื่องไหนที่ประชาชน คือ
ต้องอธิบายให้ประชาชนเข้าใจนะครับ ไม่ใช่เอาตัวร่างส่งไปให้ประชาชนดูไม่มีใครรู้เรื่อง
เขาต้องสรุปสาระสำคัญว่าในเรื่องนี้กำลังจะแก้กฎหมายในสาระสำคัญอะไรบ้าง ๑, ๒, ๓
จะตั้งองค์กรไหนขึ้นมาดูแลจะมีอำนาจหน้าที่อย่างไร เพราะอะไร อันนี้เขาเรียกว่าเขาทำ
กรีนเพเพอร์ก่อน แล้วเขาก็ส่งไปให้บุคคลซึ่งอาจจะถูกกฎหมายกระทบในชั้นต่าง ๆ เช่น
ถ้าเป็นเรื่องโรงงานเขาก็จะส่งไปให้พวกคนที่เคยเปิดโรงงานทั้งหลายหรือสำนักงาน
กฎหมายที่ทำเรื่องเปิดโรงงานให้ความเห็นก่อนพอให้ความเห็นมาแล้วเขามานั่งศึกษา
ความเห็นแล้วเขาก็ปรับตัวร่าง เขาก็ออกไวต์เพเพอร์มา บอกว่านี่แหละคือกฎหมายที่เรา
ได้รับฟังความคิดเห็นแล้ว ฟังดูแล้วหลายคนที่ยกท้วงมาจะมีเหตุผลก็จะปรับเป็นอย่างนี้-----

เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตเพิ่มสั้น ๆ ครับท่านประธานฯ ว่า ประธานสภาอาจกำหนดระเบียบให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในร่างพระราชบัญญัติที่สภาหรือคณะกรรมการพิจารณาได้ ผมไม่ทราบว่าท่านกรรมการจะขัดข้องไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่าน โทท ครับ

นายโทท อารีธา : ท่านประธานฯ ครับ ผม นายโทท อารีธา ครับ ผมคิดว่าถ้าจะมีข้อความดังกล่าว น่าจะระบุก่อนจะถึง ประธานสภาอาจกำหนดระเบียบระบุเจตนารมณ์ไว้สักนิดหนึ่งนะครับ ในทำนองว่าเพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของประชาชน เดี่ยวจะกลายเป็นออกระเบียบแล้วเจตนาเราอยากจะให้ร่วมมากขึ้น บางคนอาจจะตีความว่าไปจำกัดการรับฟังความคิดเห็น ก็ดูได้ ๒ ทางเลยอยากจะให้มีการระบุถึงเจตนาของการออกระเบียบไว้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ไม่ขัดข้องที่จะเพิ่มเติมนะครับ ส่วนว่าถ้อยคำจะไปเพิ่มเติมตอนท้ายอย่างไร เดี่ยวขออนุญาตคู่อีกทีครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๗ การดำเนินการเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญ ข้อ ๑๒๐ ข้อ ๑๒๖ ข้อ ๑๒๗ หมวด ๘ การตั้งกระทู้ถาม ส่วนที่ ๑ บททั่วไป ข้อ ๑๒๘ ข้อ ๑๒๙ ข้อ ๑๓๐”

นายทวี สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม ทวี สุรฤทธิกุล ในข้อ ๑๒๙ ขอเรียนถามพอดีไม่ค่อยเข้าใจในตรงนี้ว่า ให้ตั้งและซักถามได้เฉพาะคนเดียว หมายถึงตัวรัฐมนตรีอะไรอย่างนั้นใช่ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ เข้าใจว่าเป็นผู้ถามนะครับ คือถามได้คนเดียว แต่ว่าถ้าคณะรัฐมนตรีจะตอบหลายคนก็แล้วแต่ครับ คือถ้าใช้ศัพท์กรูหุขคือกันกระทู้หมุ่ครับ

นายทวี สุรฤทธิกุล : ประธานโทษครับ ข้อความจะชัดเจนหรือยังครับ
นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมธิการ) : ข้อความนี้เป็นข้อความที่เอามา
จากข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ก็ใช้ปฏิบัติกันมาและก็คิดว่าค่อนข้างจะมีความ
ชัดเจนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๑๓๐ ข้อ ๑๓๑ ข้อ ๑๓๒
ข้อ ๑๓๓ ข้อ ๑๓๔ ข้อ ๑๓๕ ข้อ ๑๓๖ ข้อ ๑๓๗ ส่วนที่ ๒ กระทั่งถามสด ข้อ ๑๓๘
ข้อ ๑๓๙ ข้อ ๑๔๐ ข้อ ๑๔๑ ข้อ ๑๔๒”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายทวี สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ก็ได้ความรู้เหมือนกัน
ในข้อ ๑๔๑ กระทั่งถามสดแต่ละกระทู้ให้ถามด้วยวาจาได้เรื่องละไม่เกิน ๓ ครั้ง ตรงนี้
ขอความรู้จากท่านกรรมาธิการหน่อยครับว่าสาระในรายละเอียดคืออะไรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ก็ขออนุญาต
เรียนชี้แจงว่าในส่วนนี้เป็นส่วนของกระทุ้งถามสดนะครับ เพราะฉะนั้นในการยื่นกระทู้
ก็จะบอกแต่เรื่องกว้าง ๆ และส่วนของคำถามในการถามกระทู้ที่จะถามตรงนั้น คือรัฐมนตรี
หรือท่านนายกรัฐมนตรีมาตอบกระทู้นี้ก็ต้องตอบตามคำถาม เมื่อตอบรอบแรกเสร็จแล้วนี้
ท่านประธานฯ ก็จะถามว่ามีอะไรที่จะซักถามต่อหรือไม่ ก็เป็นหน้าที่ ๒ ที่กำหนดไว้ว่า
เป็น ๓ หน ก็คือเพื่อจะได้จบครับ ถ้าไม่อย่างนั้นถามกันไปเรื่อย ๆ ถามต่อไปเรื่อย ๆ ไม่จบ
ก็คงไม่ได้ แต่ที่กำหนดไว้ ๓ ครั้งก็คือเป็นถามตอบ แล้วก็รอบสุดท้ายคือหลังจากถามคำถาม
สุดท้ายแล้วท่านรัฐมนตรีตอบอย่างไรก็ถือว่าคนถามหมดสิทธิ ตรงกันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ส่วนที่ ๓ กระทั่งถามทั่วไป
ข้อ ๑๔๓ ข้อ ๑๔๔ ข้อ ๑๔๕ ข้อ ๑๔๖ ข้อ ๑๔๗ หมวด ๕ การเปิดอภิปรายเพื่อซักถาม
ข้อเท็จจริงจากคณะรัฐมนตรี ข้อ ๑๔๘”

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ ตกคำไปคำหนึ่งในบรรทัดที่ ๒ นะครับ ของรัฐธรรมนูญ เดิมคำว่า จำนวน
นะครับ ให้สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน ขอเดิมคำว่า จำนวน ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกคำว่า จำนวน ใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายทวี สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม ทวี สุรฤทธิกุล
กราบเรียนถามเป็นความรู้เหมือนกันว่าทำไมจึงกำหนดจำนวนว่าไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน
ตรงนี้เหตุผลเป็นอย่างไร เพื่ออะไรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

LIRT

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ข้อกำหนดที่มี ๑๐๐ คนนี้ กำหนดไว้ในธรรมนูญชั่วคราวครับ ในเรื่องการอภิปรายเพื่อ
 ชักถามข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นข้อบังคับฯ นี้จึงกำหนดตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
 นะครับ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ข้อ ๑๔๕ ข้อ ๑๕๐ ข้อ ๑๕๑
 ข้อ ๑๕๑ หมวด ๑๐ การเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก ข้อ ๑๕๒
 ข้อ ๑๕๓ หมวด ๑๑ การรักษาระเบียบและความเรียบร้อย ข้อ ๑๕๔ ข้อ ๑๕๕ ข้อ ๑๕๖
 หมวด ๑๒ บทสุดท้าย ข้อ ๑๕๗ ข้อ ๑๕๘ ข้อ ๑๕๙ ข้อ ๑๖๐ ข้อ ๑๖๑ ข้อ ๑๖๒
 บทเฉพาะกาล ข้อ ๑๖๓ ข้อ ๑๖๔ ข้อ ๑๖๕ ข้อ ๑๖๖”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ ตามข้อบังคับฯ นั้น เมื่อพิจารณาจบแล้ว ให้สภาพิจารณาร่างทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งนะครับ แต่เนื่องจากการพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้เรามีการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำค่อนข้างจะมาก และหน้าตาที่กรรมการจะไปร่างจะเป็นอย่างไรก็ยังไม่ทราบได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจะยังไม่พิจารณาสรุปร่าง เพื่อเปิดโอกาสให้เมื่อเวลากรรมการไปแก้ไขแล้วหากมีข้อขาดตกบกพร่องอย่างไรสภาจะได้แก้ไขได้อีกทีหนึ่ง แล้วก็ไปพิจารณากันอีกครั้งในวันพุธหน้าจะทันสมัยไหมครับ จะเอาพรุ่งนี้หรือ พรุ่งนี้สมาชิกฯ จะได้อ่านกันหรือเปล่า จะเอาพรุ่งนี้ก็ได้ไม่ขัดข้องเชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ แล้วแต่สมาชิกฯ ผมคิดว่าถ้าเลยไปอาทิตย์หน้าจะช้าไปอีก แล้วแต่ท่านนะครับ แต่ผมว่าส่วนใหญ่ท่านก็พูดไว้แล้ว แล้วท่านก็มาดู ๆ ก็เท่านั้นเอง ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้ากรรมการทำทัน พรุ่งนี้พิจารณาต่อก็ได้ครับ วันนี้เราพิจารณาเป็นเวลาพอสมควรแล้วนะครับ ผมขอปิดประชุม ขอบคุณทุกท่านครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา

